

Helga Zepp LaRouche interview TV BRICS

<https://tvbrics.com/en/shows/helga-zepp-larouche-founder-and-head-of-the-schiller-institute-the-countries-joining-the-brics-will-/>

Videoer: Stop folkemordet i Gaza/ Fred Gennem Udvikling, Møde den 11. november 2032 i København

1a. Fejring af Friedrich Schillers fødselsdag, ved Feride Istogu Gillesberg, næstformand, og Schiller Instituttets kor, for at minde os om Schillers ædle menneskesyn som vi har hårdt brug for:

1b. Stop Folkemordet i Gaza, ved Tom Gillesberg, formand
Toms tale begynder 25.28 min. ind i videoen:

Linket til videoen, hvis den ikke er synligt her.

2. Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien? ved gæstetaler Hussein Askary, Schiller Instituttets Sydvestasien koordinator, medforfatter af "Udvid den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika" (på engelsk):

Linket til videoen, hvis den ikke er synligt her.

3. Rusland som mulig mægler mellem Israel og Gaza, ved Jens Jørgen Nielsen, Rusland ekspert:

Ikke korrekturlæst

Nov. 11, 2023 (EIRNS)–KØBENHAVN- Hussein Askary afholdt i dag en timelang, dybdegående præsentation og diskussion på engelsk til et møde i Schiller Instituttet i Danmark i København via Zoom.

Hussein Askary diskuterede vigtige elementer i historien om den nuværende krig fra begyndelsen af 1900-tallet til i dag, herunder det Britiske Imperiums rolle i spillet på begge sider i regionen, og i at fremme ekstremisterne på begge sider. Den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches rolle og hans forslag til Oasis-planen, der startede i 1975, blev fremhævet, såvel som visionen om, at regionen skal tilslutte sig den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Diskussionen omfattede Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og andre medlemmer.

Hussein Askary var gæstetaler ved mødet, som blev indledt med en fejring af Friedrich Schillers fødselsdag med en tale af Feride Gillesberg og musikalske indslag (Dona Nobis Pacem, to kanoner til tekster af Schiller, Ode til glæden). Tom Gillesberg gav en international briefing efterfulgt af Hussein Askary. Mødet sluttede med en tale af Jens Jørgen Nielsen, den danske Rusland/Ukraine-ekspert, om det russiske syn på Israel-Gaza-krigen og Ruslands muligheder for at mægle i en løsning i betragtning af deres tætte relationer til israelerne, palæstinenserne og de andre arabiske nationer.

Følgende sang var også sunget af vores kor under fejring af Friedrich Schillers fødselsdag:

Ceasefire for Israel-Palestine: Eye for an eye only brings

Webcast: Stop for rædslerne i Sydvestasien Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche Onsdag den 1. november 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 1. november 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til fru Zepp-LaRouche til questions@schillerinstitute.org.

Helga, i promoveringen, vi sendte ud for at annoncere webcastet i dag, henviste du til rædslerne i Sydvestasien som hidrørende fra "Bernard Lewis-planen" i moderne tid. Lewis var en britisk historiker og efterretningsfigur, der promoverede brugen af religiøse forskelle og konflikter som en britisk imperialistisk plan til at splitte og erobre, for at opretholde britisk imperialistisk kontrol. Men du henviste også til et meget anderledes filosofisk perspektiv, som kardinal Nicolaus af Cusa havde i midten af det 15. århundrede, og som præsenterede en vision om evig fred, der kunne skabes på grundlag af alle religioners overensstemmelse.

I betragtning af de katastrofer, der er blevet udløst i Gaza

efter Hamas' angreb den 7. oktober og Israels efterfølgende reaktion, hvordan kan denne metode fra Cusa så være en løsning i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det kan være svært at forestille sig, for jeg må sige, at enhver, der ser på, hvad der sker i Gaza lige nu, synes, det er helt utroligt, og jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ikke fortrænger det. For de drab, der finder sted under påskud af at slippe af med Hamas, bombing af flygtningelejre og forsvarsløse civile, drab på tusindvis af børn! Verden er nødt til at vågne op! For jeg vil virkelig gerne sige, at det enorme omfang af det, der foregår, er meget, meget svært at håndtere, og jeg vil kraftigt opfordre folk, der lytter til denne udsendelse, til at engagere sig i det, der faktisk sker, og ikke feje det til side med tanken om, at uanset hvilke forudfattede meninger, man måtte have, så er det ikke det, der sker. For jeg tror, at dette virkelig er testen på menneskehedens moral, hvis vi kan stoppe dette. Jeg tror, at det faktum, at direktøren for New York-kontoret for højkommissæren for menneskerettigheder, Craig Mokhiber, netop har sendt sin opsigelse i en 28. oktober til højkommissær Volker Türk, fordi han sagde, at FN endnu en gang viste sig at være magtesløs i denne sag, og så sagde han, at han har været involveret i at observere og håndtere mange folkemord; han sagde, at han var involveret i folkemordet mod tutsierne, de bosniske muslimer, yazidierne, rohingyaerne, men at dette er langt det værste. Og jeg vil gerne læse et citat op af, hvad han sagde i sit brev:

“Dette er et skoleeksempel på folkedrab. Det europæiske, etnonationalistiske, koloniale bosætterprojekt i Palæstina er gået ind i sin sidste fase, mod den fremskyndede ødelæggelse af de sidste rester af oprindeligt palæstinensisk liv i Palæstina. Hvad mere er, regeringerne i USA, Storbritannien og store dele af Europa er fuldstændig medskyldige i det forfærdelige angreb. Ikke alene nægter disse regeringer at opfylde deres traktatmæssige forpligtelser til at “sikre

respekt" for Genève-konventionerne, men de bevæbner faktisk aktivt angrebet, yder økonomisk og efterretningsmæssig støtte og giver politisk og diplomatisk dækning for Israels grusomheder."

Jeg synes, det er meget vigtigt, for der er blevet skabt et klima, hvor man nogle steder, som for eksempel i Tyskland, ikke engang kan diskutere disse ting mere. Nu begynder det langsomt at ændre sig, men i de første dage af det, der skete, var der fuldstændig mundkurv på; man kunne ikke udtrykke nogen bekymring for palæstinenserne situation uden at blive beskyldt for at være antisemit eller anti-israelsk, og de to ting er ikke det samme! I Israel faldt støtten til Gaza-invasionen fra 69% efter den 7. oktober til nu et sted omkring 20%. Så den israelske befolkning står ikke bag det.

Det er virkelig vigtigt, at vi mobiliserer befolkningen, for det her skal stoppes: Der skal være en verdensomspændende mobilisering af mennesker, der træder til. For hvis vi ikke stopper det, har det potentiale til at føre til civilisationens undergang, fordi vi er på randen af Tredje Verdenskrig. Jeg mener, det er meget tydeligt, at hele den sydvestasiatiske region er en krudttønde: Der er allerede rapporter om, at nogle andre lande er involveret på den ene eller anden måde, det være sig, at Israel bombede mål i Syrien, det være sig, at der kom bomber eller missiler eller droner fra Yemen til Israel – jeg kan ikke bekræfte noget af dette – men det er meget tydeligt, at vi sidder på en komplet krudttønde. Der er mange politikere, der nu taler om en ny "ondskabens akse", der involverer Iran, og det er helt klart, at i det øjeblik Iran bliver involveret i denne konflikt, er alting kaos: Vi er på randen af en total optrapning.

En meget vigtig russer, hvis navn er Fjodor Lukjanov, som er formand for præsidiat for Rådet for Udenrigs- og Forsvarspolitik, og forskningsdirektør for Valdai International Discussion Club, og chefredaktør for Russia in Global Affairs; Han sagde grundlæggende, at dette allerede er

en ny verdenskrig, og han bemærkede også, at dette er sammenbruddet af den internationale orden, at den tidligere orden, som var karakteriseret ved gensidigt sikret ødelæggelse – især i koldkrigsperioden, da Sovjetunionen stadig eksisterede – konflikterne kunne styres, fordi det var klart, at gensidigt sikret ødelæggelse var en afskrækkelse for enhver til at deltage i optrapning, men det er brudt sammen, og han siger, at han ikke længere ser selv en midlertidig tilgang til løsning. Og jeg synes, det er en ret præcis beskrivelse: Det er meget tydeligt, at det, der virkelig ligger bag alt dette, er noget helt andet – det handler ikke om Ukraine, det handler ikke om Sydvestasien. Selvfølgelig er forudsætningerne for disse konflikter ekstremt vigtige, og de spiller en rolle, men jeg tror, at præsident Putin på et møde med sit sikkerhedsråd og sikkerhedsagenturer sagde, at det er geopolitiske manipulationer, der virkelig ligger bag alt dette.

Og jeg finder, at det er helt rigtigt, for det, der virkelig er på spil, er, at den gamle orden er ved at kollapse, ideen om en unipolær verden, hvor Vesten ville være den dominerende kraft, og det Globale Syd ikke ville spille nogen rolle – det er under forandring. Det er uigenkaldeligt forandret, fordi der er opstået et nyt system af økonomiske relationer med BRIKS, BRIKS-Plus, landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med disse lande, og de vestlige kræfters absolut desperate forsøg på at forhindre en sådan ny orden i at tage kontrol over situationen.

Så jeg tror, vi befinder os i det farligste øjeblik i menneskehedens historie nogensinde. Den gamle orden er ved at bryde sammen. En ny orden er ved at opstå, men den er endnu ikke fastlagt, og så længe Vesten desperat forsøger at inddæmme fremkomsten af en sådan ny orden, tror jeg, vi er på randen af en fuldstændig katastrofe, og vi er virkelig nødt til at have en mobilisering, hvor alle bør deltage i fredsdemonstrationer. Det handler ikke om at vælge side: Vi er nødt til at katapultere hele situationen ind i en ny geometri,

et nyt paradigme, og det, jeg har foreslået, er, at i det øjeblik den særlige militære operation i Ukraine startede, krigen i Ukraine, som nu er mere end halvandet år siden, opfordrede jeg til et nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi det var tydeligt, at man ikke kan løse tingene inden for den gamle orden, fordi det er den måde, denne ting bryder sammen på. Man er nødt til at gå over til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne hos hvert eneste land på planeten. Anvendt på Ukraine-krisen betyder det, at man skal tage sig af Ukraines sikkerhedsinteresser, og også Ruslands! I Sydvestasien betyder det, at man er nødt til at tage hensyn til Israels sikkerhedsinteresser, men også Palæstinas, Irans og de andre landes i regionen. Og det spring, det spring til at forstå læren af freden i Westfalen, at fred kun er mulig, hvis man tager sig af den andens interesser, det er for mange regioner i verden, som Europa, blevet fuldstændig fraværende: Ingen tænker på den måde længere! Tyskland siger, "vi er på Israels side, uanset hvad." Det tjener ikke Israel godt, for som du kan se, kan den vej, der nu er startet, eller som nu er sat i gang, føre til en komplet katastrofe for alle, så vi gør ikke nogen en tjeneste ved at skubbe til det. Det samme gælder i bund og grund for situationen i Ukraine.

Så jeg synes, det er på høje tid at diskutere den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og jeg udfordrer virkelig folk til at begynde at indgå i en diskussionsproces med os, for hvordan kan vi fremme det, hvordan kan vi samle nogle få lande, nogle få universiteter, nogle få tænketanke, til rent faktisk at diskutere: Hvordan kan vi give os selv en orden, der gør det muligt for menneskeheden at overleve, eller er vi så dumme, at vi forfølger vejen til vores egen udryddelse?

Jeg er optimist, og derfor tror jeg, at det kan lade sig gøre, men det kræver mobilisering af en masse mennesker over hele kloden.

SCHLANGER: Vi får en række spørgsmål ind, efter hvad der skete

ved afstemningen i FN's Generalforsamling i sidste uge. Der er en professor fra Pakistan, som siger: "Læg pres på de vestlige lande for at få Israel og de arabiske lande til at sætte sig til bordet for at finde en varig fredsaftale. Der er ingen anden mulighed. Mellemøsten har brug for bæredygtig fred." Det er meget i tråd med det, du siger.

Her er et spørgsmål, som kommer fra Storbritannien. Han skriver: "Opfordringerne til våbenhvile i FN's Generalforsamling, opfordringer til en fredskonference fra Kina, fra Lula, fra Erdogan, fra den amerikanske katolske biskopskonference, nu fra patriarken for den russisk-ortodokse kirke, kombineret med de voksende demonstrationer rundt om i verden," og han nævnte, jeg tror 300-500.000 i London – han sagde: "Intet af dette vil påvirke Netanyahu, heller ikke demonstrationerne mod ham i Israel. Men vil noget af det bevæge Biden-administrationen?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det afhænger af optrapningen af sådanne demonstrationer og fredskrav. Så længe den nuværende regering er overbevist om, at de kan slippe af sted med det, vil de fortsætte med at forfølge denne politik om ingen våbenhvile, på et tidspunkt, hvor det er så tydeligt, at hvis man ikke har en våbenhvile, vil det hele eksplodere! Jeg tror, vi har brug for endnu stærkere stemmer: For eksempel er det meget godt, at disse forskellige religiøse ledere kommer ind i situationen, fordi der er et historisk fortilfælde, og det var, da Mohammed II erobrede Istanbul i 1453, det var et ramaskrig overalt i Vesten, fordi dette blev betragtet som et stort sammenstød mellem civilisationer, som en tidlig form for det, Bernard Lewis forsøgte at fremme som en af disse geopolitiske snoretrækere, som Putin talte om. For på det tidspunkt var den kristne verden overbevist om, at det var et barbarisk angreb; fra den muslimske side så det naturligvis meget anderledes ud. Men der var blodsudgydelser, og det var et kæmpe chok. Under indtryk af de forfærdelige drab og den slags skrev Nicolaus af Cusa, som var det 15. århundredes

store tanker, ikke blot mange af de skrifter, der udviklede den nye metode med modsætningernes sammenfald som en tilgang til at tænke over situationen, han skrev også en smuk dialog i form af en platonisk dialog, kaldet De Pace Fidei, [Om troens fred], hvor han fik 17 repræsentanter for forskellige religioner og nationer til at henvende sig til Gud, Logos eller Verbum; og de sagde alle: "Se, Gud, vi slår alle hinanden ihjel i dit navn. Kan Du ikke hjælpe os med, hvordan vi kan finde en vej ud af det?" Og så frembragte Gud en meget smuk idé om, at folk skal begynde at tænke som filosoffer for at skelne mellem den ene sandhed, den ene Gud, og de forskellige profeter og forskellige traditioner. Og i slutningen af dialogen beder Gud repræsentanterne for disse forskellige religioner om at gå ud og lære deres folk, at der er en højere En, den højere sandhed.

Og jeg vil opfordre jer alle til at læse denne dialog af Nicolaus af Cusa, De Pace Fidei, Om troens fred. For jeg tror, at det er en metode, som, hvis verdens religiøse ledere alle ville være med til at tale om dette – præsident Biden er katolik! Han talte med paven; bagefter sagde han, at paven var helt enig med ham, men jeg kiggede på udskriften fra Vatikanet af den diskussion, og paven sagde noget helt andet. Paven ønskede en øjeblikkelig våbenhvile! Så alle katolikker bør virkelig påpege over for Biden, at paven ikke var enig med ham!

Så jeg tror, der er mange flere ting, men det kræver virkelig meget mere mobilisering og oprigtig handling fra alle for at stoppe dette!

SCHLANGER: Vi får spørgsmål om taktiske strategier, og hvordan vi kan vende situationen. Et af dem er fra Paul fra Storbritannien, som spørger: "Hvordan bekæmper vi den organiserede korruption i de europæiske regeringer?" Der er en anden spørger, der siger: "Der er ingen europæisk regering, der handler i befolkningens interesse. Hvad kan vi gøre ved det?"

Og så, fra USA, sagde en amerikansk observatør: "Han så Austin og Blinken, forsvarsministeren og udenrigsministeren, vidne i Kongressen i går i forbindelse med Bidens forslag om 105 milliarder dollars til øget oprustning," sagde han, og så så han Republikanerne, som sagde, at de vil have en separat afstemning om Israel-delen af det, så de kan presse det igennem. Og han spørger: "Kan disse republikanere ikke se, at de bliver manipuleret af det samme militær-industrielle kompleks til at blive ved med at finansiere permanente krige?"

Du sagde, at det, der skal gøres, er at mobilisere, men har du andre ideer til, hvordan dette kan komme igennem, at regeringerne forpligter sig til politikker, der går imod deres egne nationers interesser?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at befolkningen allerede ved det, fordi al denne militarisering, i Europa, den er i gang. I Tyskland opfordrede forsvarsminister Boris Pistorius Tyskland til at være "krigsparat": det tyske ord er kriegstüchtig. Han sagde ikke, at de skulle være klar til forsvar, han sagde "kriegstüchtig." Nu bør folk virkelig være alarmerede: Det er et sprog, som ikke har noget at gøre med Socialdemokratiets tradition, som havde problemer i fortiden, f.eks. var Socialdemokratiet på den forkerte side, når det gjaldt mobiliseringen til krigskredit før Første Verdenskrig, så jeg siger ikke, at de har en hellig historie. Men det her spiller virkelig ind i den værste form for militarisering af Europa. Og når folk presser på for at få et særligt budget til Bundeswehr, er det det samme som de 105 milliarder dollars i USA – det går ud over de sociale udgifter. Det betyder ingen infrastruktur, ingen hospitaler, ingenting; naturligvis er migranterne det store mål nu, som om de skulle være årsagen til problemet, når de er en anden gruppe ofre.

Så jeg tror, at folk virkelig er nødt til at blive mobiliseret og forstå, at hvis de ikke handler lige nu i deres egen interesse, tror regeringerne, at de er straffri, og de er drevet af viden om, at det finansielle system, som de baserer

deres magt på, er på randen af sammenbrud. Og det militærindustrielle kompleks er tydeligvis de eneste, der tjener penge lige nu, men det fungerer ikke! Se på USA's opbakning til krigen i Ukraine, og også de europæiske regeringer – førte det til, at Ukraine vandt sin modoffensiv? Nej, det gjorde det ikke! Det er nu endda anerkendt i de vestlige medier, at Ukraine praktisk talt har tabt krigen. Og selv hvis man sender mange flere våben, har de ikke mandskabet længere, fordi befolkningen er begrænset. Tabstallene er meget høje.

Og Scott Ritter har en ny artikel, hvor han skriver, at USA eller Vesten, NATO allerede har tabt krigen, og det er nu bevist, at det russiske militær er det stærkeste militær i verden. Med hensyn til atomvåben er det helt sikkert sandt, og den russiske økonomi er nu bedre stillet end før krigen brød ud, i modsætning til situationen i Vesten. Tyskland er ved at kollapse. Det seneste er, at Rusland nu kan producere 100-120 missiler hver måned; de har en fuldgyltig krigsøkonomi.

Men al militærproduktion er i sidste ende en ødelæggelse af fysisk velstand, som sker på bekostning af befolkningen.

Se på de forskellige krige siden 9/11: Der var Afghanistan, der var Irak, Libyen, Syrien – hvor er alle disse lande? Blev nogen af disse situationer vundet for Vesten? Nej, det blev de ikke! I 2021 trak USA og NATO sig ud af Afghanistan – ikke så ærefuldt, må jeg sige. De blev besejret! Ukraine: De blev besejret! Se på det her! De interventionistiske krige i alle disse lande i Sydvestasien har været fuldstændige fiaskoer. Har de forbedret Vestens omdømme blandt disse lande eller i resten af verden? Nej, det har de ikke! Det modsatte er sket: Landene i det Globale Syd har vendt sig væk fra det.

Og jeg tror, at hvis der er nogen fornuft i nogen af disse etablerede figurer, så undersøg, om denne politik har været en succes, for det har den tydeligvis ikke. Derefter skal de have modet og den intellektuelle integritet til at ændre

politikken. Hvis USA og de europæiske lande bare stille og roligt skiftede gear og sagde, at vi vil samarbejde med landene i det Globale Syd om at opbygge et nyt økonomisk system, tror jeg ikke, der ville blive stillet nogen spørgsmål; alle ville være glade. Og princippet fra Den Westfalske Fred om, at man for fredens skyld skal tilgive alle forbrydelser, der er begået af den ene eller den anden side; måske kan man ikke glemme det, men man kan tilgive det, og så gå videre med at opbygge et nyt system bagefter. Og jeg tror, at det er den eneste vej.

Og vi må på en eller anden måde se, om der ikke er folk blandt det såkaldte establishment, der kan tænke på denne måde og er villige til det – som FN's menneskerettighedskommissær Craig Mokhiber, der sagde: Jeg vil ikke længere stå inde for denne politik. Og jeg tror, at det er den slags handling, der er brug for.

Så arbejd sammen med os om at finde sådanne personer, der har modet til at ændre politikken, før det er for sent.

SCHLANGER: Og jeg vil foreslå, at folk kigger efter demonstrationer, der er i gang; der er mange i gang over hele verden. Hvis du ikke kan finde en, så start en! Og vi har fra en person i Storbritannien, der skrev sig ind som "Jughead", givet 10 pund til det, vi laver. Få vores brochurer ud, bidrag til vores bevægelse – der er mange ting, du kan gøre for at deltage i denne mobilisering. Men som Helga understreger, er tavshed ikke en mulighed.

Helga, vi har et par spørgsmål mere, jeg gerne vil stille dig. Det ene er fra Jack Gilroy, som har været involveret i International Peace Coalition, en katolsk socialaktivist i USA, og han kommer ind på det andet område med den mulige næste krig. Han siger: "Hvad skal der gøres for at forhindre den meget forudsagte amerikanske krig mod Kina? Hvordan lærer vi amerikanerne, at det kinesiske Bælte & Vej Initiativ er en god udfordring for USA til at finde nyttige, fredelige måder

at skabe økonomisk udvikling på, uden trusler om og brug af vold til at dominere andre? Hvordan kan amerikanerne gøre det, som Bælte & Vej Initiativet gør, for at hjælpe, ikke skade, vores søstre og brødre i verden?"

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest er der en enorm mangel på viden om Kina, og vi havde for nylig en delegation fra Schiller Instituttet, der rejste i næsten to uger til forskellige steder, og de kom og fik deres eget førstehåndsindtryk, og de var meget begejstrede. Så var der nogle tyske industrifolk, der rejste rundt i 40 byer i Kina i seks uger for at få et førstehåndsindtryk. Og jeg tror, det bedste ville være, hvis alle grupper, der er bekymrede for, at Kina kan blive det næste sted for konfrontation, sendte delegationer dertil. Jeg tror, vi meget nemt kunne bede kineserne om at hjælpe os med at etablere en sådan undersøgende, mellemfolkelig mission, og så kunne vi virkelig få en bedre idé om, hvad Kinas politik er.

Jeg vil meget gerne fortælle om mine erfaringer: Jeg var første gang i Kina i 1971 og mange gange siden, og hele min oplevelse er, at Kina, i modsætning til fortællingen i de vestlige medier, har ydet det største civilisatoriske bidrag af noget land, jeg kender til i nyere historie, af den simple grund, at de har løftet 850 millioner af deres egne borgere ud af fattigdom. Og nu, i de sidste 10 år, har de via Belt and Road Initiative leveret deres succesmodel til lande i det Globale Syd, og på denne måde har de for første gang givet dem chancen for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og det er naturligvis mere attraktivt end blot militærtræning eller såkaldt "sikkerheds"-relateret samarbejde, som USA har tilbudt disse lande.

Jeg synes, at folk skal forstå, at det at hjælpe millioner og faktisk hundreder af millioner af mennesker ud af fattigdom er det bedste bidrag til menneskerettighederne! For når man er fattig i Haiti, Sudan eller Yemen – se videoen Hunger Ward, som blev rost af Verdensfødevareprogrammet om Yemen: Der er en

meget vigtig video, der hedder Hunger Ward, som viser dig, hvad der sker med underernærede børn, når de kun har et par kilo tilbage, før de dør – at være sultne! Og jeg tror, at Jean Ziegler, som er en meget fremtrædende schweizisk aktivist og FN's første særlige rapportør om retten til mad, i sine bøger beskrev, hvordan det at dø af sult er den værste smerte, fordi organerne begynder at fortære sig selv, og det er bare den værste død, man overhovedet kan forestille sig. Så hvis man hjælper folk med ikke bare at få et måltid, men at få nok mad til at leve et anstændigt liv, er det det størst mulige bidrag til menneskerettighederne! Det har Kina gjort, og alle rapporter om den såkaldte undertrykkelse og så videre, ingen, der rejser til Kina, kommer tilbage med den slags rapporter! Fordi folk er glade, og 80% af dem er enige med regeringen, mens vores vestlige regeringer måske har 20, 30 eller i bedste fald 40% støtte, hvilket burde fortælle dig noget.

Så mit forslag er: Lad os tage dertil, eller lad os organisere, at folk tager dertil, så de kan komme tilbage med en anden historie. Vi bør lave mere undervisning om det og kulturel dialog: Jeg tror fuldt og fast på civilisationernes dialog, for kun hvis man kender den anden kultur, kan man på nogen måde løse disse problemer.

SCHLANGER: Det næste spørgsmål er fra en anden del af verden, som de fleste vesterlændinge har meget lidt kendskab til, nemlig fra Afrika, fra Menashe. Og han stiller et par spørgsmål, men jeg vil indsnævre det til to. Han spørger, "hvordan de internationale fora, som vi har nævnt, det russisk-afrikanske økonomiske og humanitære forum, BRIKS-topmødet og så videre, bidrager til fremkomsten af en ny verdensorden fra det Globale Syd? Og hvordan kan afrikanske lande navigere i den globale magts skiftende dynamik for at sikre, at deres stemmer og interesser bliver repræsenteret i den nye multipolære verdensorden?"

ZEPP-LAROUCHE: Lige nu sker der ekstremt interessante

forandringer i Afrika. For det første har der været mange forandringer i Vestafrika i den seneste tid; flere regeringer har skiftet, hvilket ikke var velset i Vesten, men der var en fuldstændig forpligtelse til at slippe af med den europæiske kolonialisme. Det er en meget ny udvikling.

Og så er der mange lande, der søger om medlemskab af BRIKS-Plus. På topmødet i Johannesburg i august blev seks lande optaget i BRIKS – og de bliver fuldgældige medlemmer den 1. januar 2024 – to af dem fra Afrika, nemlig Egypten og Etiopien. Men der er mange flere, der har ansøgt om medlemskab.

Jeg tror, at ideen om først og fremmest at forsøge at skabe afrikansk enhed ved at arbejde sammen med BRIKS-Plus og andre af den slags organisationer, er det bedste, Afrika kan gøre lige nu. Og jeg tror, at der i hele det Globale Syd nu er en absolut forpligtelse til at afslutte 600 års kolonialisme. Og forudsat at vi kan løse denne nuværende verdenskrise, som har alt at gøre med det faktum, at der foregår en tektonisk forandring, så tror jeg, at jo mere landene i det Globale Syd gør deres stemme hørt, højt og tydeligt, og appellerer til det Globale Nord og siger, at de bør involvere sig i det nye system, snarere end at forsøge at modsætte sig det, så tror jeg, at det skal gøres på den mest kraftfulde måde.

For mellem USA, NATO, Europa og Rusland og Kina er situationen så fastlåst. Men hvis du tager det Globale Syd, sammen med Rusland, Kina og Indien, er det allerede mere end 3 milliarder mennesker; og hvis du så tilføjer de andre lande i det Globale Syd, er det langt størstedelen af den menneskelige art! Og du har al mulig ret til at få din stemme hørt. Og heldigvis er der mange fremragende ledere lige nu, som jeg mener virkelig har personligheden og formatet som individer til at lede verden ind i et bedre paradigme.

SCHLANGER: Jeg har en sidste bemærkning til dig, Helga, fra en, der skriver: "Tak Helga for hendes utrættelige indsats, de

foldere, hun skriver. Kan hun sige et opmuntrende ord til dem af os, der uddeler løbesedler og nogle gange løber panden mod en mur?"

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Ja, det ved jeg! Det er meget svært, for det miljø, vi arbejder i lige nu, er en krigslignende propaganda. Hvis nogle mennesker siger, at den tredje verdenskrig allerede er startet, er det i en vis forstand sandt, fordi de vestlige regeringer forsøger at indføre en fuldstændig kontrol over fortællingen, og de forsøger at lukke munden på enhver stemme, der siger: "Måske skulle du lytte til den anden side!" At lytte til den anden side betyder ikke, at man nødvendigvis skal være enig med den anden side, men hvis man ikke tager højde for den historiske baggrund, udviklingen af en konflikt, hvad er så den ene sides synspunkt? Hvad er den anden sides synspunkt? Hvordan kan man så finde på en løsning, der kan holde? Det er den ældste lektie i diplomati eller ethvert andet menneskeligt samarbejde og samarbejde.

Så det, Vesten gør lige nu, for eksempel i Tyskland, som om vi ikke allerede havde oplevet Goebbels en gang, skulle man tro, at vi havde fået nok af det – nej! Nu har de udsendt en vejledning til journalister om, hvad man må sige, og hvad man ikke må sige. Så journalister får at vide, at de altid skal skrive, ikke at der er sket noget i Gaza, men at det er "som svar på terrorangrebet fra terrororganisationen Hamas, nu sker der denne ting i Gaza..." Eller forleden lyttede jeg til en journalist i et nyhedsprogram, og for at fortælle om, hvad der sker i Gaza, sagde han: "Ja, og Hamas er ikke engang i stand til at skaffe mad og vand til deres egen befolkning!" Whaa?!

Jeg mener, dette sted har været fuldstændig afspærret i årevis! Folk kan ikke forlade det! Før konflikten eller krigen, hvad man nu kalder det, brød ud, var der flere hundrede lastbiler om dagen, der bragte mad og andre fornødenheder til befolkningen. Nu er det måske 10 eller 12: Det siver ind som en dråbe vand på en varm sten. Hvad er det så, folk lider under? De sulter ihjel, og denne journalist-

idiot siger: " Hamas er ikke engang i stand til...." Hamas gør, hvad de gør, men det er en komplet indsats for ikke at skildre situationen, som den faktisk er.

Så når vi uddeler løbesedler, er folk selvfølgelig i en rus eller i en komplet fantasi, måske bekymrede for deres job eller for inflationen; så har du det fænomen, at mange mennesker er bange for at blive overhørt, at de måske siger noget, der ikke er den officielle linje.

I Tyskland var der for mere end 80 år siden noget, der senere blev kaldt "den tyske udsigt", "die deutsche Blick", hvor folk med paranoia kiggede sig over skulderen for at se, om der var nogen, der lyttede til, hvad de sagde. Så vi er tilbage i den situation, hvor det tyske blik igen er det, der går rundt, fordi folk frygter at blive overhørt sige noget, de tror på, men som de ikke ønsker at blive overhørt sige.

Så jeg tror, at den eneste måde er at være tålmodig, når du deler foldere ud, være venlig og lave sjov, for det er en atmosfære af paranoia og frygt, og jeg tror, at det er vigtigt for os at være på gaden og fortælle folk, at der er en løsning! Og jeg vil gerne gentage, at vi er nødt til at kæmpe for at nå frem til et nyt paradigme, hvor vi overvinder geopolitikken. For nogle år siden holdt jeg en nytårstale, hvor jeg sagde, at den vigtigste opgave var at overvinde geopolitikken: Og det har vist sig at være så sandt, at i det øjeblik man tænker i en gruppes geopolitiske interesser mod en anden gruppes geopolitiske interesser, er man med i spillet, Bernard Lewis-planen, Brzezinski-spillet, det store spil, ideen om manipulation. Og jeg tror, vi er nødt til at hæve os over det og definere den ene menneskeheds interesser først, og så kan man se på alle de særlige konfliktproblemer. Men det højere niveau skal opnås.

SCHLANGER: Jeg vil gerne sige tak til alle vores seere, der har været med i dag, og til dem, der er blevet aktive og bidrager; og til Helga, tak for det, du gør. Og vi ses igen i

næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og bliv aktiv i mellemtiden sammen med os!

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten Nu på dansk

Følgende 5 min. video om Oaseplanen er fra 2010:

2. Følgende uddrag med Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, som begynder 12 min. inde i den øverste video:

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Et uddrag fra: At vinde krigen mod krigspartiet

Manhattan Project Dialogue, Saturday, October 21, 2023

HARLEY SCHLANGER: ... Jeg vil give jer en kort kronologi [af Lyndon LaRouches arbejde for fred gennem økonomisk udvikling i Sydvestasien/Mellemøsten]. Det er så stort et arbejde, at det ville kræve mange dage og konferencer, og det burde vi gøre. Men jeg vil bare give jer et kort indblik i, hvad han gjorde, og hvordan han formede denne kamp, og hvorfor det i dag er den politik, som han og vores organisation repræsenterer, der er alternativet. Lad os starte med et historisk øjeblik i april 1975. LaRouche blev inviteret til at deltage i en konference i Bagdad for Ba'ath-partiet. Og mens han var der, mødtes han med en række arabiske ledere og kom derfra med et forslag fra irakerne om at samle en udviklingsfond på 30 milliarder dollars til Israel og Palæstina. Da LaRouche præsenterede det

for vores medlemmer, var det ganske forbløffende. Han fulgte op på turen til Bagdad med en pressekonference, hvor han annoncerede udgivelsen af sin Internationale Udviklingsbank, som var en opfordring til et nyt monetært system, der ville være sammenhængende med denne pakke af penge til udvikling af Israel og Palæstina.

Lad mig give jer en kort beretning om omfanget af dette. Lige efter dette skete, bragte vi en overskrift i vores avis, hvor der stod: "Irak tilbyder Israel en fredsplan til 30 milliarder dollars." Jeg var sammen med en gruppe mennesker, der delte den ud ved en tale, som Moshe Dayan holdt på Wake Forest University i Winston-Salem, North Carolina. Der var hundredvis af mennesker, og vi var meget bange for, at hvis vi gik derhen og sagde, at Irak ønsker at afslutte konfrontationen og tilbyder penge, ville folk blive vrede. Men det vi fandt ud af var, at de var meget interesserede i det. Vi solgte hver eneste avis, vi havde, og efter Dayans tale rejste jeg mig op blandt publikum – José Vega-style – og sagde til Moshe Dayan: "Vi har et forslag, som Lyndon LaRouche har lagt på bordet fra Irak om en udviklingsplan til 30 milliarder dollars for Israel og Palæstina. Vil du støtte det?" Jeg forventede en tirade fra ham, for han havde ry for at være lidt af en hidsigprop, en hård militærleder. Det han sagde var fascinerende. Han sagde: "Det her er meget interessant. Det kan ændre alt. Jeg er meget åben for at høre mere om det." Det viste på det tidspunkt potentialet for LaRouches intervention – det var lige efter krigen i 1973, efter den arabiske olieembargo, efter det, der så ud til at være enden på enhver mulighed for at realisere ideen om en to-statsløsning for Israel og Palæstina.

Da LaRouche introducerede sin politik for Den internationale Udviklingsbank, sagde han følgende: "Med en IDB-politik i udsigt skulle den fredselskende fraktion i Mapai [som var et israelsk parti] snart blive herskende. Israelerne og de vigtigste arabiske stater kunne let blive enige om betingelserne for fortsatte forhandlinger om det

palæstinensiske spørgsmål inden for rammerne af en øjeblikkelig fast aftale om samarbejde om udviklingspolitik." Med den tilgang holdt LaRouche møder i løbet af de næste par år, begyndende i 1975, hvor han havde et møde med den israelske leder Abba Eban for at fremme diskussionen om denne tilgang. I 1977 skrev LaRouche en artikel, som blev offentliggjort i et Paris-baseret israelsk nyhedsbrev med titlen: "Israel and Palestine; A Future for the Middle East". Her er, hvad han sagde i den:

"Generelt, uden direkte forhandlinger mellem Israel og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation(PL0), kan der ikke blive nogen løsning i Mellemøsten inden for en overskuelig, umiddelbar fremtid. Vi kender alle alt for godt de underliggende forhindringer for sådanne forhandlinger. Vi burde vide, at vi hurtigt må fjerne forhindringerne for sådanne direkte forhandlinger." Han henviser udtrykkeligt til idéen om, at man først skal have en politisk aftale og derefter gå videre. Det han siger er, at "det objektive grundlag for en løsning i Mellemøsten er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på. Enhver anden tilgang vil mislykkes; vil hurtigt blive nedbrudt til en farce. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der skaber grundlaget for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere betydelige videnskabelige og teknologiske fremskridt fremmer humanistiske holdninger i befolkningerne."

Det var den idé, LaRouche havde om sit westfalske princip; om vigtigheden af økonomiske politikker, der viser, at hver side anerkender fordelene ved den anden, som grundlag for fred. Det var hans tema i mange andre artikler i den periode. Han gik imod strømmen, da folk sagde, at man ikke kan forhandle med Arafat, han er ikke villig til at forhandle. Hvad LaRouche skrev i december 1983: "Arafat er den etablerede leder af det, der faktisk er en eksilregering for de palæstinensiske arabere. Hvis vi skal have succes med at forhandle med det palæstinensiske arabiske folk, er det Arafats lederskab, vi

skal forhandle med.” Derefter skrev han et politisk dokument, “Forslag om at begynde udviklingen af en langsigtet økonomisk udviklingspolitik for staten Israel.”

Kort tid efter, i april 1986, opfordrede Shimon Peres, som på det tidspunkt var Israels premierminister, til at afsætte en pulje på 25-30 milliarder dollars til at skabe en udviklingsfond for Mellemøsten for de næste ti år. Peres kaldte det en Marshallplan for Mellemøstens udvikling. Lyndon LaRouche bakkede op om den og skrev flere artikler, hvor han forsvarede den. Men han påpegede det utilstrækkelige i tilgangen. Hvad han sagde på det tidspunkt var, at det, der er nødvendigt, er at tage fat på det mest alvorlige problem, der findes med hensyn til økonomien. Og hvad er det? Det er manglen på vand, og forholdet mellem det og manglen på strøm eller energi. Så mens LaRouche støttede Peres' Marshallplan, og i 1986 havde Peres øget det samlede beløb til 50 milliarder dollars, begyndte han at beskrive, hvordan man kan skabe mere vand til Mellemøsten. Dette er grundlaget for det, der senere, i 1990, blev kendt som hans Oase-Plan. Han sagde, at man var nødt til at have en menneskeskabt Jordan-flod, som kunne flyde og give mere vand til alle de områder, der grænser op til den; herunder Jordan, Israel, Egypten og Den Arabiske Halvø. For at gøre det, sagde han, har man brug for afsaltning. Man har brug for en række atomkraftværker på 300 MW, som giver strøm til afsaltningen. Det vil også give den elektricitet, der er nødvendig for industrialisering og avanceret landbrug. I 1990 skrev han et stykke med titlen: “En fredsplan i arabernes og israelernes sande interesse”. Her skrev LaRouche, at vi har brug for “geografisk ingeniørkunst” til at føre kanalerne mellem Middelhavet og Det Røde Hav, og derefter Det Røde Hav til Det Døde Hav, for at skabe vandløb, som med atomdrevet afsaltning til at levere vandkraft og transport, ville give mulighed for industriel og landbrugsmæssig udvikling.

Her er det, han sagde, som virkelig er interessant:

“Man kunne definere den rette tilgang til udviklingen af

Mellemøsten, hvis der ikke boede nogen mennesker der i øjeblikket, som hvis vi for eksempel planlagde bosættelsen af Mars: en ubeboet planet, ved hjælp af kunstigt miljø, og så videre.” Han fortsatte med at skrive, at opdelingen og fordelingen af vand og strøm skal organiseres, så den gennemsnitlige kvadratkilometer jord kan udvikles til at være produktiv på de nødvendige niveauer for forskellige typer af jordbrug – græsning, afgrøder, beboelse, industri og handel.

Ideen med de to kanaler og den overordnede tilgang til industriel udvikling blev betragtet som revolutionerende. Hvordan kunne man opnå en aftale på dette grundlag? Hvad der skete på det tidspunkt var, at Bush-regeringen forsøgte at gøre præcis det, som LaRouche havde advaret dem imod at gøre. For at forsøge at få en politisk løsning holdt de en konference i Madrid med repræsentanter for palæstinenserne og israelerne, men den førte ingen steder hen. De samme gamle argumenter, de samme gamle kampe, de samme gamle modsætninger; det faktum, at der havde været en række krige siden 1948, i '48 og '56 og '67 og '73, og fortsatte træfninger og terrorisme. Hvordan kunne man få de to sider til at mødes? Mens Madrid-konferencen stod på – og på det tidspunkt var det Yitzhak Shamir, der var premierminister – var der noget andet, der blev sat i gang, da Yitzhak Rabin blev premierminister året efter i 1992. Det var en diskussion bag kulisserne i Oslo, Norge, mellem repræsentanter, der var tæt på Shimon Peres, som var kommet med ideen om en Marshallplan for Mellemøsten, og repræsentanter for Arafat.

Det førte til en aftale i september 1993, kaldet Oslo-aftalen. Det vigtigste ved Oslo-aftalen, og de fleste fokuserer på det faktum, at Arafat og Rabin gav hinanden hånden, er, at de talte om at gøre en ende på fjendskabet. Det var her, Rabin kom med sin berømte udtalelse om, at for at gøre dette, må man have modet til at ændre aksiomer. Og det afspejlede de blot ved at mødes og give hinanden hånden. Det var et meget anspændt øjeblik, indtil de to greb hinandens hænder, kiggede

hinanden i øjnene og derefter gik væk og udbragte en skål for hinanden. En skål for dem, der har modet til at ændre aksiomer. Men det, der lå til grund for dette potentiale, var netop LaRouches idé om økonomisk samarbejde og udvikling i de to økonomiske bilag, der var knyttet til Oslo-aftalen.

Jeg vil lige læse et par aspekter af dette. Det økonomiske bilag nr. 3: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde om økonomiske og udviklingsmæssige programmer."

"De to parter er enige om at etablere en israelsk-palæstinensisk komité for økonomisk samarbejde, der blandt andet skal fokusere på følgende.

"1. Samarbejde om vandområdet, herunder et vandudviklingsprogram ...

"2. Samarbejde inden for elektricitet ...

"3. Samarbejde om energiområdet ...

"4. Samarbejde om det finansielle område, herunder et finansielt udviklings- og handlingsprogram til fremme af internationale investeringer på Vestbredden og i Gazastriben ...

"5. Samarbejde inden for transport og kommunikation ...

"6. Samarbejde inden for handel ..." og endelig,

"7. Samarbejde inden for industri, herunder industrielle udviklingsprogrammer, som vil sikre oprettelsen af fælles israelsk-palæstinensiske industrielle forsknings- og udviklingscentre..."

Så det var bilag 3. Bilag 4 befæster dette med ideen om: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale Udviklingsprogrammer." Den taler om et økonomisk udviklingsprogram for Vestbredden og Gaza, en mellemøstlig udviklingsfond og endelig en mellemøstlig udviklingsbank. Alt dette var muligt på det tidspunkt, og det ville have gjort

præcis det, som LaRouche foreslog, nemlig at skabe et grundlag hvor folk i de palæstinensiske områder ville se en fordel i at samarbejde med Israel, og israelerne ville se en fordel i at samarbejde med palæstinenserne. Ikke bare for at stoppe drabene, men for at skabe et miljø med gensidigt fordelagtige produktive aktiviteter, som ville hæve levestandarden for folk på begge sider af konflikten. Og på det grundlag ville en to-statsløsning være mulig. Det er kernen i LaRouches ideer.

Hvad skete der med den plan? Tja, den blev først dræbt af Verdensbanken, for i november 1993 sagde Verdensbanken, at de ikke ville kanalisere penge eller give midler, der kom fra donorer. Præsident Clinton forsøgte blandt andet at rejse midler til dette. Der var donorer, som var parate til at give penge, men Verdensbanken sagde, at de ikke ville give pengene til palæstinenserne, fordi de ikke stolede på dem på grund af "korruption". Især var der modstand mod, at Arafat skulle have nogen mulighed for at modtage midlerne. Som et resultat var pengene der bare ikke. Det var et stort problem for opfølgningen. To år senere, den 4. november 1995, blev Yitzhak Rabin myrdet af en mand ved navn Yigal Amir, som var en del af bosætterbevægelsen og især havde været meget aktiv i Hebron, som var et af de største konfrontationsområder mellem de palæstinensere, der boede der, og de jødiske bosættere, som brugte den israelske stats magt til at rykke ind. Mordet på Rabin, oven i lukningen af potentialet for midler, afsluttede muligheden for succes for Oslo. LaRouche har specifikt udtalt i september 1993, efter håndtrykket i Washington, at det er presserende, at de første skridt til disse nye projekter bliver taget med det samme. Ellers var der fare for, at dette forslag ville drukne i begge parters blod. Han identificerede specifikt Sharon-netværkene i bosætterbevægelsen som truslen mod det. Og det var hvad der skete; en mulighed gik tabt.

Som vi ser, er det tilstrækkeligt at se på udviklingen fra 1995 til i dag. Palæstinenserne har stadig ingen stat; faktisk er de nu delt mellem to grupper, hvoraf den ene – Hamas, som

Netanyahu nu sværger at udrydde – siden 2009 har Netanyahu og Israel givet midler til Hamas for at opbygge dem som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre. Hvorfor det? Fordi Det Palæstinensiske Selvstyre er en nationalistisk bevægelse, der repræsenterer palæstinenserne som nation, i modsætning til Hamas, som er en religiøs bevægelse. Så længe man har Hamas, der kæmper mod Det Palæstinensiske Selvstyre, har man ingen samlet regering at forhandle med. Det er, hvad Netanyahu sagde; han pralede af at gøre det. Det anslås, at mere end 1 milliard dollars blev kanaliseret fra Israel gennem Qatar til Hamas, som Netanyahu nu siger, at han vil udrydde og udslette.

Så løsningen her er, at man bliver nødt til at identificere, hvad problemet er. Problemet er ikke israelere og palæstinensere, selvom det måske er dem, der udfører de desperate handlinger. Men de handler ikke i egen interesse; de handler i de højere magters interesse, som ønsker at forhindre enhver form for brud med de gamle aksiomer.

På engelsk:

... HARLEY SCHLANGER: Thank you. As I'm sure almost everyone realizes now, we're facing a growing threat of an expanding war in Southwest Asia; at the same time, we have a continuing proxy war against Russia in Ukraine, and some of the neo-cons are pushing as hard as they can to get a war against China over Taiwan. This was made absolutely clear by Biden's nationwide address on Oct. 19th. He had just come back from meeting with Netanyahu and his war cabinet. He pledged eternal support of the United States for Netanyahu and the policy of exterminating Hamas. And then he came back and presented a speech to the American people where he made the link of Ukraine and support for Israel. Why did he do that? Because there's growing opposition to funding the war in Ukraine. This was part of the reason for the ouster of House Speaker Kevin McCarthy, and part of the reason they can't put together a new speakership now for the House. What Biden tried to do was a

clever trick; link the two things together as one package. Here's what he said:

" Hamas and Putin represent different threats, but they share this in common: They both want to completely annihilate a neighboring democracy. American leadership is what holds the world together. American values are what makes us a partner that other nations want to work with. To put all of that at risk if we walk away from Ukraine, if we turn our backs on Israel, is not worth it." Then he went on to say, "[H]istory has taught us that when terrorists don't pay a price for their terror, when dictators don't pay a price for their aggression, they cause more chaos and death and more destruction. They keep going, and the cost and the threats to America and to the world keep rising."

Now if you take that second part of the statement, you could apply it to the United States. Where has been the correct blame on the United States for the wars of aggression by America and NATO? The destruction of Libya, of Iraq, of Afghanistan, of Syria, of Ukraine. They have not been held accountable. People like George W. Bush, Cheney, Rumsfeld, Barack Obama, Hillary Clinton, or Joe Biden. So, to attempt to make this a question of standing up for democracy, this is precisely the line of the leading oligarchs through their Atlantic Council, which sponsored a Summit for Democracy to try and say the divide in the world is between democracies led by America, and authoritarian governments led by Russia, China, and now they throw in Iran, North Korea, and some others.

The attempt to connect these two funding situations—the war in Ukraine and the war in Israel—is an attempt to outflank those conservative Republicans who are opposing the new package Biden presented for Ukraine funding, initially a \$24 billion request. In the budget deal that was reached, they threw that out completely. But listen to what leading Democrats are saying about the importance of Biden's speech. Senate Majority

Leader Chuck Schumer applauded his plan and said, "We're going to do everything in our power to ensure the Senate delivers the support of Israel and the rest of the package," that is, Ukraine. Senator Ben Cardin, a Democrat who is head of the Senate Foreign Relations Committee, concurred with Schumer and said, "The linkage has bipartisan support, and is our best shot to get it done now." That's the intent to outflank the opponents of Ukraine funding; but more importantly, what's the real intent here? Permanent warfare to disrupt the potential of nations to break out from the unipolar order or the rules-based order.

What we've been emphasizing, as you heard from Lyndon LaRouche just before, is that the drive for war comes from higher up; above the elected officials who parrot the demands coming from the think tanks and the corporate cartels. But it's the higher-ups you have to look at. Last week, in the Manhattan Project, I went through LaRouche's assessment, which is that both sides in the Middle East have been played; both sides. The Arabs and Palestinians, and the Israelis. This is something that didn't start just recently; it's an orchestration by the British Empire going back, as LaRouche talked about, for thousands of years, but in the more recent period, going back to the pre-World War I period, when the question was, "How do you replace the Ottoman Empire to make sure that it remains under the control of the British Empire?" That is, the geographical area which we now call the Middle East, but which is essentially Southwest Asia. How do you keep it under the control of the British Empire? This was part of the fight in World War I. The intention to keep Germany and Russia away from each other so that the Trans-Siberian Railroad and the Berlin-Baghdad Railroad did not cut out the power of the British Navy to control international trade and commerce.

In 1916, there was the Sykes-Picot Agreement, where the British and the French carved up the Middle East to make sure

that there would not be a coherent plan for nations to develop, but that they could easily be pitted against each other based on national views, tribal interests, religious differences such as Shi'ite and Sunni, and so on. And in 1917, they added to that with the Balfour Declaration, promising a Jewish state in Palestine.

When you look at the developments in recent days and the war expanding in Southwest Asia, this is what LaRouche said is a result of geopolitics. You look at that area, and what's there? It's an automatic natural land connection between Asia and Europe, and between Asia and Africa. It's a sea connection with the Black Sea and the Mediterranean, the Red Sea, the Persian Gulf, and the Indian Ocean. These were areas central to British control, and that's what geopolitics is about. How do you manipulate governments so that there will be no opposition to a looting policy directed from above by the British Empire? That's the reason, LaRouche says, people are played there.

Let me just give you a brief sense of what I mean when I say the higher-ups involved in manipulation. There's a fellow called Frederick Kempe, who is the CEO of the Atlantic Council, which is one of the leading think tanks for the geopoliticians and the corporate oligarchs. The Atlantic Council is funded by the British government; it's highly integrated into British intelligence; and then it's funded also by corporate cartels from the City of London and Wall Street. Here's what Kempe had to say about Biden's speech Thursday night. He said:

"Historians may come to know U.S. President Joe Biden's speech to the nation as his 'inflection point address'," because Biden said this is an inflection point. Kempe goes on to say, "It was as eloquent and compelling as any he has delivered in his lifetime," which, by the way is not saying much. But then he goes on to say, "It has the potential to be the most significant of his Presidency, and it was choreographed to be

seen as such. It was only the second time he has chosen to speak from behind the resolute desk in the Oval Office, and he did it with the backdrop of wars in Ukraine and Israel, and simmering tensions around Taiwan.”

Now, to show you that Kempe actually understands what’s going on, he does make the counterpoint that, as this was going on, “as if scripted by a grand dramatist, Chinese leader Xi Jinping and Russian President Vladimir Putin were meeting in China as Biden travelled to Israel; doubling down on their common cause to rewrite the rules of the global order.” On that, Kempe is absolutely right. They are rewriting the rules, because they don’t accept the rules of the unipolar order dictated by the corporate cartels centered in London and Wall Street. They are, in fact, leading a rebellion against it, which includes most of the Global South. There are 150 nations at the Beijing conference of the Belt and Road Initiative. So, Kempe has a sense that he’s speaking going uphill. But what he’s identifying, and what Ursula von der Leyen, who is also very close to the Atlantic Council, said in her trip to Washington, what would happen if the U.S. role as the sole superpower is rejected? That’s what Biden said also. The pivotal role of America as the indispensable nation as the murderous Madeleine Albright called it. Well, Lyndon LaRouche has been a primary intellectual force in the opposition to this globalist policy for his whole life. In the time I knew him, from 1972 until his passing in 2019, he gave many speeches, conferences, voluminous writings presenting an alternative to submitting to this order.

I’m going to give you a brief chronology. It’s such a massive opus of work, it would require many days and conferences and we should do that. But I just want to give you a brief glimpse into what he did, and how he shaped this fight, and why today it’s the policies that he and our organization represent that are the alternative. Let’s start in one historic moment, April 1975. LaRouche was invited to attend a conference in Baghdad

of the Ba'ath Party. And while he was there, he met with a number of Arab leaders, and came out of there with a proposal from the Iraqis to pull together a \$30 billion development fund for Israel and Palestine. This, when LaRouche presented it to our membership, was quite staggering. He followed the trip to Baghdad with a press conference announcing the release of his International Development Bank, which was a call for a new monetary system which would be coherent with this package of money for developing Israel and Palestine.

Let me give you a brief anecdotal report on the magnitude of this. Right after this happened, we put out in our newspaper, a headline stating, "Iraq Offers \$30 Billion Peace Plan to Israel." I was with a group of people who distributed this at a speech given by Moshe Dayan at Wake Forest University in Winston-Salem, North Carolina. There were hundreds of people there, and we were very much afraid that if we went there and said Iraq wants to end the confrontation and offers money, people would be angry. But what we found out is that they were highly interested in it. We sold every single newspaper we had, and then after the speech by Dayan, I stood up in the audience—José Vega-style—and said to Moshe Dayan, "We have a proposal that Lyndon LaRouche has put on the table from Iraq for a \$30 billion development plan for Israel and Palestine. Would you support that?" I was expecting a harangue from him, because he had a reputation of being a bit of a hothead, a tough military leader. What he said was fascinating. He said, "This is very interesting. This could change everything. I'm very open to hear more about it." It showed at that time the potential for LaRouche's intervention—this is just after the 1973 War, after the Arab oil embargo, after what appeared to be an end to any possibility of realizing the idea of a two-state solution to Israel and Palestine.

When LaRouche introduced his International Development Bank policy, he said the following: "With an IDB policy in the wind, the pro-peace faction of the Mapai [which was an Israeli

party] should soon become hegemonic. The Israelis and key Arab states could readily agree on durable terms of continued negotiation concerning the Palestinian question within the context of immediate firm agreement for cooperation in development policies." With that approach, LaRouche conducted meeting over the next few years, beginning in 1975 when he had a meeting with Israeli leader Abba Eban to further the discussion of this approach. In 1977, LaRouche wrote an article which was published in a Paris-based Israeli newsletter called "Israel and Palestine; A Future for the Middle East." Here's what he said in that:

"In general, without direct negotiations between Israel and the Palestine Liberation Organization, there can be no Middle East settlement for the foreseeable, immediate future. We all know all too well subjective obstacles to such negotiations. We ought to know that we must rapidly eliminate the obstacles to such direct negotiations." He's referring specifically to the idea that you should have a political agreement first, and then move on. What he says is that "The objective basis for a Middle East settlement is the economic development package we have indicated. Any other approach will fail; will be quickly degraded into farce. However, it is not mere material advantage in itself which provides the basis for peace. It is the fact that the commitment of the governments to realize high rates of scientific and technological progress fosters humanist outlooks in the populations."

That was the idea LaRouche had of his Westphalian principle; of the importance of economic policies that show each side recognizing the benefit of the other as the basis of peace. This was his theme in many other papers during that period. He went against the tide when people were saying you can't deal with Arafat, he's unwilling to make a negotiation. What LaRouche wrote in December 1983: "Mr. Arafat is the established leader of what is, in fact, a government in exile of the Palestinian Arabs. If we are going to deal successfully

with the Palestinian Arab people, it is with Mr. Arafat's leadership that we must deal." He then wrote a policy paper, "Proposal To Begin Development of a Long-Range Economic Development Policy for the State of Israel."

Shortly after this, in April 1986, Shimon Peres, who was at that time Israeli Prime Minister, called for a \$25-\$30 billion pool of money to create a Mideast Development Fund for the next ten years. Peres called it a Marshall Plan for Middle East Development. As far as it went, Lyndon LaRouche backed it, and wrote several articles defending it. But he did point out the inadequacy of the approach. What he said at that time was that what's necessary is to address the most serious problem that exists in terms of the economy. What is that? It's the lack of water, and the relationship of that to the lack of power or energy. So, while endorsing Peres' Marshall Plan, and by 1986, Peres had upped the total to \$50 billion, what LaRouche did is, he started writing about how you can create more water for the Middle East. This is the basis of what became known later, by 1990, as his Oasis Plan. What he said is that you need to have a manmade Jordan River, which could flow to provide more water for all the areas that bordered it; including Jordan, Israel, Egypt, and the Arabian Peninsula. He said to do this, you need desalination. You need a string of 300MW nuclear plants that give you the power to do the desalination. It will also provide the electricity needed for industrialization and advanced agriculture. In 1990, he wrote a piece called "A Peace Plan in the True Interests of Arab and Israeli." What LaRouche wrote in this is that we need "geographic engineering" to run the canals between the Mediterranean Sea and the Red Sea, and then the Red Sea to the Dead Sea, to create water courses which, with nuclear-powered desalination to provide water power and transport, would allow for industrial and agricultural development.

Here's what he said that's really most interesting:

"One could define the proper approach to development of the

Middle East, if no persons lived there presently, as if, for example, we were planning the settling of Mars: an uninhabited planet, by aid of artificial environment, and so forth.” He went on to write, the division and distribution of water and power must be organized to develop the average square kilometer of land to be productive at needed levels for different types of land-use—pastoral, crop, residential, industrial, and commercial.

This was idea of the two canals and the overall approach to industrial development was seen as revolutionary. How could you get an agreement on this basis? What happened at that point was that the Bush administration tried to do exactly what LaRouche had warned them not to do. To try and get a political settlement, they had a conference in Madrid, which included representatives of the Palestinians and Israelis, but it was going nowhere. The same old arguments, the same old fights, the same old antagonisms; the fact that there had been a number of wars since 1948 in '48 and '56 and '67 and '73, and continued skirmishing and terrorism. How could you get the two sides together? While the Madrid conference was going on—and at the time it was Yitzhak Shamir who was the Prime Minister, there was something else that was launched when Yitzhak Rabin became Prime Minister the next year in 1992. It was a back channel discussion in Oslo, Norway, between representatives who were close to Shimon Peres, who had come up with this idea of the Mideast Marshall Plan, and representatives of Arafat.

This came to fruition in the September 1993 agreement called the Oslo Accord. Now, what's most important about the Oslo Accord, and most people focus on the fact that Arafat and Rabin shook hands, they spoke about putting an end to the enmity. This is where Rabin made his famous statement that in order to do this, you must have the courage to change axioms. And they reflected that merely by meeting together and shaking hands. It was a very tense moment until the two of them

grabbed each other's hands, looked in each other's eyes, and then moved away and did a toast to each other. A toast to those who have the courage to change axioms. But what was underlying this potential was precisely LaRouche's idea of economic cooperation and development in the two economic annexes that were attached to the Oslo Accord.

I'm just going to read a couple of aspects of this. The economic annex #3: "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation in Economic and Development Programs."

"The two sides agree to establish an Israeli-Palestinian Continuing Committee for Economic Cooperation, focusing, among other things, on the following:

"1. Cooperation in the field of water, including a Water Development Programme ...

"2. Cooperation in the field of electricity ...

"3. Cooperation in the field of energy ...

"4. Cooperation in the field of finance, including a Financial Development and Action Programme for the encouragement of international investment in the West Bank and the Gaza Strip ...

"5. Cooperation in the field of transport and communications ...

"6. Cooperation in the field of trade ..." and finally,

"7. Cooperation in the field of industry, including Industrial Development Programmes, which will provide for the establishment of joint Israeli-Palestinian Industrial Research and Development Centres...."

So, that was Annex #3. Annex #4 consolidates that with the idea of the "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs." It talks about an economic development program for the West Bank and Gaza, a Middle East development fund, and finally, a Middle East

Development Bank. All of this was possible at that time, and this would have done precisely what LaRouche was proposing, which was to create a basis where people in the Palestinian territories would see a benefit in cooperating with Israel, and the Israelis would see a benefit in cooperating with the Palestinians. Not just to end the killing, but to create an environment of mutually beneficial productive activity which would lift the standard of living of people on both sides of the conflict. And on that basis, a two-state solution would be possible. That's at the center of LaRouche's ideas.

Now, what happened to that plan? Well, it was first killed by the World Bank, because by November 1993, the World Bank said they would not funnel money or provide funds that came from donors. President Clinton among others was trying to raise funds for this. There were donors who were prepared to give money, but the World Bank said they would not extend that money to the Palestinians because they didn't trust them because of "corruption." In particular, opposition to having Arafat having any possibility of receiving the funds. As a result, the money was just not there. This was a major problem for the follow through. Then, two years later, Nov. 4, 1995, Yitzhak Rabin was murdered by a man named Yigal Amir, who was part of the settlers' movement and in particular had been very active in Hebron, which was one of the major areas of confrontation between the Palestinians who lived there and the Jewish settlers who were using the power of the Israeli state to move in. The assassination of Rabin, on top of the shutdown of the potential for funds, ended the possibility of the success of Oslo. LaRouche has specifically stated in September 1993, after the handshake in Washington, that it's urgent that the earth start being moved for these new projects immediately. Otherwise, there was a danger that this proposal would be drowned in the blood of both sides. He specifically identified the Sharon networks in the settlers' movement as the threat to it. And that's what happened; an opportunity was lost.

As we see, just project from 1995 to today. The Palestinians still have no state; in fact, they now are divided between two groups, one of which— Hamas, which Netanyahu is now vowing to exterminate—since 2009, Netanyahu and Israel have been providing funds to Hamas to build them up as a counter to the Palestinian Authority. Why? Because the Palestinian Authority is a nationalist movement that represents the interests of the Palestinians as a nation, as opposed to Hamas, which is a religious movement. As long as you have Hamas fighting with the Palestinian Authority, you have no unified government to negotiate with. That's what Netanyahu said; he bragged about doing that. The estimate is that more than \$1 billion was channeled from Israel through Qatar to the Hamas, which now Netanyahu says he's going to exterminate and wipe out.

So, the solution here is that you have to identify what the problem is. The problem is not Israelis and Palestinians, though they may be the ones who carry out the desperate actions. But they're not acting in their own interests; they're acting in the interests of those higher up, who want to prevent any kind of break with the old axioms. We're seeing this happening around the world. Why did this happen right now? Well, I can't speak for the decision-making process of Hamas, but the timing on this is certainly worth looking at. You have the breakdown of support for the Ukraine war in the United States Congress. You have the Ukraine war going terribly. The counteroffensive fizzled out. You may be providing more weapons to Ukraine, but as Putin pointed out, that just means that there will be more deaths of Ukrainians.

The second point is that you have the emergence of a new counter pole to the unipolar order; namely, the BRICS. The emergence of the Global South with the commitment to the kind of development projects that Lyndon LaRouche has been writing about for 50 years; which means against the International Monetary Fund, against such projects as the Great Reset and the global Green New Deal, and so on. So, if you look at this

from the standpoint of a Frederick Kempe and the Atlantic Council, and the people who bankroll that, a peace settlement in the Middle East would be a horrible for them. Just as a negotiated settlement of the Ukraine war, in which what Putin proposed for the last eight years—security guarantees for both Ukraine and Russia, and a recognition for the potential for the two nations to work together—this represents a threat to the continuation of what Blinken calls the rules-based order. And so, that's why it's so revolutionary and important to grasp what LaRouche is saying; both in terms of who's manipulating this, what's the hand above the scene that's playing the two sides against each other? And secondly, how do you defeat that? You have a movement in the Western nations—the United States and Europe—that rejects the unipolar order and the so-called rules-based order and reach out their hands to the Global South to work on joint development projects in the benefit of the other.

So, there is a solution. Those who say there is no solution are just the victims of the psychological warfare which is designed to make you depressed. But the solutions rest with what we've been trying to do; what we've been working on for years, and which is coming together now in the International Peace Coalition and the overall movement of the LaRouche Organization. We can make these solutions happen, but it depends on we, the people; not elected officials who have proven to be too corrupt and too intellectually small to take up the task at hand.

That's my presentation for today.

Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche

Webcast: 'Hvem guderne vil tilintetgøre...' på vej mod Tredje Verdenskrig

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 25. oktober 2023

ANASTASIA BATTLE: Velkommen til Schiller Instituttets dialog med Helga Zepp-LaRouche. Mit navn er Anastasia Battle. Jeg er stedfortræder for Harley Schlanger. I dag er det onsdag den 25. oktober 2023. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Der foregår meget i verden lige nu, der er sket en del ting. Vi vil meget gerne give dig et godt overblik over de ting, der sker, og hvad du kan gøre for at gribe ind i denne proces. Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen har lavet en række vigtige interventioner, som vi kan vende tilbage til, herunder et meget vigtigt andragende, der netop er blevet udsendt af koalitionen Humanity for Peace. Så med det vil jeg gerne åbne med Helga Zepp-LaRouche. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Verden er på randen af en katastrofe, og det kræver mobilisering af mange, mange mennesker rundt om i verden for at få verden i en anden retning, for jeg vil gerne diskutere dette på to niveauer: Det ene er den menneskelige faktor, hvad det gør ved folk, hvis der sker og tolereres ting, som ikke bør tolereres med hensyn til karakteren, sindet og sjælen hos folk rundt omkring i verden; og det andet er naturligvis den umiddelbare militære fare.

Lad mig starte med det sidste. Den længe ventede, i hvert fald under omstændighederne, israelske landoffensiv i Gaza er endnu ikke gået helt i gang, angiveligt fordi præsident Biden forsøger at fortælle Netanyahu, at der først skal være plads til at forhandle om at frigive gidslerne. Nu er det måske, som det er. Der er indtrængen i Gaza. I alt er mere end 5.000 palæstinensere blevet dræbt, og det mest foruroligende ved det er, at det hovedsageligt er civile, der bliver dræbt: 70% af alle de mennesker, der er blevet dræbt indtil videre, er kvinder, ældre og børn, og 40% af dem er børn. Så kan der også være nogle civile mænd blandt de dræbte. Så den faktiske skade eller drab på Hamas-krigere er relativt lille, og drab på befolkningen er høj. Og situationen i Gaza er helt utrolig! Fordi de fik at vide, at de skulle forlade området fra nord og flytte mod syd, hvilket er praktisk talt umuligt, da man ikke kan flytte 1 million mennesker, der ikke har brændstof, vand, mad eller medicin. Og når nogle af dem så ankommer til syd, bliver de alligevel bombet der!

Dette er en menneskelig katastrofe, som selv FN's generalsekretær Guterres, som er en meget mild person, angreb Hamas' grusomheder mod Israel, men han sagde også, at det, der sker i Gaza, er helt utåleligt, det er en fuldstændig overtrædelse af humanitær lov, og for dette blev han straks angrebet af den israelske FN-ambassadør Gilad Erdan, som krævede Guterres' afgang. Og alt, hvad Guterres sagde, var sandheden om, hvad der sker!

Så dette er en utrolig situation, og der bør og skal være en øjeblikkelig mobilisering af mange mennesker for en våbenhvile. Våbnene skal gøres tavse, der skal være en forhandlingsløsning, og på trods af alle de fiaskoer med at sætte dette på dagsordenen indtil videre, hovedsageligt på grund af USA's veto – Brasilien havde for eksempel et forslag om våbenhvile i FN's Sikkerhedsråd, og alle stemte for det, bortset fra USA's veto, så det blev ikke vedtaget. Men ikke desto mindre, hvor skal dette føre hen? Indtil alle mennesker

i Gaza enten er dræbt eller fordrevet, smidt ud, etnisk udrensning, hvor er grænsen for, hvad der sker der?

Så derfor må en øjeblikkelig mobilisering være at stoppe drabene, at få en våbenhvile og at bevæge sig i retning af Kinas forslag om at afholde en øjeblikkelig fredskonference i Mellemøsten, for Mellemøsten, og så sætte spørgsmålet om en tostatsløsning på dagsordenen; FN's resolution 242, som er international lov, fordi den blev vedtaget af FN's Sikkerhedsråd. Og så må der være det, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, foreslog allerede i 1975, nemlig en omfattende økonomisk udviklingsplan for hele regionen, det, han kaldte "Oaseplanen", som grundlæggende ville give alle parter mulighed for økonomisk udvikling, og på den måde etablere et fundament for fred.

Hvis det ikke sker, skal folk være klar over, at vi er i akut fare for en optrapning af ikke bare krigen i Mellemøsten og Sydvestasien, men også af krisen i Ukraine. I Ukraine havde USA i al hemmelighed flyttet ATACMS-missilerne ind i Ukraine, uden at offentliggøre det, men bare ved at gøre det. Det blev voldsomt angrebet af den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, som i bund og grund sagde, at USA direkte lægger op til en konfrontation med Rusland.

Og så i kombination med situationen i Mellemøsten, hvor USA har flyttet en betydelig militærstyrke til Israels kyster, nemlig de to hangarskibsgrupper, USS Gerald R. Ford og USS Dwight D. Eisenhower, og derudover kommandoskibet for den 6. flåde, USS Mount Whitney, som nu alle er under kommando af den øverstbefalende for den 6. flåde, viceadmiral Thomas Ishee. Og der er andre udstationeringer, måske også i Den Persiske Golf. Og 12.000 soldater er klar til at blive udstationeret.

Hvis der nu sker en optrapning, lad os sige, at de israelske landstyrker rykker ind i Gaza, og Hizbollah angriber Israel som følge heraf, så er alt naturligtvis rettet mod et engagement med Iran. Senator Lindsey Graham, som har en

utrolig fortid som krigshaj, er lige nu i Israel sammen med ni andre senatorer, og han har opfordret til at bombe Iran for at stabilisere regionen! Hvor langt fra virkeligheden kan man komme, end at sige noget i retning af det, Lindsey Graham siger?

Jeg ved, at alle, der har bekymret sig om Mellemøsten og Sydvestasien i årtier, er klar over, at i betragtning af, at der er atomvåben i Israel, sandsynligvis 200 atomvåben, og faren for, at de på en eller anden måde vil komme i spil, hvis Iran bliver angrebet, er alle odds sat ud af spil. Det har været sandt i årtier i Sydvestasien, og især nu, med kombinationen af situationen i Ukraine. Det er vigtigt, at Putin, i anledning af at han var gæst ved Belt and Road Forum for International Cooperation i Beijing, gav en pressekonference fra gæstehuset, hvor han sagde, næsten som en sidebemærkning: "Jeg gav ordre til at sætte MiG-31'erne, der bærer Kinzhal-missiler," som er disse hypersoniske missiler, der kan gå til Mach 9, som er ekstremt hurtige, der ikke følger ballistiske baner, men som er manøvredygtige, at han har givet ordre til, at de sættes i alarmberedskab for at flyve permanent på MiG-31'ere over Sortehavet. De kan nå både Ukraine og Middelhavet og potentielt sænke ethvert amerikansk krigsskib der.

Så hvis man ser på, hvordan hele den islamiske verden tydeligvis forbereder sig på en optrapning, har man demonstrationer i mange lande, i Indonesien, i Malaysia, selv i Europa har man haft demonstrationer, i Spanien et par meget store, selv i London mere end 100.000 mennesker, i Barcelona 70.000 mennesker.

Vi sidder på en total krudttønde, og derfor er en intervention absolut nødvendig for at sige, at vi er nødt til at gå til diplomatiet, og vi er nødt til at lægge forslagene på bordet til en øjeblikkelig fredskonference. Jeg ved, at det er meget vanskeligt, for hvis USA nedlægger veto, hvad kan man så gøre? Men jeg tror, det kræver en mobilisering af velmenende

mennesker over hele verden for at ændre balancen, for alternativet fører direkte til helvede.

BATTLE: Enig Helga, tak. Hvis du har lyst til at sende Helga Zepp-LaRouche et spørgsmål, kan du enten skrive det i livechatten på YouTube eller sende det til questions@schillerinstitute.org.

Helga, jeg vil gerne stille dig et spørgsmål fra en professor i Pakistan. Han spørger: "Jeg tror, at fred kan opnås, når alle verdens lande har fred som deres nationale interesse. Jeg tror, det er den eneste måde, det kan ske på. Hvad er dine tanker? Og hvordan gør vi det?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er faktisk allerede tilfældet, for militære løsninger på konflikter er aldrig i nationens egeninteresse. Det er i så fald helt klart i det militærindustrielle kompleks' egeninteresse. Hvis man ser på aktieværdien af de store amerikanske militærfirmaer, Lockheed-Martin, Raytheon, Northrop Grumman, alle disse store firmaer, så steg deres aktier på én dag med 9%, og andre mindre, men stadig stigende. Så de er de store profitmagere.

For eksempel i Tyskland, i Grundgesetz, som svarer til en forfatning, er der et klart krav om, at regeringen skal tilstræbe fred! Tilstræber den tyske regering nu fred? Nej, det gør de ikke. Udenrigsminister Baerbock, som kan lide, når hun ændrer retning, at gøre det til en 360 graders drejning – du kan fortælle mig, hvordan det regnestykke fungerer, men det er, hvad hun siger – men hun arbejder tydeligvis ikke for fred, fordi hun hele tiden bevæger sig i samme retning som den amerikanske regering, og derfor ikke. Det er det største problem, at disse regeringer i Vesten ikke arbejder for fred! De tager én side i Ukraine-krisen, 100% Ukraine; de tager én side i Israel-Palæstina-konflikten, 100% Israel. Og hvis der er noget, man kan lære af fredsforhandlinger, så er det, at man altid skal tage alle sider i betragtning, man skal tage hensyn til alle andres interesser. Det er læren fra den

westfalske fred.

Så det, der kræves, er, at befolkningen, civile grupper, almindelige borgere, organiserer sig og arbejder for fred. Hvis regeringerne ikke er i stand til at arbejde for fred, så må befolkningen påtage sig en stærkere rolle, og jeg tror, at det virkelig er testen. På en måde bliver vi testet som en menneskelig art: Har vi den moralske egnethed til at overleve eller ej? Og jeg tror, det er det mest alvorlige spørgsmål, vi nogensinde har stået over for.

BATTLE: Tak, når vi taler om det moralske spørgsmål, får vi mange spørgsmål om, hvad vi skal gøre. Mange mennesker tænker på aktiviteter, de kan gøre. Jeg vil rapportere om en aktivitet, som blev udført, en intervention af medlemmer af Schiller Instituttet, LaRouche-ungdomsmedlemmer, Robert Castle, José Vega og Simon Miller over for Hillary Clinton, hvor de krævede, at hun kommenterede Bidens fremdrift i verdenskrigen i sin offentlige erklæring. Det var meget veludført, og det blev set over hele verden nu, jeg tror, det er blevet set omkring 4 millioner gange (jeg kan tage fejl af tallet); sandsynligvis mere. Hvis der er noget, jeg er beskeden omkring, er det antallet. Men det er en idé om, hvad folk kan gøre, er disse interventioner. Det vil jeg bestemt gerne opmuntre til.

Men et andet spørgsmål, der er kommet ind, kommer fra et medlem af International Peace Coalition (IPC). Hun spørger, om hun skal organisere en protest i Costa Rica? Men andre folk fra IPC spørger også, om de skal organisere protester? Måske noget i retning af det, vi har gjort med fredsforslaget i underskriftsindsamlingen?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, at hvis du på nogen måde kan nå ud til medlemmer af din organisation, andre organisationer, så skal det gøres så hurtigt som muligt. Men bortset fra at gøre det, synes jeg, at det mest presserende spørgsmål er at forene fredsbevægelsen. For lige nu er der, selv i én by, mange små

demonstrationer, her 50 mennesker, der 200 mennesker, men de er ikke stærke nok til at blive hørt, og derfor vil jeg virkelig opfordre jer til at slutte jer til International Peace Coalition, som er et forsøg på at forene alle fredselskende mennesker over hele verden, for det er så tydeligt, at det, der først og fremmest står i vejen for at blive det flertal, som vi er – det store flertal af mennesker, hvis man spørger dem, “ønsker du Tredje Verdenskrig eller fred?”, vil sige “fred”. “, ville de naturligvis sige “fred”. Men da de ikke er forenede, bliver deres stemme ikke hørt. Og der blev faktisk lavet en meningsmåling, hvor 10% af befolkningen er for en konflikt, en militær løsning på konflikten, og de tror, at de er det store flertal, mens de 90% af befolkningen, der ønsker en fredelig løsning, tror, at de er i mindretal. Det har at gøre med det faktum, at mainstreammedierne i overvældende grad skubber til krigsfortællingen, i hvert fald i nogle lande – i Tyskland er det for eksempel utroligt kontrolleret.

Så jeg tror, at det både er af ideologiske årsager, at folk mener, at de har andre problemer, som er vigtigere at holde adskilt fra andre mennesker, eller at det i virkeligheden handler om at dele og herske, at der er indflydelsesrige agenter, som forsøger at forhindre en forening af fredsbevægelsen, det gamle spil mellem imperier.

Så ideen om, at vi virkelig er nødt til at lægge alle forskelle til side, vi kan diskutere atomenergi, klima, grønne spørgsmål, om biler – alt kan diskuteres, hvis vi har fred. For hvis verden sprænger i luften, er det hele forgæves, og der er ingen grund til at diskutere noget som helst, for så er vi alle døde, og det mener jeg virkelig meget, meget alvorligt.

Vær med i IPC-processen: Kontakt os, så sætter vi dig på den ugentlige konference, så du kan deltage og hjælpe os med at opbygge en verdensomspændende bevægelse, der fokuserer på den ene menneskehed. Og den eneste grund til, at jeg ikke giver op

og bliver pessimistisk, er, at jeg tror, at væksten i International Peace Coalition, som er mindre end tre måneder gammel, meget hurtigt spreder sig til fem kontinenter. Og det er alle mennesker, der er motiveret af ideen om den ene menneskehed, som aldrig har været mere værdifuld end lige nu: Så vær med i den proces.

BATTLE: Præcis. Jeg vil inkludere et link i YouTube-chatten, så folk kan kontakte os. Vi vil meget gerne have mere feedback fra folk og få jer involveret i frivilligt arbejde.

Helga, har du tid til et par spørgsmål mere?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, et par minutter.

BATTLE: Okay. Jeg tror, det begynder at gå op for folk, og jeg er stødt på det flere gange med forskellige mennesker, jeg taler med, og med nogle af de spørgsmål, vi får, at de faktisk går efter Tredje Verdenskrig, de går faktisk efter atomkrig, og før, med Ukraine-krigen, var det en masse meget specifikke samtaler om Rusland og Ukraine, og alle disse dele, der bevægede sig der, og nu er det meget klart, at dette er globalt. Vi får nogle spørgsmål fra folk, der indser dette, som siger, hvad vil de gøre, når hele verden er ødelagt – flytte til en anden planet? Hvorfor bevæger de sig mod Tredje Verdenskrig? Dette kommer fra S., som er en ny person, der slutter sig til os i chatten i dag.

ZEPP-LAROUCHE: Der er tydeligvis en fare for fejlregning. USA's nye sikkerhedsstrategi hævder for første gang, at USA vil være i stand til at udkæmpe to globale krige med store modstandere, hvilket naturligvis betyder Rusland og Kina. Det er et klart brud, for indtil nu har det i alle sikkerhedspapirer stået, at USA kan udkæmpe én stor krig med en stor modstander og derudover en regional krig. Men det er første gang, at de siger, at USA kan udkæmpe to store krige. Jeg synes, det er fuldstændig vanvittigt, for hvis bare en lille del af alle atomvåben blev brugt i sådan en krig, ville

det være nok til at forårsage en atomvinter, hvor alt liv på planeten i de følgende år ville dø: Fordi det ville være isnende koldt, ingen høst, ingen planter, ingen mad, intet ville være der mere, og folk ville dø lidt senere, hvis de ikke blev dræbt i de første eksplosioner.

Så at lege med disse ideer er efter min mening et tegn på klinisk sindssyge. Jeg vil ikke udelukke, at nogle af disse militære planlæggere er ramt af sindssyge, for hvis man leger med den mulige udryddelse af den menneskelige art, kan man ikke være normal, man kan ikke være et fornuftigt menneske. Nogle af disse mennesker tror åbenbart, at man kan "vinde" sådan en krig! At man kan slå den andens forsvar ud, at man kan med en kombination af cyberkrig, rumkrig, konventionel krig, atomkrig – jeg mener, der er disse manøvrer, som Global Lightning, der tager forfærdelige scenarier, som er relativt hemmelige, men noget er kendt om dem: De har en idé om, at man kan udkæmpe disse kombinerede krige i ugevis!

Jeg mener, at det er helt forkert. Atomekspertter som Ted Postol har skrevet lange artikler, der forklarer, at når først ét atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomvåbenmagter vil blive udløst, ekstremt høj.

Så der er en faktor, der hedder fejlberegning. Der er også faktoren "après nous le déluge", altså at man i stedet for at opgive magten og lade et andet verdenssystem vokse frem, nedbryder det hele. Der er en faktor af sindssyge i det hele, og det er derfor, jeg tror, at det værste problem er apatien hos så mange mennesker.

Jeg er også overbevist om, at vi kan komme ud af det her, simpelthen fordi det store flertal er på en helt anden kurs: Verden har ændret sig. Den unipolære verden har længe ikke eksisteret mere, og der er ikke kun opstået en multipolær verden, men jeg vil endda sige, at der er en tendens til, at der opstår et nyt paradigme: Det betyder, at den ene

menneskehed skal sættes først, og nationale interesser skal være sammenfaldende med den ene menneskehed, men ikke modsat. Og det Globale Syd er langt de fleste lande; BRIKS-landene er i vækst. Det er en af grundene til, at krisen i Mellemøsten er så ødelæggende, fordi vi var på en meget god kurs med integration mellem shiamuslimerne og sunnimuslimerne, fordi Iran og Saudi-Arabien, og det er der nu sat et stort spørgsmålstejn ved. Og det er derfor, en intervention er så meget desto mere presserende.

Men der er håb, for vi har en række lande, som ikke ønsker at gå i retning af konfrontation, som ønsker at bevare deres status som alliancefrie lande, og de er langt de fleste. Så det er ikke Rusland eller Kina, der er isolerede, det er lande som USA og Tyskland, der er fuldstændig isolerede, for selv inden for EU er de fleste lande mere fornuftige end Tyskland lige nu.

BATTLE: Det er meget sandt. Jeg har et spørgsmål mere, jeg kan tage. Det er fra Theo, som også er medlem af International Peace Coalition og en ven fra People's Party. Jeg vil læse et par ting. Jeg tror, vi er nødt til at se på nogle af de ting, du nævner, Theo.

"1. Støtter IPC svarmarchen den 4. november i D.C.? Er de blevet kontaktet?" Måske kan du hjælpe os med at kontakte dem, så undersøger jeg det. Vi bør undersøge denne march.

"2. Skal vi lave en offentlig bøn Camps for Peace, i stil med Occupy Wall Street, på offentlige steder?" og

"3. Kan vi stoppe dem ved at afsløre stand-down i Israel den 7. oktober, som ifølge nogle kommentatorer var et falsk flag fra Deep State?"

Hvad er dine tanker, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi vil diskutere alle disse forslag om de forskellige marcher og aktiviteter i vores næste IPC-

diskussion på fredag. Så lad os tage den deroppe igen.

Den 7. oktober er der faktisk nogle spørgsmål, som ikke er blevet besvaret på en tilfredsstillende måde. Det står nu klart, at den egyptiske regering advarede Israel om, at Hamas planlagde en operation. Det, man ikke helt ved, er, om Egypten var klar over omfanget af det kommende angreb? Måske troede de bare, at det var endnu et Hamas-angreb, som der har været mange af før. Måske var det, fordi Israel faktisk flyttede nogle af tropperne fra Gaza til Vestbredden, og de var ikke opmærksomme.

En ting, der er meget ildevarslende, er, at de israelske efterretningstjenester angiveligt er de bedste i verden, og hvis de blev overrasket på en sådan måde, at dette ikke blev bemærket, hvad så med NSA? Det er meningen, at NSA skal vide alt og optage alt? Hvorfor opfangede de ikke disse ting?

Så jeg mener, at alt dette kræver en grundig undersøgelse, og hvis folk har konkrete oplysninger, bør de komme frem med dem. Men ellers synes jeg, at det vigtigste er at mobilisere for en våbenhvile, og der skal være en humanitær korridor! Hver time dør der mennesker i Gaza, lige nu! Så det er ikke noget, der skal ske om en måned eller to måneder. Jeg mener, at en humanitær korridor og en våbenhvile skal gennemføres med det samme, for hvis folk er dehydrerede, kan de dø meget, meget hurtigt, og det sker allerede. Jeg kan kun opfordre folk: Gå ombord i IPC, for det er lige nu den bedste mulighed i byen for at få verdensoffentligheden til at stå sammen om behovet for at gå efter en fredsløsning.

BATTLE: Jeg er helt enig. Jeg vil bare gentage over for alle, der er med i dag, at de skal skrive under på den underskriftsindsamling, som IPC netop har lavet. Den er sendt gennem Humanity for Peace, og går ud på at få en øjeblikkelig våbenhvile og håndhæve FN's resolution 242. Den blev skrevet af en række mennesker i IPC på tværs af det politiske spektrum, hvilket var meget, meget vigtigt.

Med det vil jeg gerne vende tilbage til afslutningen: Alle bedes slutte sig til os i IPC på fredag. Helga, har du nogle afsluttende bemærkninger til os her?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det, jeg berørte i begyndelsen, er, at vi befinder os i ekstremt udfordrende tider, og der er mange mennesker, der ønsker at trække sig tilbage til privatlivet og sige "åh, jeg vil ikke gå derhen, det er for forfærdeligt. Det giver mig søvnløse nætter, så jeg vil ikke vide noget om det." Jeg synes, det er det værste, for det, der virkelig er problemet, er, at hvis du er klar over et stort onde, og du ikke gør dit bedste for at løse det, gør det noget ved dig, ved din sjæl, ved dit sind, ved den måde, du er på som person. Og jeg tror, at vi, i hvert fald i Vesten, står over for en utrolig brutalisering af samfundet, et kulturelt forfald. Og hvis vi tolererer det, der foregår lige nu, vil det bringe os et skridt længere ind i en katastrofe, som vi måske ikke kommer os over.

Det, vi skal gøre i stedet, er alt muligt, som klassisk musik, vi vil gerne have masser af klassiske koncerter. Hvis du ønsker organiserede bedemøder, er det også meget godt: Alt, hvad der opløfter sjælen og gør folk til bedre mennesker, for civilisationen har aldrig været så konfronteret med spørgsmålet om, hvor den vil gå hen, et spørgsmål om, hvor moralske folk er, hvor meget de bekymrer sig om menneskeheden? Og lige nu er spørgsmålet om æstetisk uddannelse, om at forsøge at være bedre mennesker, end man var i går, i virkeligheden spørgsmålet om at frigøre en menneskelig kraft, som i virkeligheden er det eneste, der kan overvinde det militær-industrielle kompleks. Det lyder måske som en utopisk idé, men jeg er helt overbevist om, at skønheden i den menneskelige sjæl er stærkere end ondskaben i militær profit og krigsførelse. Men man er nødt til at handle på baggrund af den indsigt.

BATTLE: Tak, Helga. Jeg blev meget rørt over det, du sagde. Jeg tror, det er meget sandt: Så alle bedes slutte sig til os

i denne organiseringsproces, og lad os skabe, hvad der ville virke som en utopi i verden. Og tak, Helga, for dine tanker.

Og vær med igen i næste uge, og også denne fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Vi ses på fredag.

POLITISK ORIENTERING den 26. oktober 2023:

**Stop folkemordet i Gaza inden
vi får en storkrig. Formand
Tom Gillesberg.**

Lydfilen:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2023/10/tg-1-26.10.23-final-mp3.mp3>

**Schiller Instituttets dialog
med Helga Zepp-LaRouche
LaRouches løsning på**

krigsfaren i Sydvestasien

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 18. oktober 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 18. oktober 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål eller kommentarer, de kan sendes til questions@schillerinstitute.org.

Helga, din advarsel i sidste uge om faren for, at krisen i Sydvestasien kunne eksplodere til en hurtigt voksende fare for verdenskrig, ser desværre ud til at gå i opfyldelse. Raketangrebet på Al-Ahli Baptist Hospital i Gaza i går, som har dræbt hundredvis af mennesker, har givet næring til demonstrationer i alle Israels nabostater. Der har været kommentarer fra mange arabiske regeringer og fra andre regeringer fra hele verden, Den Afrikanske Union og så videre, og alligevel er det store spørgsmål stadig, om Israel vil gå videre med en invasion på landjorden? Tysklands kansler Scholz var den første regeringsleder, der besøgte Israel og gav sin velsignelse til Netanyahu's "hævnkrig", som Netanyahu selv kalder det; og så er Joe Biden der i dag og lover ubetinget støtte. Og i går blev Ruslands forsøg på at få en resolution igennem FN, der opfordrede til våbenhvile, skudt ned af USA, ligesom USA har skudt forslag til en diplomatisk løsning i Ukraine ned.

Så du, Helga, har en masse erfaring i denne region. Du arbejdede meget tæt sammen med din mand Lyndon LaRouche, som var meget vidende og meget indflydelsesrig med sine skrifter og præsentationer om en løsning på denne krise. Hvad er din nuværende vurdering af, hvor det står, og hvad der skal til for at stoppe optrapningen og undgå en krig i fuld skala?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Den samtidige forværring af Ukraine-krisen og krisen i Mellemøsten eller Sydvestasien bør virkelig være en alarm for alle, for hvis vi ikke gør noget for at ændre dynamikken, kan det komme ud af kontrol meget hurtigere og ende i en verdenskrig. Og det er grunden til, at jeg, før jeg går i gang med vurderingerne, vil sige, at vi er nødt til – alle, der ønsker fred og at forhindre en optrapning af denne krise, bør virkelig gå sammen med os om at lægge vores tre forslag på bordet: Det ene er, at vi absolut alle, alle bevægelser, alle mennesker, alle individer rundt om i verden, bør støtte det initiativ, som jeg tror, oprindeligt kom fra Kina, og som derefter blev støttet af Brasilien, af præsident Lula, og jeg tror, at det nu stort set er på dagsordenen: At afholde en øjeblikkelig fredskonference for Sydvestasien for at stoppe krisen gennem forhandlinger. Derefter skal den økonomiske substans inddrages i en sådan konference, hvilket min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede skrev om i 1975, da han opfordrede til en såkaldt "oaseplan" for Mellemøsten: Det betyder, at man skal skabe masser af nyt vand, nyt ferskvand, få ørkenen til at blomstre for at skabe den form for økonomisk udvikling for alle landene og alle folkene i regionen, som er den absolut nødvendige forudsætning for en fred i Sydvestasien. Og så, for det tredje, at den resolution, der blev vedtaget, faktisk flere gange af FN's Sikkerhedsråd, resolution 242, skal implementeres. Og naturligvis en tostatsløsning – Palæstina skal have en uafhængig stat som en del af denne proces.

Så der er en løsning. Det bør også være indlysende, at Sydvestasien kun er en del af verdenskrisen, fordi det ikke udelukkende er dynamikken i regionen, der virker, men det er den større kontekst af den geopolitiske konfrontation mellem det såkaldte Vesten, det neoliberale finansielle system, især under ledelse af USA, som ønsker at bevare en dominerende position i verden, og som dybest set har reduceret Europa til en koloni (det er en tragedie, men det er, hvad det er), mod den nye økonomiske verdensorden omkring BRIKS, BRIKS-Plus, det

Globale Syd, den Globale Majoritet, hvor det ville være så nemt at løse det, men de besluttede at fastholde konfrontationen. Og den dynamik er den underliggende dynamik, selv i Sydvestasien og naturligvis i Ukraine: Og derfor kan en fredsplan, en fredskonference for Mellemøsten kun være det første springbræt til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hele verden, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteresserne for alle, samtlige nationer på planeten.

Og jeg tror, det er noget, jeg virkelig gerne vil starte diskussionen eller tankeprocessen med, for der er dem, der kræver, at man nu helt, fuldstændigt – i Tyskland for eksempel – skal tage Israels parti, at forsvaret af Israel er Tysklands statslige eksistensberettigelse.

Jeg vil gerne minde folk om, at en af de store lærdomme fra Den Westfalske Fred, efter 150 års religionskrig og efter 4 års kedelige forhandlinger, før man nåede frem til en løsning, var erkendelsen af, at en fredsløsning altid kræver, at man tager hensyn til den andens interesser. Og når man på en eller anden måde forsøger at skabe en situation, hvor man siger: "Nej, den ene side har absolut ret," så udelukker man en fred! Forskellen mellem freden i Westfalen og Versailles-traktaten var, at freden i Westfalen skabte grundlaget for fremkomsten af international lov, af folkenes internationale lov. Mens Versailles-traktaten, fordi den ikke tog hensyn til den andens interesser, ikke tog hensyn til den historiske sandhed eller Tysklands eller Kinas interesser, og derfor lagde kimen til det, der kort tid efter skulle blive til Anden Verdenskrig. Og hvis man ønsker at afslutte dette, må man anvende princippet om den andens interesse.

Så vi sidder på en komplet krudttønde. Jeg kan kun sige, at situationen er superfarlig, fordi det faktum, at USA nu har sendt de langtrækkende missiler, ATACMS, som straks er blevet karakteriseret af den russiske side som en meget farlig eskalering af krisen, og som vil føre til en direkte

konfrontation mellem NATO og Rusland. Så har vi situationen i Sydvestasien, hvor du nævnte muligheden for en israelsk landoffensiv. Det er stadig en meget farlig mulighed, for hvis det sker, vil det blot øge den helt utrolige situation i Gaza til et punkt, hvor den eksploderer – det er jeg sikker på. Ikke i Gaza, fordi folk har meget få midler, men det ville blive en meget ubehagelig og langtrukken konfrontation, fordi Hamas har skabt tunneller og bunkere. Jeg har ikke engang lyst til at forestille mig, hvad der ville ske, hvis det fandt sted. Det ville være et mareridt.

Men jeg har læst, at visse eksperter er ret tøvende over for den mulighed, fordi det kræver en intensiv kamp, og det er ikke sikkert, at de israelske væbnede styrker på nuværende tidspunkt er parate til det, fordi Hamas tydeligvis har været i stand til at forberede sig på noget lignende i meget lang tid; de har en masse tunneler og meget udbyggede forsvarssystemer. Og så ville det naturligvis efterlade flanken til Libanon åben. Men jeg siger ikke, at det ikke vil ske, jeg siger bare, at der er eksperter, der mener, at Israel måske ikke ønsker at gøre det, fordi modreaktionen ville være enorm.

Men på den anden side er muligheden for, at det kan ske, absolut stadig til stede, for det har også været i planerne hos nogle mennesker i lang tid.

Så jeg tror, vi befinder os i en ekstremt farlig situation. Jeg har ikke engang lyst til at tænke på, hvad der sker med de mennesker, der er spærret inde i Gazastriben lige nu. Der er rapporter om, at 600.000 mennesker er flygtet fra nord, men der er ingen faciliteter, der er ingen mad, intet brændstof, intet vand, ingen medicin; hospitalerne er tomme, eller i dette tilfælde, nu, er et blevet bombet med over 600 døde. Mange veje kan man ikke længere køre på, fordi de er fulde af murbrokker fra bombardementerne. Situationen ved det eneste sted, hvor folk før kunne forlade landet, ved grænsen til Egypten, er lukket. Egypten har tilsyneladende truffet en

beslutning om, at de ikke vil acceptere, at palæstinensiske flygtninge kommer til Egypten: Så situationen for disse mennesker er utrolig – jeg kan slet ikke forestille mig, hvad folk går igennem i sådan en situation!

Nu mener jeg, at alle, der er fornuftige, virkelig må mobilisere alt, hvad vi kan, for at sige, at en diplomatisk løsning, en våbenhvile, forhandlinger, er den eneste vej ud af denne situation, og virkelig må mobilisere for det. Alt andet, alt, hvad der opmuntrer enten den ene eller den anden side til at fortsætte kampen, tror jeg, er en trussel om, at denne sag kommer helt ud af kontrol og fører til en verdenskrig: Og det ville være enden på alt.

SCHLANGER: Helga, som du nævner, er en del af mobiliseringen den nye folder, som Schiller Instituttet har udgivet, og som er et nødopråb under overskriften "Westfalen, ikke Versailles: Verden har brug for en 'oaseplan' i Mellemøsten!" Det er tilgængeligt på Schiller Instituttets hjemmeside, og jeg vil opfordre folk til at læse det og cirkulere det, for det rammer lige ned i kernen af det, I lige diskuterede.

Nu er der kommet en række spørgsmål om situationen i Sydvestasien, men jeg vil gerne have lidt tid til at udvide det til andre områder. Men lad mig starte med kommentarer fra to personer, som har samarbejdet med os i mange år. Den ene er en meget god supporter, men ret demoraliseret, og spurgte: "Er det ikke for sent at insistere på en tostatsløsning for Israel og Palæstina lige nu?" Og så spurgte en anden, mere håbefuldt tilhænger: "Har vi endnu ikke lært, at en voldelig reaktion bare avler mere vold?" Så jeg spekulerer på, om du har kommentarer til de to spørgsmål?

ZEPP-LAROUCHE: På det andet spørgsmål er svaret naturligvis ja, så længe man bliver ved med at svare på denne hævn, med, selv om det kan være forståeligt, og folk har alle grunde til at sige, at lidelserne blev for meget, du ved, vil enhver fortsættelse af politikker, der er baseret på hævn og had,

avle mere af det! Og den eneste måde, hvorpå man kan bryde ud af det, er ved drastisk at anvende princippet fra Den Westfalske Fred: De kom til den konklusion, efter 150 års religionskrig, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen i live til at nyde sejren, og de kom til den konklusion, at som et udenrigspolitisk princip skal had erstattes af kærlighed.

Anvendt på situationen i Sydvestasien lyder det naturligvis meget langt væk – men det er ikke desto mindre sandt! At kærlighed ikke behøver at være en mærkelig romantisk idé om, hvad kærlighed er. Kærlighed i dette tilfælde ville betyde at skabe de økonomiske betingelser for, at den anden side kan få et anstændigt, tilfredsstillende liv; og fattigdommen i regionen er helt utrolig.

Så Oasis-planen, som blev foreslået af Lyndon LaRouche allerede i 1975, er stadig en ekstremt levedygtig idé. For den siger dybest set, at man er nødt til at skabe infrastrukturen, have landbrug, man er nødt til at gøre ørkenerne grønne. For at gøre ørkenerne grønne, må man producere meget mere ferskvand; og hvordan gør man det? Man gør det ved hjælp af fredelig atomenergi, som er energikilden til afsaltning af enorme mængder havvand, som man kan bruge til at bygge kanaler og overrisle landbruget med osv. Man har grundvandsmagasiner, som er tilgængelige på kort sigt. De bruges allerede i Israel og andre lande i regionen; ionisering af atmosfæren for at forårsage nedbørsmønstre. Alle disse ting kunne anvendes til at ændre situationen fuldstændigt og faktisk få landbrugsudvikling, industriel udvikling, grundlæggende infrastruktur.

Nu, hvor Belt and Road Initiative (BRI) potentielt udvides til hele Sydvestasien, hvilket var planen efter tilnærmelsen mellem Iran og Saudi-Arabien, kan det stadig komme på bordet igen. Selv IMEC, India-Middle East Economic Corridor, som blev annonceret for nylig, og som havde en lille geopolitisk undertone, fordi den var imod BRI – den behøver ikke at være

imod BRI! Disse infrastrukturprojekter har en tendens til at vokse ind i hinanden, når først de er udviklet, og de kan være grundlaget for fred for alle.

Så jeg tror, at den idé, at man skal stoppe hadet og erstatte det med kærlighed, og at kærlighed er at gøre det gode for den anden, er den eneste mulighed! Og kloge mennesker på alle sider bliver opfordret til at handle på det grundlag.

Nu til en tostatsløsning: Jeg ved, at det er meget vanskeligt nu. Man har forsøgt at ødelægge den mulighed med alle disse bosættelser, hvilket naturligvis er et kæmpe problem. Men hvis der er en overordnet tilgang, og måske er Mellemøsten bare det første skridt, og du har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Jeg mener, hvis USA, Rusland og Kina til at begynde med bliver enige, så kan alle problemer løses! Den eneste grund til, at disse regionale problemer ikke kan løses, er, at de er stedfortrædere for den større sammenhæng i det strategiske opgør mellem USA/NATO, Rusland og Kina. Men lige nu er der en helt anden verden, der er ved at opstå, med BRIKS, med tiårsdagen for BRI, som fejres lige nu i Beijing – det er en utrolig succeshistorie, på trods af de vestlige mediers beskedne forsøg på at sige “åh, det er sådan en fiasko”. Den ti år gamle BRI har forvandlet mange lande i verden: De har fuldstændig ændret dynamikken, hvor landene i det Globale Syd for første gang ser muligheden for at overvinde underudvikling. Den ånd kan endda bringes ind i Sydvestasien!

Og det er ikke sådan, at alle i Israel ønsker at fortsætte på konfrontationens vej. Se på verden, der er mange jødiske organisationer rundt om i verden, der demonstrerer, i Washington og andre steder. Så det er ikke et spørgsmål mellem religioner, det er et spørgsmål mellem de mennesker, der er enige om, at vi absolut må afslutte krigen og overvinde geopolitikken med en fredelig løsning, der tillader overlevelse og velfærd for alle.

SCHLANGER: Helga, jeg tror, du overbeviste en af vores spørgere, som spurgte: "Hvordan undgår vi at falde i en følelsesmæssig modrefleks og opretholder enhed og forhindrer samfund i at gå imod hinanden?" Og så svarer han på sit eget spørgsmål: "Oasis-planen virker som et eksempel."

Her er to spørgsmål, som dybest set er de samme. Et fra Facebook, hvor nogen spørger: "Vil israelerne rejse sig og besejre Netanyahu, så han bliver erstattet af en, der er villig til at søge fred med palæstinenserne?" En anden skrev: "For seks uger siden var der hundredtusinder af israelere på gaden, som protesterede mod Netanyahus såkaldte 'retsreformer'. Afbøjer denne krise al modstand mod ham?"

Så hvad kan du sige om det, der sker i Israel?

ZEPP-LAROUCHE: Den konflikt, som var emnet i lang tid, og hvor folk demonstrerede mod retsreformen, den konflikt er ikke væk. Den er blevet dækket over på grund af den nuværende krise og, efter min mening, den kortsigtede såkaldte "nationale enhedsregering", som inkluderer Benny Gantz, den inkluderer nogle andre; men den inkluderer ikke det største oppositionsparti, for en gangs skyld Yesh Atid. Så jeg tror ikke, det vil holde ret længe, og israelere og jøder over hele verden befinder sig lige nu i en absolut mareridtssituation, men jeg tror, at når eftertænkksomheden sætter ind, vil ideen om, at vi absolut må finde et højere niveau af fornuft, sætte ind; og i så fald tror jeg heller ikke, at Netanyahus politiske fremtid er en, man kan se frem til, for han har nogle meget personlige grunde til at gøre, som han gør. Og jeg tror, at israelerne vil finde en måde at håndtere det på, når vi har denne overordnede ramme for at løse krisen.

SCHLANGER: Helga, du nævnte situationen i Ukraine, og vi har et spørgsmål fra en, der spurgte om det faktum, at Zelenskyy nu har rapporteret, at amerikanske ATACMS-missiler er blevet leveret til Ukraine, og Zelenskyy siger, at det kan være en game-changer. Biden havde tidligere sagt, at han ikke ville

sende dem, og så ser det ud til, at han har gjort det ad bagdøren, meget stille og roligt. Det ser ud til at signalere, at USA ikke giver op, og NATO heller ikke, med hensyn til at bruge stedfortræderkrigen til at skade Rusland alvorligt. Hvad vil du sige til det?

ZEPP-LAROUCHE: Biden kom med denne utrolige bemærkning, det var på "60 Minutes", hvor han sagde, at man er nødt til at (citater) "lægge Putin ned". Jeg mener, for en præsident i et land at sige det om den stærkeste atommagt i verden – jeg mener, jeg vil ikke kommentere på Biden; folk har allerede sagt en masse om det. Men at sige sådan noget! Det er så grænseoverskridende, utroligt! Putin svarede på det, og han var relativt afslappet og generøs omkring det, i betragtning af udtalelsens enorme omfang.

Men desværre ligger der bag alt dette – jeg hader virkelig at sige det – men jeg tror, at der bag alt dette ligger en klar intention om at eskalere situationen – at eskalere situationen betyder, at de ikke accepterer – først og fremmest de vestlige eliter, de reflekterer ikke engang et eneste minut over, at hele krisen er en afspejling af deres egen politik, og der er ingen intention om at reflektere over, at de måske har begået en fejl; Måske var det deres idé om at skabe verdensdominans, en unipolær verden, udvidelse af NATO, omringning af Kina, bygning af 800 militærbaser rundt om i verden og så videre og så videre, at det alt sammen ville give et tilbageslag. Og det tilbageslag er lige nu, og det må ikke stoppes! Ideen om at sætte ånden tilbage i flasken og gå tilbage til en unipolær verden, tror jeg er udelukket. Jeg tror også, at ideen om at vinde konfrontationen med Rusland og Kina er udelukket, og jeg synes, at det var en meget klar demonstration af, at de på Belt and Road Forum – jeg så det på kinesisk tv – havde en banket aftenen før Belt and Road Forum, og de åbnede en stor dør, og ud af den kom Xi Jinping og Putin sammen. Og det var en klar demonstration af, at forholdet mellem de to lande er en meget dyb, dyb strategisk alliance, og at de to mænd er et

voksant politisk venskab, som har udviklet sig over mange år.

Så uanset hvem der tager imod en, nemlig Putin i dette tilfælde, eller Rusland, skal man regne med, at det ikke kun er Rusland, det er også hele det nye arrangement af lande, som nu er blevet BRIKS-Plus – det er de oprindelige BRIKS-lande, plus de seks, der skal blive medlemmer den 1. januar, og 40 lande, der også ønsker at være en del af BRIKS. Så det er størstedelen af verdens befolkning. Og selvom det ikke lyder sandsynligt, bliver jeg ved med at sige, at det er den eneste måde, vi kan komme ud af denne krise på, hvis vi får kræfter i Europa og USA til at sige: "Lad os ændre kurs": BRI har været en mulighed for alle fra begyndelsen; der er stadig en chance for, at hvis USA og de europæiske lande siger, at vi ønsker at samarbejde med BRI om at udvikle Latinamerika, Asien og Afrika, så vil døren være åben – det er jeg hundrede procent sikker på.

Og hvad ville være så problematisk ved det? Hele fortællingen om de "gode", demokratierne, mod de "onde", autokratierne, det er bare en myte! Det er et narrativ – et narrativ er et eventyr. Det er ikke sandheden! Nu bliver det næsten risikabelt at sige det, jeg siger her, men dette vanvid må stoppe, og vi må finde en orden for alle nationer, hvor vi kan leve fredeligt sammen. Og geopolitik er en mental sygdom, som vi må slippe af med.

SCHLANGER: Det er jeg helt enig med dig i!

Nu, Helga, har vi et par spørgsmål om Belt and Road Forum-konferencen i Beijing. Det ene er mere en kommentar fra en person fra Singapore, som sagde: "Den kinesiske regering ser ud til at følge den afdøde legende Lyndon LaRouches ideer om økonomisk udvikling og infrastruktur med Bælte & Vej Initiativet." Og han vil gerne have din kommentar til det.

Men det andet spørgsmål er fra en, der tydeligvis prøver at finde ud af det, og som er frustreret. Han sagde: "Hvordan kan

Putin, Xi og 140 regeringer deltage, og vi kan ikke finde det i den vestlige presse? Hvor kan vi finde oplysninger om, hvad der foregår i Beijing i forbindelse med denne konference?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er virkelig utroligt. Jeg lyttede også til medierne her i Tyskland, og der er den ene rapport efter den anden om, at Belt and Road Initiative er en komplet fiasko, at det bare skaber en gældsfælde for de deltagende lande, og så videre og så videre. Og igen, intet er mere løgn end det, for Bælte & Vej Initiativet, som nu er ti år gammelt, er faktisk det største infrastrukturprojekt i historien. Det har fuldstændig ændret dynamikken! Hvis man er blind for det, er man simpelthen ikke villig til at se kendsgerningerne i øjnene.

Udviklingslandene, i form af den alliancefri bevægelse, har forsøgt at få retfærdighed til at overvinde kolonialismen i et halvt århundrede eller mere. I begyndelsen, måske startende med Bandung-konferencen i 1955, som var mellem Asien og Afrika, var der håb om, at dette kunne realiseres meget hurtigt. Men så viste det sig, at uafhængighedskampene, hvor mange lande vandt uafhængighed, ikke rigtig gav dem reel uafhængighed, fordi IMF's betingelser, for eksempel den manglende adgang til kredit til udvikling, indførelsen af betingelser, som ville tvinge lande til ikke at investere i sundhedsinfrastruktur for at betale gælden – gældsfælden var længe før Kina overhovedet spillede en væsentlig rolle – til IMF, til Verdensbanken. Og mange af disse lande blev viklet ind i en fuldstændig umulig situation.

Mange af deres ledere blev myrdet! Hvis en leder i et udviklingsland for alvor begyndte at kæmpe for sin nation, var der mange episoder, hvor folk blev elimineret! Der er en lang historie om det.

Men det, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og de mennesker, der var forbundet med ham i et halvt århundrede, kæmpede for, sker naturligvis nu. Men vi har lavet disse

økonomiske udviklingsprogrammer i meget lang tid. Du kan læse dem alle: Gå ind i vores arkiver, og du kan læse historien om det.

Men grunden til, at disse lande i det Globale Syd nu føler sig i stand til rent faktisk at gennemføre det, vi foreslog, er Kina! Fordi du nu har den næststørste økonomi, som meget vel allerede kan være den største, hvad angår købekraft, hvad angår fysisk økonomi, hvad angår værktøjsmaskiner – hvad angår reel fysisk økonomi, er Kina sandsynligvis allerede den største økonomi; og de har forvandlet sig fra et meget fattigt land, du ved, på tidspunktet for kulturrevolutionen var Kinas økonomiske niveau ikke bedre end nogle afrikanske nationer i Sahel-zonen, meget, meget fattige. Men så, især på grund af Deng Xiaopings reform- og åbningspolitik (det er en lang historie), men i de 40 år, der er gået siden, har de skabt det største økonomiske mirakel nogensinde i menneskehedens historie. De løftede 850 millioner af deres egne folk ud af fattigdom og udryddede ekstrem fattigdom ved udgangen af 2020, tror jeg, eller måske 2021. Men den er blevet udryddet gennem en enorm indsats for at nå ud til selv de mest afsidesliggende landområder og tænke over, hvordan hver eneste familie kunne deltage i disse programmer, e-handel for landmænd, produktion, uddannelse, alle mulige måder. Og det eksempel har i høj grad opmuntret landene i Afrika, Latinamerika og Asien til at tro på, at de også kan overvinde deres egen fattigdom. Og det er noget, man ikke kan vende.

Så i stedet for at være fuldstændig hysteriske over det og forsøge at undertrykke det, burde landene i Vesten tænke over, hvorfor de ikke udviklede Afrika, Latinamerika og Asien med samme slags infrastrukturprojekter: bygning af jernbaner, havne, lufthavne, vandveje – det kunne de have gjort i hele perioden efter Anden Verdenskrig – men det gjorde de ikke.

Så Kina er nu populært blandt disse lande, fordi Kina har noget at tilbyde. Og hvis du har valget mellem enten økonomisk udvikling og udvikling af dine egne ressourcer, hvor du

faktisk kan blive et mellemindkomstland på kort til mellemlang sigt, eller bare at være en del af et hangarskib til nogle regionale krige og sikkerhedsopbygning – det er klart, hvorfor disse lande i det Globale Syd foretrækker at arbejde med Rusland og Kina. Og også Rusland, fordi Rusland tilbyder dem en masse engagement, for eksempel i udviklingen af atomenergi. Så det er meget tydeligt, hvorfor landene i det Globale Syd nægter at blive trukket ind i denne konflikt, og hvorfor de nægter at fordømme Rusland, fordi de ved, at denne fortælling ikke er sand, og at den ikke svarer til deres egne erfaringer.

Det er stadig sådan, at vi er nødt til at overbevise USA og de europæiske lande om at stoppe deres modstand og samarbejde, og så kan vi finde en løsning.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål om den politiske situation i USA, men jeg tror, vi kan udskyde dem til næste uge. Men jeg har et, som jeg tror, du vil finde interessant: Jeg talte ved et arrangement forleden, og en person kom hen til mig og sagde: "Jeg er så glad for at møde en, der kender Lyndon LaRouche. Jeg hørte ham tale for en del år siden, og jeg tænkte: 'Den mand er genial, men han er for filosofisk til at forstå'." Og han sagde: "Men jeg er nu lykkeligt involveret i at forsøge at tænke på den måde selv, men hvordan kan jeg inspirere andre mennesker til at tage så dybe ideer op?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at spørgeren allerede har den rigtige tilgang ved selv at være et filosofisk sind. Hvis vi lever i sådan et kedeligt miljø, hvor, hvis du sammenligner vores nuværende politiske klasse med selv folk i efterkrigstiden – man havde Nehru, man havde Sukarno, man havde de Gaulle, man havde Adenauer, man havde Indira Gandhi, og mange andre. Eller selv i Tyskland, hvis du ser på Franz Josef Strauss, Herbert Wehner, Helmut Schmidt – det var mennesker, som man måske ikke kunne lide eller var enig med alle sammen, men de var kraftfulde begavelser! De ville virkelig kræve respekt, for selv om de havde forskellige synspunkter, var de tænkere, de var intellektuelle, de var giganter sammenlignet med den

nuværende flok politikere! Og på grund af denne bestræbelse på Gleichschaltung, hvor alle aviser kun publicerer den officielle fortælling, bliver man udstødt, hvis man siger noget, der ikke er præcis den foreskrevne datalinje.

Se på, hvad der sker på bogmessen i Frankfurt lige nu, i denne uge: De havde udvalgt en palæstinensisk forfatter, en kvinde, fordi hun havde skrevet en bog, der diskuterede en skæbne for en palæstinenser, der blev kidnappet og til sidst myrdet i begyndelsen af 1950'erne eller deromkring. Det var meningen, at hun skulle have en pris, og nu har de smidt hende ud, hun får ikke prisen, hun får ikke engang et rum til diskussion, fordi det angiveligt ikke passer til den nuværende situation. En anden person, en prismodtager, vovede at sige, at Hamas' angreb er modbydeligt og forfærdeligt, men man er også nødt til at forstå palæstinenserne side – og han blev fuldstændig angrebet!

I dette klima, hvor det minder så meget om, hvad der skete i 1930'erne, hvor Goebbels til sidst triumferede, og i efterkrigstiden sagde den britiske efterretningstjeneste, at de måtte lære at "overgå Göbbels": Og jeg tror, det er præcis, hvad der er ved at ske. Og i et miljø som dette er der brug for borgermod. Hvis du er et filosofisk sind, kan du inspirere folk omkring dig, fordi du ikke tilpasser dig denne forfærdelige middelmådighed! Jeg mener, man kan angribe visse politikere, fordi de er onde, men det, der er endnu mere kvælende, er det faktum, at de er så absolut, forfærdeligt middelmådige! Og i det miljø skal du være et filosofisk sind!

Hav modet til at diskutere store ideer, og diskutér min afdøde mands ideer, for han var en visionær. Han forudså det nuværende kollaps af det finansielle system. Han havde en vision for, hvordan vi kunne skabe en bedre verden, og det sker lige nu!

Mange gange tænker jeg, om han bare ville være i live til at se, hvad der sker, for det ville være opfyldelsen af det, hele

hans liv handlede om. Og han kunne ikke leve til at se det, hvilket på en måde fylder mig med en vis tristhed. Men måske er han et sted, hvor han stadig er i stand til at se, hvad der sker – jeg vil ikke spekulere i det – men jeg tænker: Vær modig! Læs Friedrich Schillers æstetiske breve, hvor han på et tidspunkt diskuterer det spørgsmål: Hvad gør man, når regeringerne er korrupte, og masserne er apatiske? Hvor skal løsningen komme fra? Og jeg tror, at Schiller i det ottende eller niende brev siger, at Athena, da hun kom ned på Jorden, var fuldt bevæbnet, hun var klædt i rustning, og hendes første sætning var: "Vær modig for at være vis." Og jeg synes, det er et rigtig godt råd, og jeg synes, at folk, der har de rigtige idéer og er klar over, hvor farlig situationen er lige nu, bør have civilcourage til at sige deres mening. For alt for mange siger: "Ja, jeg er enig med dig privat, men du skal ikke forvente, at jeg siger noget, for så vil jeg straks blive udstødt af alle mine venner, som alle har tilpasset sig den offentlige fortælling." Så vær snu.

SCHLANGER: [griner] Og et godt sted at starte ville være at tage Schiller Instituttets folder om " Westfalen, ikke Versailles: Verden har brug for en 'oaseplan' i Mellemøsten!" og lave lidt research, da Helga har talt om det westfalske princip, hvor det kom fra, hvad der skete med det, og forskellen mellem det og Versailles: Det er et godt udgangspunkt lige nu, for ellers er vi på vej ind i en forfærdelig krise, som der ikke er nogen vej ud af, internt. Man er nødt til at komme ud af den.

Så Helga, tak fordi du var med os i dag, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det håber vi!

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche Stop nedslagtningen i Sydvestasien – overlevelse afhænger af modet til at ændre aksiomer!

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 11. oktober 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche. Det er onsdag den 11. oktober 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i dag. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer til Helga, kan du sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Helga, i sidste uge advarede du om den voksende fare, som verden står over for, med fortalerne for USA's og NATO's unipolære orden, der har forpligtet sig til at optrappe krigen mod Rusland i Ukraine. Efter at formand McCarthy i Repræsentanternes Hus blev afsat, hvilket bragte en del af finansieringen til Ukraine i fare, er der nogle, der nu kræver så meget som 100 milliarder dollars i yderligere midler til Ukraine.

Og nu har vi en potentielt forværret krise i Sydvestasien, hvor Israel har forpligtet sig til, hvad de kalder en "fuldstændig belejring" af Hamas i Gaza, hvilket også vil påvirke den palæstinensiske befolkning der. Netanyahu har opfordret til "mægtig hævn", og USA har sendt en hangarskibsangrebsgruppe, USS Gerald R. Ford, til det østlige

Middelhav; og forsvarsminister Austin meddelte, at de måske vil sende endnu en, USS Dwight D. Eisenhower hangarskibsgruppe senere i forløbet. Og Biden opfordrer til fuld støtte til Israel i denne situation.

I denne sammenhæng har Schiller Instituttet udsendt en opfordring til handling: "Ikke flere penge til våben i Ukraine! Ingen verdenskrig med Rusland eller Kina!" I betragtning af konjunktoren er det indlysende, at modstanden mod krigshøgene må blive mere synlig og mere højlydt. Hvad er din vurdering af, hvor tæt vi nu er på en fuldskala Tredje Verdenskrig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Udviklingen i Sydvestasien siden i lørdags har helt klart tilføjet en ny dimension til denne fare. Det, der udspiller sig i det såkaldte Mellemøsten, er en komplet tragedie, og det er den udvikling, der startede for 75 år siden, og lige siden har man set det ene skridt efter det andet, oven i hinanden; der er blevet begået uretfærdigheder. Den situation, som nu er brudt ud i Gaza, har tydeligvis stået på i meget lang tid, og der er mange spørgsmål, som er helt ubesvarede. Der er dem, der siger, at det er umuligt, at Israel med sin absolut upåklagelige efterretningstjeneste ikke skulle have bemærket Hamas' forberedelser – det kan jeg ikke bedømme. Der er så mange faktorer, som jeg mener, skal evalueres meget nøje. Men det er helt klart, at vi nu har et udbrud af en meget kompliceret, meget kompleks situation, som alene, selv uden Ukraine-situationen, har potentiale til at føre til Tredje Verdenskrig.

Beskyldningen fra Wall Street Journal og andre om, at Iran skulle have støttet Hamas, tror jeg, at andre mennesker, som er meget vidende om situationen på stedet, klart afviser og siger, at det absolut ikke er tilfældet. Men Netanyahu er kommet med udtalelser i den retning. Hvis det kommer til en optrapning, der involverer alle de forskellige grupperinger i Libanon, i Syrien, i Yemen, og Iran og Israel til sidst bliver involveret i en krig, hvor det utænkelige kan ske, vil det

være vejen til Tredje Verdenskrig, det er der ingen tvivl om. Folkets situation nu er utrolig, jeg mener, på begge sider naturligvis: Men det, der sker nu med befolkningen i Gaza, er, at talsmanden for IDF har opfordret folk til at tage til Egypten via den eneste åbne port på grænsen mellem Egypten og Gazastriben. Men den bliver bombarderet! Så hvad skal folk gøre?

FN's menneskerettighedskommissær har sagt, at ideen om at lave en fuldstændig blokade, der afskærer befolkningen i Gazastriben fra elektricitet, vand, mad og andre livsvigtige fornødenheder, er en klar overtrædelse af international lov. Og det er kollektiv afstraffelse, som er fuldstændig ulovlig, fordi den straffer civile. Når man kommer ind i en lang, lang situation med uretfærdighed, sker der naturligvis grusomheder på alle sider, og faren er nu, at en meget blodig konflikt vil udspille sig med potentiale til at gå ud over regionen og føre til verdenskrig, for hvis den involverer Iran, tror jeg, at vi er ude over alle grænser.

Så jeg kan kun sige, at det er en komplet tragedie. Det skal stoppes med det samme, og jeg tror, det er meget vigtigt at skelne mellem de mennesker, der siger, at kampene skal stoppes med det samme: Uanset hvad den forfærdelige situation er, skal den løses gennem diplomati. Og dem, der siger: Nej, vi står ved Israels side, uanset hvad. I den første kategori er det eftertrykkeligt Rusland og Kina, som har opfordret til ro, til at vende tilbage til forhandlingsbordet; og naturligvis er det alle lederne i det såkaldte Vesten, inklusive Biden, Scholz, Macron, Meloni og andre, som siger, nej, der skal være ensidig støtte til Israel. Men det er ikke så selvindlysende: Man kan være for Israel, men hvad er Israel? Hvis man ser på alle de førende aviser i dag, opfordrer de alle til, at Netanyahu træder tilbage, og de opfordrer grundlæggende oppositionen til at rejse sig. Netanyahu opfordrer til en nødregering af alle partier, men det er yderst tvivlsomt, at alle disse partier ønsker at gøre det, i betragtning af at Netanyahu i den

seneste tid har været præget af utrolige interne stridigheder. Så "at være for Israel" betyder ikke nødvendigvis, at man er for den nuværende regering, som kan blive afsat i løbet af kort tid. Det er meget, meget svært at sige.

Så jeg tror, at hvis man ser på situationen som sådan, så er der måske folk, der er så super-duper eksperter, at de kan sige præcis, hvad der er løsningen for Mellemøsten. Jeg kan kun sige, at hvis man ser på den strategiske situation som en helhed, og det inkluderer, hvad der foregår i USA, hvad der foregår med Ukraine, stedfortræderkrigen mellem USA og Rusland om Ukraine, og nu den nye krig mellem USA og Rusland om Ukraine, og hvad der sker med Ukraine, så er det svært at sige. Det er grunden til, at jeg for mere end et år siden opfordrede til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser – og det betyder virkelig alle lande, ikke kun nogle – og det betyder, at der kun kan skabes fred gennem udvikling. Kun hvis man ændrer det nuværende system, som øger kløften mellem rig og fattig, og erstatter det med et nyt kreditsystem, som gør det muligt for hver enkelt stat at udvikle sig og overvinde de forfærdelige forhold, som mange mennesker i verden lever under, kun da har man en chance for at få fred.

Nu mener jeg, at der skal være en diskussion om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg tror, at et referencepunkt kan være Den Westfalske Fred, som faktisk udviklede dette princip om, at en fred altid skal tage hensyn til den andens interesser. Det er det vigtigste princip, og hvis nogen siger, at jeg kun tager mig af den ene parts interesser, så udelukker man muligheden for fred! Og alle de mennesker, der nu så selvretfærdigt påstår, at de ved, hvad de skal gøre, bør tænke over det princip. For hvis man ikke tager hensyn til den andens interesser, vil der aldrig blive fred.

Jeg mener, at der er et vist håb, så jeg siger ikke, at situationen er dystert, selv om den er meget, meget farlig. Men

jeg tror, at håbet for eksempel afspejles i den nye hvidbog, som Kina netop har udgivet i anledning af 10-års jubilæet for Bælte & Vej Initiativet. Jeg er sikker på, at det vil blive diskuteret mere indgående på Belt and Road Forum, som starter i næste uge. Her vil man naturligvis diskutere det enorme potentiale, der ligger i ideen om et fællesskab med en fælles fremtid for hele menneskeheden, baseret på udvikling. Så der er en ramme for at løse alt dette. Det vil dog kræve, at unilateralismen stopper, at blokdannelsen stopper, og at vi accepterer ideen om, at det såkaldte Vesten skal samarbejde med landene i det Globale Syd og fuldstændig ændre aksiomerne i deres tankegang.

Jeg ved ikke, om det er muligt. Ser du, problemet er, at de vestlige eliter i den seneste tid har demonstreret en så absolut manglende evne til at reflektere over deres fejltagelser, at det er et stort spørgsmål, om de er i stand til og villige til at gøre det. Og det gør det endnu mere presserende at opbygge en international fredsbevægelse, som er stærk nok til at blive hørt, især af det store flertal af mennesker, som til dels hader mainstreammedierne, og afskyen mod mainstreammedierne vokser. Men mange mennesker føler, at de ikke har nogen anden kilde til information, og mange mennesker føler også, at der absolut ikke er noget, de kan gøre. Det er ikke sandt! Man kan gøre noget, og vi forsøger lige nu at forene fredsbevægelsen internationalt for at blive stærkere og gå over til en helt anden tingenes orden, hvor menneskehedens interesser, vores allesammens interesser, kommer i første række, og først derefter kommer de nationale interesser.

Det er nogle af mine refleksioner over en meget alvorlig og meget farlig situation.

SCHLANGER: Du har lige hørt åbningstalen fra Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Jeg nævnte denne opfordring til handling fra Schiller Instituttet; den er oppe på hjemmesiden nu: "Ikke flere penge til våben i

Ukraine! Ingen verdenskrig med Rusland eller Kina!"

Nu har vi en række spørgsmål til dig, Helga, som kommer fra denne uddybning af krisen. Lad mig starte med et: Jeg talte med en journalist fra Sydvestasien i dag, som sagde, at de israelske angreb på Gaza truer med at skabe en dybere humanitær krise – som du nævnte, afskæringen af vand, mad og medicin – og han nævnte, at Egypten opfordrer til en løsning; det samme gør nogle af de andre lande i regionen. Men det pres, der bliver lagt på dem, især siden Egypten og Saudi-Arabien begge er blevet nye medlemmer af BRICS, og så sagde han: "Jeg er ikke konspirationsteoretiker, men sætter denne krise ikke BRIKS under pres for at tilpasse sig Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det er muligt under de nuværende forhold, fordi Vesten insisterer på det, de kalder den "regelbaserede orden", som dybest set er ideen om, at de har ret, og at de andre tager fejl, og at de er overlegne, og at deres regler er gode, og at alle andre har forkerte ideer. Og den arrogance og overlegenhed vil ikke fungere.

Hvis du tænker på, hvad der er sket i de seneste måneder, så havde du Kinas spektakulære indsats, der bragte Iran og Saudi-Arabien sammen, og de begyndte at udveksle diplomater, de begyndte at tale med hinanden, og det var på vej til at løse konflikten mellem shiamuslimerne og sunnimuslimerne i regionen, som havde konsekvenser i mange andre lande.

Lidt senere kom ideen om, at Iran og Saudi-Arabien og Emiraterne og Egypten alle bliver en del af BRIKS; det er meningen, at det skal starte den første dag næste år. Og det ville naturligvis lægge grunden til at løse alle problemer, for hvis man har en tilnærmelse mellem de store religionsstammer og økonomisk udvikling, som kun kan komme gennem det fælles samarbejde om projekterne i Belt and Road Initiative, ville situationen se ekstremt lys ud.

Men så var der helt klart en indsats for at få de såkaldte

“demokratier” til at opbygge en alliance mod de såkaldte “diktaturer”, som er en ren konstruktion, for hvem der er et diktatur, og hvem der er et demokrati, kan stadig diskuteres, for hvis man ser på de faktiske forhold, giver det et meget anderledes billede. Men der var en klar indsats fra især Biden-administrationen for at skabe en tilnærmelse mellem Israel og Saudi-Arabien, og der er flere stemmer, der grundlæggende siger, at for Hamas var dette ved at blive uacceptabelt, fordi det efterlod det palæstinensiske spørgsmål helt ude af billedet. Men det var måske kun den sidste, endelige udløser af en lang, langstrakt situation, for faktisk karakteriserede folk situationen i Gazastriben som et udendørs fængsel, og det var, hvad det var.

Så hvad der udløste dette udbrud, det kræver mere efterforskning og så videre, men det var helt sikkert noget, der måtte ske, for man kan ikke – det er ligesom det, der står i Uafhængighedserklæringen, et land, et folk kan udholde en uretfærdig situation i meget lang tid, men der kommer et punkt, hvor det bliver uudholdeligt. Og var det bare, fordi det blev uudholdeligt, på grund af denne israelsk-saudiske tilnærmelse? Eller var der en anden grund til at udløse det nu, hvor det tydeligvis var forberedt i månedsvis, hvis ikke længere? Det er alt sammen spørgsmål, jeg ikke kan besvare: Men hvad der er et faktum er, at løsningen på, hvordan vi kommer ud af det, jeg er bange for, at dette vil udspille sig i en forhåbentlig kort tid og forårsage, at mange flere mennesker dør, men det skal afvikles så hurtigt som muligt. Der skal være en fuldstændig intervention. Alle, der har nogen indflydelse der, som for eksempel Erdoğan og andre, må absolut lægge deres vægt ind for at stoppe dette blodbad, for det dræber for mange mennesker, og det er absolut utåleligt. Og når man først kommer ind i en spiral af sådanne ting, bliver det værre, for så kommer der endnu en hævn og endnu en hævn, og den onde cirkel skal afbrydes, og reel økonomisk udvikling skal sættes i stedet.

Så er der håb om at ændre det? Det vil jeg tro, men jeg tror kun, at løsningen kan komme fra det Globale Syd, at BRIKS og de andre lande i det Globale Syd bliver stærkere, de er flertallet i verden; og at folk i Vesten ændrer deres regeringspolitik! For det er ikke det Globale Syd, der har taget fejl, det har været det Globale Nord og det Globale Vesten, der har svigtet verdenssituationen, faktisk i 600 år, siden kolonialismens begyndelse.

SCHLANGER: Jamen, det fører til de næste to spørgsmål, som jeg vil tage med sammen. Vi har et spørgsmål, hvor nogen skrev: "Putin gav et interessant billede af den strategiske situation i sin tale til Valdai-klubben. Har du læst den? Og hvis ja, kan du så kommentere på det, han sagde?" Og så er der en anden kommentar, en person skrev ind og sagde: "Jeg hørte, at Putin fordømte neokolonialisme, virksomhedsoligarki og Klaus Schwab og World Economic Forum? Hvad siger det om de konspirationsteoretikere, der siger, at Putin og Rusland og Kina alle er med i den store nulstilling og den nye globalistiske verdensorden?" Så lad os starte med Putin i Valdai-klubben.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at ideen om, at Putin er med i World Economic Forum, er helt absurd! Jeg vil virkelig råde alle til at læse Putins tale, som er meget lang, men den giver et meget differentieret billede. Og bortset fra al den antirussiske bias og propaganda, så er det en ekstremt rationel, rolig person, som er meget klarsynet, og som har et meget klart perspektiv for verden, og hvor den bør bevæge sig hen.

Jeg tror, at det mest imponerende for mig var, bortset fra det faktum, at han igen gav en historie om, hvordan Ukraine-krigen udviklede sig, ret detaljeret – så folk burde virkelig læse det. For krigen startede ikke den 24. februar 2022. Så den del var ekstremt vigtig. Men det, der imponerede mig mest, var hans diskussion om alle kulturers absolutte ret til at udvikle sig på grundlag af deres egen tradition og identitet; verdenssystemets multipolaritet, at det er fuldstændig

illegitimt og ikke tilladt, at et land eller en gruppe af lande påtvinger en anden gruppe mennesker deres ideer om, hvordan verden skal være, men at kulturernes tradition, som de er vokset, har ret til at udfolde sig på deres egen måde.

Jeg synes, det er et meget vigtigt princip, for hvis man tænker på de forskellige kulturer rundt omkring i verden, så tænk på Indien, Thailand, Malaysia, Vietnam, Kina, Rusland, Balkan-landene, Italien, Frankrig, Afrika, Latinamerika: Alle disse lande er så forskellige, og de bidrager med så meget – hvert land har på et eller andet tidspunkt bidraget med noget vigtigt til den universelle historie. Så i al deres mangfoldighed har de også ting, der bidrager til udviklingen af den universelle historie som helhed. Så jeg tror, at respekt for forskellighed og anerkendelse af det, der er universelt, er grundlaget for fred. Det synes jeg, Putin udtrykte på en meget dybsindig måde. Så jeg kan kun opfordre til, at man ikke bare lytter til medierne: Læs hele talen! Det er forresten et gammelt princip fra humanisterne, som altid sagde: "Gå til kilderne." Og i det tilfælde burde Putin være sådan en kilde.

SCHLANGER: Det plejede din mand også ofte at sige.

Nu har vi et spørgsmål om Robert F. Kennedy Jr.s meddelelse i denne uge om, at han vil stille op som uafhængig præsidentkandidat. Vi har selvfølgelig selv oplevet korruptionen i Demokraternes nationale ledelse og i DNC, men spørgeren spørger: "Hvad synes du om Kennedy-kampagnen?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg synes helt sikkert, at der er et glimt af håb i horisonten. Selv om jeg nok ikke er enig i alle de ting, han har sagt, så synes jeg, det er et frisk pust på den politiske scene i USA, fordi han tydeligvis minder om sin onkel, John F. Kennedy, hans fredstanke, og tydeligvis også afspejler nogle af sin fars synspunkter; og han er også tæt på Martin Luther King.

Jeg tror, at Biden nu har et stort problem, for da Biden og DNC lavede reglerne for primærvalgene på en sådan måde, at det blev klart, at uanset hvor mange stemmer Robert Kennedy ville få, ville de ikke blive talt med på det grundlag, at Det Demokratiske Parti siger: "Åh, vi kan lave klubbens regler, for når alt kommer til alt, er Det Demokratiske Parti en privat klub, Det Demokratiske Parti er jo en privat klub," og det var sådan, de argumenterede for at stjæle mange af min mands delegerede i Arkansas under hans præsidentkampagne [i 2000], og det var helt klart en overtrædelse af loven om vælgernes rettigheder, og det Demokratiske Parti indikerede nu klart, at de også var villige til at gå den vej. Men når man nu ser på den procentdel af demokratiske vælgere, som i meningsmålingerne har sagt, at de ville stemme på Kennedy som uafhængig – en meningsmåling, jeg så, viste endda, at 63% af demokraterne ville stemme på Kennedy – så synes jeg, at det er en grund til, at Biden er blevet lidt mere fornuftig på mange punkter.

Og man kan kun håbe, at Kennedys sikkerhed er meget god i betragtning af hans families historie. Men skylden, hvis det skete for ham, hvad der skete for hans onkel og hans far, det ville være sådan et mareridt, at jeg tror, at ingen i USA ved deres fulde fem ville ønske at gå den vej, fordi det ville rive landet fra hinanden på en måde, som sandsynligvis ikke ville være til at skjule.

Jeg finder det meget håbefuldt, og jeg tror, at USA kan vende tilbage til deres tradition for en republik. Jeg ved, at det er et meget vanskeligt forslag lige nu, i betragtning af at magthaverne synes at være så stærke, men jeg tror ikke, at ånden i den amerikanske republik, den amerikanske forfatning, den amerikanske revolution, som trods alt var den første uafhængighedskrig mod det kolonialistiske system, mod det britiske imperium, jeg tror, at den tradition kan fremkaldes. Og det ville ændre verden til det bedre så dramatisk, at jeg tror, alt ville falde på plads, fordi det ville imødekomme et

krav fra flertallet af verdens lande om, at verden skulle bringes ind i et mere retfærdigt system.

Det er en meget spændende periode, og jeg kan kun sige: Sid ikke på sidelinjen, bliv aktiv sammen med os for at sikre, at verden bevæger sig i retning af fred og en ny orden.

SCHLANGER: LaRouche-kandidaten til det amerikanske senat i New York, Diane Sare, udsendte en meget god erklæring om vigtigheden af Kennedy-kampagnen. Selvfølgelig har DNC sin opfattelse af, at det er den regelbaserede orden, men jeg vil gerne påpege, at meningsmålingerne viser, at to tredjedele af demokraterne ønsker, at Biden ikke stiller op. Så det, du siger, er helt sikkert tilfældet.

Jeg har et par spørgsmål, Helga, som går lige i hjertet af nogle filosofiske tanker, som jeg ved afspejler din tankegang, og jeg vil gerne læse dem for dig. Det ene er fra Thomas, som ofte sender et spørgsmål ind. Han spørger om coincidentia oppositorum, og han siger: "Det, du efterlyser, er en højere filosofisk tilgang til at løse problemer." Men han sagde: "Der er et problem med den nuværende degenerering af kulturen. Kan det fungere at bruge et sådant filosofisk princip i betragtning af dets kompleksitet og den generelt dårlige kvalitet af folks tænkning?"

Og jeg vil gerne forbinde det med en kommentar fra Tony Magliano fra Pax Christi, som rejser et spørgsmål om katolsk sociallære, der lægger vægt på kærlighed, social retfærdighed og fred, respekt for alt liv. Ville det være nyttigt i håndteringen af krisen?

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg absolut. For det er sandt, at den nuværende vestlige kultur er absolut degenereret. Jeg tror, vi har en dyb kulturel krise, sandsynligvis værre end i slutningen af Romerriget, fordi det liberale system er gået i retning af "alt er frit, alt er tilladt" i så lang tid, at man har et sandt morads af degeneration. Det overser jeg ikke et

sekund.

Men heldigvis har vi rundt omkring i verden kulturer, som har afvist det. Jeg ved, at mange mennesker ikke har den rette forståelse, men den kinesiske idé om en harmonisk udvikling af alle nationer, baseret på den lange konfucianske tradition, har en lignende tilgang. Man finder lignende ideer i mange andre kulturer og religioner, og især er jeg helt enig i den augustinske tradition i den kristne tro. Jeg mener, at ideen om agape, om kærlighed, er den absolutte, uundværlige ingrediens, for kun hvis folk vender tilbage til en kærlighed til menneskeheden, har vi noget håb om at løse de mange problemer, vi har berørt i dag.

Desuden mener jeg, at Kirkens sociale lære er absolut nødvendig, for hvis alle de partier, der har et "C" i deres navn, som de kristne demokrater i Tyskland, den kristne sociale union, hvis de ville følge kravene i Kirkens sociale lære eller pavens encyklikaer, ville vi ikke være i denne krise. Problemet er, at de kun taler om disse værdier, men de handler ikke efter det.

Men jeg kan kun sige, at jeg har et stort håb om, at hvis alle religionerne i den nuværende krise ville træde frem og ikke være en del af dette "del og hersk"-spil, men faktisk gå ud over den nuværende situation og forene sig om spørgsmålet om fred – absolut!

Og siden Thomas nævnte coincidentia oppositorum: Det er et vanskeligt begreb, det indrømmer jeg. Men jeg synes, det er en af de mest værdifulde anstrengelser at forsøge at forstå det. Naturligvis kom Nicolaus af Cusa til ideen gennem sine teologiske diskussioner og refleksioner, hvor han tænkte på skabelsens mangfoldighed, mangfoldigheden af alt materielt omkring os og behovet for at lede efter den Ene, som forener denne mangfoldighed. Og han kom til den konklusion, at den Ene, den højere Ene, naturligvis er Gud. Og kun hvis man tænker på ideen om, at mennesket er Guds levende billede,

imago viva Dei; ikke bare Guds billede, imago Dei, men imago viva Dei, Guds levende billede; som, når mennesket forsøger at være sådan, kopierer de mest ædle aspekter af det guddommelige, nemlig kreativiteten for det fælles bedste. Når man tænker alle disse ting igennem, kommer man til den konklusion, at når man først har denne vis creativa i sig, kan man altid begrebsliggøre det højere Ene, det højere niveau, hvor alle modsætningerne går op i en højere enhed. Og det er en metode, når man tænker på Gud på denne måde, denne delvist negative teologi, hvor man ikke ønsker at give Gud et navn, som selv navnet "den Almægtige" eller "den Alvidende", det er allerede begrænsninger, for når man siger noget så konkret om Gud, udelukker man allerede visse ting, og man projicerer sine egne menneskelige synspunkter. Og det er derfor, Nicolaus af Cusa gjorde en stor indsats for at nå frem til en definition af Gud, som ikke var begrænset af menneskelige projektioner.

To andre ekstremt vigtige skrifter er for eksempel De Visione Dei, Om synet af Gud, og De Non Aliud, som er et meget udfordrende skrift! Men hvis du læser disse ting, er det gode, at det forhindrer dig i at knytte dine tanker til et fast objekt. Så at læse Cusa og forsøge at forstå ham er det bedste våben mod aristotelisme, fordi det forhindrer dig i at hægte dig fast på en nem forklaring, og det tvinger sindet til at tænke på dette højere niveau, som er kilden til kreativitet. Enhver komponist af klassisk musik vil straks forklare dig, at det er nødvendigt for at skabe en komposition som for eksempel Beethovens symfonier eller de store dramaer. Fordi du er nødt til at have denne idé om det højere i dit sind, før du overhovedet begynder at spille den første tone eller skrive det første ord i et drama.

Så det er en måde at tænke på. Og jeg er enig i, at det er svært, men jeg er også optimistisk med hensyn til, at man kan overvinde det, og jeg tror, at det, vi har brug for, er en slags råd af de vise, verden over, af mennesker, der er villige til at overveje en sådan måde at tænke på, for at

overvinde de nuværende modsætninger. Og jeg tror, at nogle mennesker allerede viser dette som en kvalitet.

SCHLANGER: Helga, tak for det svar, og fordi du er med os igen i dag, vi er forhåbentlig tilbage i næste uge. Nogen afsluttende ord? Jeg må igen understrege, at folk kan downloade den nye opfordring til handling, "Ikke flere penge til våben i Ukraine! Ingen verdenskrig med Rusland eller Kina!" Er der noget andet, du vil tilføje?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, du bør kontakte os, for vi er i gang med at danne en international fredskoalition, som allerede har tilslutning fra omkring 100 organisationer og enkeltpersoner fra mange dele af verden, og vi forsøger at opbygge den til at blive en stadig stærkere koalition af mennesker, der modsætter sig optrapningen til Tredje Verdenskrig. Og du bør kontakte os, og så vil vi inkludere dig i denne kamp, som er meget vigtig. Så lad være med at sidde på sidelinjen: Bliv aktiv sammen med os!

SCHLANGER: OK, tak Helga, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.

1 del: Skab fred mellem nationer og en ny retfærdig økonomisk verdensorden, 7. oktober 2023

1. Politisk orientering med formand Tom Gillesberg (Den 7. oktober, dvs. inden Hamas' angreb på Israel.)

2. Baggrunden til krigen i Ukraine med Jens Jørgen Nielsen,
Rusland/Ukraine ekspert

Se også 2. del om kampagnen for en ny retfærdig økonomisk
verdensorden

Kontakt os: +45 53 57 00 51;

si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem
Udvikling: <https://www.youtube.com/watch?v=hJPD7...>

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 4. oktober:
Diplomati eller total krig?
Du vælger! Der er ingen

tredje mulighed

Ikke korrekturlæst.

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Institutet. I dag er det onsdag den 4. oktober 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Meget af det, vi skal diskutere i dag, handler om situationen omkring NATO's stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland. Der har været en række vigtige udviklinger: EU og NATO viste i sidste uge deres tåbelige engagement i en fortsat krig ved at lade deres udenrigsministre strømme til Kiev og give løfter om at fortsætte krigen til det sidste, uanset tabet af ukrainske liv eller de ødelæggelser, de påfører deres egne landes økonomier. I USA blev formanden for Repræsentanternes Hus afsat i en kamp, der i virkeligheden handlede om, at han brød sit løfte om at stoppe finansieringen af krigen i Ukraine, og om dobbeltspil i spørgsmålet om krigsfinansiering. Og vi ser forandringer i Europa med en stadig dybere splittelse mellem Ukraine og Polen, et antikrigsparti i Slovakiet, der fik flest stemmer ved det nationale valg lørdag den 30. september, og et livstegn for antikrigsbevægelsen i Tyskland, hvor støtten vokser til et forslag om en forhandlet fred, der blev fremsat den 28. august af fire meget fremtrædende tyskere.

Så Helga, lad os begynde med dine tanker om denne strategiske konjunktur, hvordan du ser den, og hvor du tror, tingene er på vej hen?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er lovende, farligt, fascinerende og håbefuldt. Jeg vil ikke nedtone faren for krig, for situationen i Ukraine er stadig en kødhakker, hvor briterne igen og igen forsøger at optrappe krigen, som det

nylige eksempel med den nye britiske forsvarsminister Grant Shapps, der havde en vild idé om at sende den britiske flåde ind i Sortehavet for at forsvare ukrainske skibe, at sende britiske soldater til Ukraine for at træne ukrainere i Ukraine: Det var for meget for selv premierminister Sunak, så han foretog en kovending, og nu er Shapps også ved at skrue ned for sin krigsretorik. Men det viser, at de neokonservative og det britiske imperiums styrker stadig er indstillet på at optrappe krigen.

Men mens det står på, må vi ikke sænke paraderne et sekund, for det hele er ved at bryde sammen. Du nævnte afsættelsen af Kevin McCarthy, formanden for Repræsentanternes Hus, og det er en fascinerende historie, for det var uventet, det er aldrig sket før. Men det var en kombination af 7 republikanere og jeg tror 210 (eller et stort antal) demokrater, og de havde en stemmeprocent på 216-210. Men den virkelig interessante historie er, hvad Matt Gaetz, det republikanske kongresmedlem, sagde, som det, der lå bag: Nemlig at USA's årlige gæld er på 2 billioner dollars, at USA har en samlet gæld på 33 billioner dollars, og at det er uholdbart, især nu – og det var vigtigt, at Gaetz bragte dette frem i Kongressen – at der foregår en massiv de-dollarisering, hvor mange lande bare bevæger sig ud af dollaren og går over til at handle i deres egne nationale valutaer, og at det nu faktisk er ved at udgøre en faktor.

For det her er ikke en naturkatastrofe, det er en menneskeskabt katastrofe, for det er et modsvar. Hvis USA og briterne ikke havde skubbet på denne NATO-krig, de seks NATO-udvidelser mod øst, som i sidste ende involverede Maidan-kuppet i Ukraine i 2014 og den efterfølgende udvikling, der endte med krigen i Ukraine, krævet sanktioner mod Rusland, indført bevæbning af dollaren ved blot at tage aktiver fra Rusland, Afghanistan og andre lande. Alle disse politikker var, at de mennesker, der pressede på, troede, at de kunne slippe af sted med hvad som helst, fordi de er den unipolære verden, men langt størstedelen af menneskeheden så på det og

sagde, vent et øjeblik, hvis det at arbejde med hegemonen, med USA, fører til alt dette, og vi skal betale regningen, er det måske ikke så god en idé.

Så der var et enormt tilbageslag. BRIKS – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – udviklede et enormt momentum på deres topmøde i Johannesburg i august, hvor seks nye medlemmer kom til, heriblandt Iran og Saudi-Arabien, Egypten, Etiopien, De Forenede Arabiske Emirater og Argentina. Og yderligere 40 lande har ansøgt om medlemskab i den næste periode.

Så der foregår lige nu en fuldstændig nyorientering af verden, et nyt paradigme er under udvikling som svar på forsøget på at gennemtvinge en unipolær verden, da den tydeligvis ikke længere havde noget grundlag, og sandsynligvis aldrig har haft det. Nu har vi det første offer, så at sige, i form af formanden for Repræsentanternes Hus, som forsøgte at presse et lovforslag igennem, der blandt andet ville have betydet en løbende penge- og våbenstrøm til Ukraine. Og der er mange mennesker i USA, der siger, at det er penge, som de amerikanske borgere ikke har mere, som står over for en kollapsende infrastruktur, som er i en forfærdelig social og kulturel krise i USA.

Alt dette sker på en meget dramatisk måde. Og inden for det er der heldigvis en voksende indsats for at få en fredelig løsning. Du nævnte oplægget fra disse fire fremtrædende tyskere – jeg tror, vi diskuterede det allerede i sidste uge – men jeg vil gerne gentage det: Det er et oplæg fra forhenværende general Harald Kujat, som tidligere var den øverste militære leder i Tyskland; Horst Teltschik, en topdiplomat under den tyske genforening og mangeårig formand for sikkerhedskonferencen i München; professor Hajo Funke, en historiker fra Berlin; og Peter Brandt, søn af Willy Brandt. Dette [papir]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/28/ending-the-war-by-a-negotiated-peace/>) cirkulerer vidt og bredt. Den internationale fredskoalition, som vi har taget initiativ til,

og som vokser og ekspanderer hurtigt, er mobiliseret for at få den udgivet i så mange lande som muligt, og vi fik nogle gennembrud: Papiret blev udgivet og kommenteret i Italien, Frankrig, Schweiz, Mexico og sandsynligvis et par andre. Men der er også andre mennesker, der promoverer denne artikel. Så der er en voksende idé om, at krigen skal afsluttes gennem fredsforhandlinger, og dette papir indeholder et meget konkret forslag til, hvordan det kan gøres.

Det er et vigtigt redskab for de mennesker, der virkelig ønsker at stoppe faren for Tredje Verdenskrig, så vi vil offentliggøre linket til deres papir igen under denne webcast, og jeg beder jer alle om at hjælpe med at sprede det. Hvis du har en blog, en platform eller en trykt publikation, så genoptryk den, få folk til at kommentere på den og gør den kendt. For jeg tror, I har brug for et samlingspunkt, og selvom der har været en del kritik, og vi faktisk fik nogle meget skarpe reaktioner fra folk, der sagde, at det er helt urealistisk, fordi Rusland aldrig vil gå med til det, Rusland stoler ikke længere på Vesten – ja, det er sandt. Men hvad Rusland tænker, bestemmes af, hvad Vesten gør, og hvis vi kan mobilisere en betydelig fredsstyrke i Vesten, er jeg helt sikker på, at Ruslands holdning også vil ændre sig, for jeg tror ikke, at Rusland ønsker en tredje verdenskrig. Men de ønsker ikke at kapitulere over for et Vesten, der er dobbeltmoralisk og ikke ærligt. Men hvis vi mobiliserer en ærlig fredsbevægelse, tror jeg, vi har en chance for at afslutte denne krig med diplomati.

Og jeg synes, at McCarthys afsættelse fra sin stilling i Repræsentanternes Hus på grund af disse spørgsmål bør give alle et enormt boost og en følelse af optimisme, at man kan gøre noget for at vælte en tyrannisk orden. Så vi bør absolut være optimistiske og blive ved med at opbygge fredsbevægelsen: IPC vil blive udvidet, så slut dig til os i denne indsats, og lad os se i øjnene, at verden forandrer sig meget hurtigt, og der er absolut intet, der kan sætte ånden tilbage i flasken!

Så derfor er den eneste fornuftige holdning, at vi må få de vestlige lande til at slutte sig til det globale flertal og opbygge et nyt system, et nyt paradigme for internationale relationer. Og hvis de vestlige lande ville give udtryk for det, kunne alt løses, for jeg er helt, helt sikker på, at BRIKS-landene og landene i det Globale Syd ville hilse en positiv holdning fra Vesten mere end velkommen.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra vores ven, som gerne vil vide, hvad resultatet blev af drøftelserne i Repræsentanternes Hus og Senatet i sidste uge. Han påpeger, at Biden havde bedt om at få stillet over 20 milliarder dollars i nye penge til rådighed for Ukraine; det blev så reduceret til 6 milliarder dollars, og så blev det taget helt ud af budgettet i det lovforslag, der gik igennem. Men han spørger: "Betyder det, at de ikke vil bruge flere penge? Eller at de stadig vil forsøge at bringe det op igen?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, når man kender de interesser, der er knyttet til det, det militærindustrielle kompleks, så er jeg sikker på, at de vil tage det op igen. Men lige nu er der en objektiv flaskehals, og flaskehalsen er, at ikke alene blev pengene ikke godkendt i denne runde, men lagrene af ammunition i USA og selv i de europæiske lande er ved at være så små, at det bringer de involverede landes nationale forsvarsbehov i fare. Det er meget interessant, for i mellemtiden har Rusland i de halvdårt år, krigen har varet, faktisk ikke stået over for sådanne problemer. Men de har opbygget deres krigsøkonomi ret effektivt, og jeg tror, det er på tide, at Vesten indser, at de ville gøre det meget bedre og handle i deres egne borgeres interesse, hvis de ville stoppe dette fokus på militæret og få gang i økonomien! For USA's økonomi ligger i ruiner, infrastrukturen bryder sammen, der er forfærdelige sociale problemer overalt, og Tyskland er i frit fald som følge af sanktionerne mod Rusland, sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, stigningen i energipriserne, som virkelig vil eksplodere i det kommende efterår og vinter; næsten halvdelen

af industrien er enten ved at lukke ned, gå konkurs eller sige, at de ikke har råd til at blive i Tyskland længere, og de søger investeringer i udlandet – enten USA eller Kina; og Tyskland står derfor over for en enorm økonomisk og også social krise.

Så det er virkelig på tide at genoverveje, og hvis de regeringer, der fører disse politikker, ikke er i stand til at genoverveje, må de udskiftes: Det står i Uafhængighedserklæringen, og det er faktisk borgernes grundlæggende rettigheder, for hvis regeringer sværger, når de tiltræder, som i det tyske tilfælde, skal alle ministre og kanslere aflægge ed på, at de vil forsvare det tyske folks interesser, at de vil øge fordelene for dem og forhindre dem i at lide skade; og hvis du har regeringer, der krænker det hver dag, hver time, så bør disse regeringer muligvis udskiftes på det tidligst mulige tidspunkt.

SCHLANGER: Helga, for at følge op på dette tema har vi et spørgsmål fra Angela fra Italien, som citerer noget, du har sagt for nylig, og spørger: "Hvad mente du, da du sagde, at nationer i det Globale Syd, i Latinamerika, Asien og Afrika, er 'trodsigt uoverbevisende om retfærdigheden i den ukrainske sag'?" Og så sagde hun, at hun mener, at afrikanerne er blandt de nationer, der støtter Rusland stærkt. Vil du kommentere på det?

ZEPP-LAROUICHE: Der var virkelig en stor indsats fra amerikanske embedsmænd, EU-embedsmænd, repræsentanter for forskellige europæiske regeringer, de rejste rundt i verden til Latinamerika, Asien og Afrika for at forsøge at lægge maksimalt pres på disse lande, så de skulle fordømme den såkaldte "russiske aggression" og slutte sig til de såkaldte "demokratier". Det har været en total fiasko. Landene i det Globale Syd, med undtagelse af nogle, der var for svage til at modstå et sådant pres, nægtede grundlæggende at gøre det. De insisterede på, at de ville indtage en alliancefri position, og at de ikke ønskede at blive en brik i denne geopolitiske

konfrontation.

Grunden til, at de gør det, er ret indlysende, for det, der sker med hensyn til angreb på Rusland – fra medierne, fra politikerne – og på Kina, er, at disse lande har oplevet noget helt andet. De har oplevet, at det såkaldte Vesten, især USA, men også de europæiske kolonimagter, kun tilbød militærsamarbejde, træning af tropper, sikkerhedsspørgsmål, men ingen økonomisk udvikling. Men så ser de på Rusland og Kina, og de tilbyder økonomisk udvikling, infrastruktur, havne, lufthavne, atomkraftværker, og så siger de, jamen, disse lande hjælper os med at overvinde underudvikling, så måske er de vores venner. Særligt i nogle lande er erindringen om kolonialismen ekstremt nærværende! Også i de afrikanske nationers kamp for uafhængighed – hvem var på deres side? Det var Sovjetunionen.

Så på en måde har den seneste periode været som et vendepunkt, hvor en masse ting, som var dækket af fortællinger og historier og så videre, nu er kommet frem i lyset: At landene i det Globale Syd ikke ønsker at fortsætte det kolonialistiske system, og hvem forbinder de med det? Det er USA, briterne, europæerne.

Så jeg tror virkelig, at vi oplever en enorm forandring, og hvis de europæiske lande og USA ønsker at genvinde tilliden hos landene i det Globale Syd, er de nødt til at ændre sig drastisk. De bør indrømme, at de tog fejl, at de forsøgte at fortsætte det kolonialistiske system med moderne midler, gennem handelsregler, gennem kreditbetingelser, ved at tvinge landene i det Globale Syd til at nøjes med at eksportere deres råmaterialer og ikke tillade dem at engagere sig i oparbejdning og gå op i produktionsværdikæden, så de kunne få gavn af deres egne ressourcer. Det har de gennemskuet: Det er ikke en hemmelighed!

Nu bevæger de sig i retning af at få hjælp fra især Kina, men også Rusland og andre lande, til at forbedre deres

produktionskæde, og de har et ønske om at blive mellemindkomstlande på mellemlangt sigt eller endda på kort sigt. Og det synes jeg er en rigtig god ting! Hvis folk i Nord var fornuftige, ville de glæde sig over det. USA førte trods alt den første antikolonialistiske krig mod Det Britiske Imperium i 1776, så de burde være glade for det og huske deres egen antikolonialistiske tradition i stedet for at tage parti for deres tidligere kolonialistiske herre, Det Britiske Imperium!

SCHLANGER: Vi oplever fortsat en vis skepsis over for muligheden for en forhandlingsløsning. Jeg vil ikke gennemgå alle spørgsmålene, men et par af dem vil du måske eller måske ikke kommentere på. Fra J. i chatrummet siger han dybest set: "Hvorfor skulle Rusland forhandle med Vesten efter alle de brudte løfter?"

Så har vi et fra J.S., som spørger: "Hvordan kan antikrigsbevægelsen i noget politisk parti blive hørt, når folk nægter at acceptere den virkelige situation på grund af krigspropaganda?"

Så hvis du har lyst til at kommentere på nogen af dem, kan vi gå videre til andre spørgsmål om BRIKS.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved, at det er et meget almindeligt synspunkt i Rusland blandt folk, der ser på det ud fra russiske interesser, og de er meget barske. Eksempelvis starter erklæringen fra de fire tyskere med at sige, at den uprovokerede – nej, ikke "uprovokerede" – men Ruslands aggressionskrig mod Ukraine; og mange mennesker har problemer med den formulering. Jeg tror, at den næste sætning i det papir er, at fornuften alligevel må sejre.

Så hæng dig ikke i den første sætning, for hvad tror du, hr. Kujat var formand for NATO's militærkomité; han var den højeste militære person i det tyske Bundeswehr. Horst Teltschik er fra en konservativ tradition i

Kristendemokraterne. Jeg mener, man kan ikke forvente, at folk ikke siger noget, som de føler skal appellere til, hvad flertallet af befolkningen mener. Men det er kun én sætning, og hele resten er dybest set meget konstruktivt og rettet mod at vinde folk fra deres egne politiske fraktioner i Tyskland.

Nu er jeg sikker på, at jeg ikke har talt med de fire forfattere om deres motiver for at skrive det, som de gjorde, men jeg er ret sikker på, at de ønsker at stoppe krigen, og de ved udmærket godt, at optrapningen kommer fra NATO! Jeg mener, det er jo indlysende, så ingen kan misforstå det.

Så hvad gør man? Russerne er fast besluttet på at vinde på slagmarken, men NATO, i hvert fald indtil nu, folk som Stoltenberg og Baerbock og disse folk, de sagde, at vi er nødt til at "ruinere Rusland", Rusland skal gøres fuldstændig ude af stand til at fortsætte denne politik; og Ukraine skal vinde. Så hvis du har to sider, der begge siger, at de er nødt til at vinde, så er du på vej mod Tredje Verdenskrig.

Men hvis Kujat-Teltschik-Funke-Brandt-forslaget får så meget momentum, at det påvirker denne ekstremt flydende strategiske situation, og at der kan arrangeres nogle forhandlinger. For du ved, der er Lula, der er de afrikanske stater, der er Vatikanet, der er Erdogan, der er det kinesiske forslag: Det er en masse mennesker, der er i bevægelse. Og hvis alle disse kræfter kan bringes sammen, og der rent faktisk kan forhandles, så tror jeg, at målet er at overbevise krigsfraktionen i Vesten, at svække dem og at få de mennesker frem i forgrunden, som ønsker at stoppe krigen. Og så vil russerne se helt anderledes på det.

Jeg mener, se: Jeg ved, at hvis Rusland så noget i Vesten, der var værd at genvinde tilliden til, så er jeg helt sikker på, at de ville gå tilbage til den slags forhandlinger, der var på bordet i marts 2022, hvor Zelenskyj havde indvilliget i det; Erdogan havde mæglet; der var faktisk en idé om at have et neutralt Ukraine. Så kom Boris Johnson til Kiev, og alt blev

aflyst. Minsk-processen: Der var bestræbelser, som kunne have ført til en fredelig løsning.

Så jeg er overbevist om, at hvis dette vinder momentum, vil den russiske holdning ændre sig. Men den russiske holdning vil {kun} ændre sig, hvis der er en meget troværdig styrke i Europa og USA – eller i det mindste i Europa, for uden Europa kan USA virkelig ikke gennemføre dette – til at stoppe det. Og jeg synes virkelig, at folk skal opgive tanken om, at man alligevel ikke kan gøre noget, for hvis Tyskland f.eks. bevægede sig kraftigt i retning af disse fire menneskers forslag, ville krigen stoppe, fordi hele Europa ville følge efter. Se på, hvad der sker: Den nye valgvinder i Slovakiet, Robert Fico, som har været premierminister to gange før, han er helt klart fortaler for at stoppe våbensalget til Ukraine; han er for fredsforhandlinger; og han har en god chance for at danne den næste regering. Ungarn, det samme. Og i Frankrig er stemningen meget eksplosiv, og det kan gå begge veje. I Italien er der en enorm kamp. Så nøglen er i virkeligheden Tyskland, og jeg synes, at folk virkelig skal have en fornemmelse af, at det kan lade sig gøre, og at afsættelsen af McCarthy bør være et eksempel på, hvad man gør med politikere, der er krigshøge.

SCHLANGER: Jeg synes, det er meget tydeligt ud fra det, du lige har sagt, Helga, at vores seere nu har et ansvar i forhold til at droppe deres spørgsmål og blive mere aktivt involveret i organiseringen. Det er relateret til et par andre spørgsmål, der er kommet ind om, hvad der sker med BRIKS. Det ser ud til, at BRIKS bliver stærkere, som du nævnte tidligere.

Vi har et spørgsmål fra Algeriet om det nye finansielle system. Han skriver: "Det kan ikke gå hurtigt nok for mig. Hvad er fremskridtene med at erstatte den unipolære orden siden BRIKS-topmødet?"

ZEPP-LAROUCHE: Det har også ikke-lineære effekter. Den nye udviklingsbank er nu begyndt at udstede obligationer i

nationale valutaer. Det er meget vigtigt, for det er den slags kreditskabelse, der er brug for. Ideen om en BRIKS-valuta er lidt mere vanskelig. Men en vigtig udvikling, som finder sted i Rusland lige nu, er, at chefen for centralbanken, Elvira Nabiullina, stadig er et levn fra Boris Jeltsin-traditionen. Hun er, vil jeg sige, en neoliberal finansiell monetarist, og hun har forhindret mange af de ændringer, som for eksempel den [russiske økonom Sergei Glazyev] (<https://www.royalcollins.com/leaping-into-the-future-china-and-russia-in-the-new-world-tech-economic-paradigm/>) havde foreslået, og som faktisk skrev en bog om, hvorfor Kina skulle være modellen for Rusland.

Nu følte Nabiullina sig nødsaget til at angribe det kinesiske finanssystem ved at komme med den ret absurde udtalelse, at Kina havde forsøgt at liberalisere økonomien i årtier og ikke havde gjort det. Det er bare ikke sandt: Kina har gjort præcis det modsatte ved at bremse investeringer i spekulative områder og forbyde kinesere at rejse til udlandet og investere i spekulative sektorer. Så hun tager faktuel fejl, for at sige det mildt. Men det har nu skabt en meget interessant debat i Rusland, hvor hun bliver kritiseret, og den kinesiske model bliver diskuteret bredt.

Det ville naturligvis kræve, at der blev truffet nogle foranstaltninger i kølvandet på arven fra Jeltsin, men hvis Rusland meget tydeligt adopterede den kinesiske model, ville det gavne Rusland enormt, og der er ingen grund til, at Rusland med sit utrolige videnskabelige potentiale ikke kunne kopiere den kinesiske model på en meget kraftfuld måde.

Så det er de forandringer, der finder sted. Og det faktum, at de-dollariseringen var en faktor i udviklingen, det, der lige er sket i den amerikanske kongres, giver dig bare en forsmag på, at budskabet vil komme stærkere selv til de mest hard-core mennesker i Vesten, der ønsker at holde fast i den gamle orden, at de bliver nødt til at ændre sig.

Så jeg kan kun være enig: Det skal ske hurtigt, men jeg er helt sikker på, at det vil ske.

SCHLANGER: Og Helga, jeg har et sidste spørgsmål til dig, som jeg er sikker på, at du med glæde vil besvare. Det er fra en af vores seere, som så [Manhattan Project](<https://laroucheorganization.com/article/2023/09/30/weve-returned-china-youth-delegation-discussion>) programmet sidste lørdag, som var en diskussion med unge mennesker, der repræsenterede Schiller Instituttet i en delegation, der besøgte Kina, og som havde en masse at berette om det. Og seeren spørger: "Hvor vigtigt er denne form for person-til-person-diplomati for at vende det fjendtlige syn hos de propagandister, der ønsker en krig mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er supervigtigt, for den entusiasme, hvormed de 15 delegerede kom tilbage, den er smitsom! Og jeg talte med nogle af de mennesker, der var med i den delegation. De bekræftede bare alt det, {alle}, der tager til Kina, kommer tilbage med: Forretningsmænd, der investerer der, turister, folk, der gifter sig ind i en kinesisk familie, de rapporterer alle det samme. Det, disse 15 unge mennesker oplevede, er helt ægte. Og til de kritikere og kynikere i Vesten, som siger, at "det hele er kinesisk propaganda", så tænk jer om et øjeblik: Man kan ikke få 1,4 milliarder mennesker til at lave et show!

Det, de har set med hensyn til folks optimisme, engagement og ønske om at få tingene til at fungere, det kommer til udtryk i ethvert møde, man har i Kina, så det er ikke noget, man kan finde på – det er virkeligt. Og jeg holdt en tale i 2001 i Reston, Virginia, som havde titlen ["Why Americans Should Go There: Eurasian Land-Bridge Determines Your Future"] (https://larouchepub.com/eiw/public/2001/eirv28n35-20010914/eirv28n35-20010914_030-why_americans_should_go_there_eu-hzl.pdf). Og det var en rapport om den gamle Silkevej og den moderne Nye Silkevej, og hvorfor folk faktisk burde rejse dertil og få en fornemmelse af den utrolige dybde i den

kultur, de vil finde.

Så jeg mener, at den mellemfolkelige diskussion er ekstremt vigtig, for hvis jeg ikke var overbevist om, at folk i alle lande grundlæggende er gode, ville jeg have opgivet politik for længst. Jeg tror, det er de oligarkiske strukturer, der har overtaget nationerne, og det er grunden til, at den politiske situation er blevet så forfærdelig i de seneste årtier. Men flertallet af mennesker, den almindelige landmand, den almindelige håndværker, den almindelige læge, sygeplejerske, bygningsarbejder, ingeniør, de ønsker alle at få tingene til at fungere! Og i Kina er arbejdsmoralen meget, meget bedre end i Vesten. Jeg bliver ved med at sige, at kineserne lige nu har alle de dyder, som tyskerne havde, men som vi desværre har mistet. Men det kan komme tilbage.

Jeg kan kun opmuntre dig: Spar nogle penge op, køb en billet og tilbring din næste ferie i Kina. Og så næste år i Indien og i Afrika – lær verden at kende. Det er noget af det mest givende, du kan gøre, fordi det udvider din horisont, det gør det klart, at der er hele universer at opdage, når du finder ud af om gamle kulturer i en anden del af verden. Så jeg er meget glad for det, og jeg kan kun anbefale dig at gøre det samme.

SCHLANGER: Og diskussionen fra Manhattan-projektet, der er et link til videoen på [The LaRouche Organization website] (<https://laroucheorganization.com/node/986>), så du selv kan få en fornemmelse af begejstringen hos de unge mennesker, der tog derhen.

Helga, endnu en gang tak, fordi du kom. Jeg tror også, vi vil have et link nederst på siden, som du nævnte, til [tyskernes fredsforslag]

(<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/28/ending-the-war-by-a-negotiated-peace/>). På en måde er den debat, der foregår, værdifuld, for det, der kommer op, er, om folk vil have en løsning eller en undskyldning. Og vi er forbi det punkt, hvor

undskyldninger er acceptable. Så, Helga, har du nogle afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Ja: Vi forsøger at opbygge denne internationale fredskoalition, så den bliver så magtfuld, at dens stemme ikke kan forbigås. Så hvis du er fredsaktivist, eller du burde være fredsaktivist, så kontakt os, gør andre mennesker opmærksomme på IPC's aktiviteter, for vi ønsker at åbne op for den. Vi har en stor begivenhed om cirka 10 dage, så du bør absolut blive aktiv sammen med os. Dette er ikke et øjeblik i historien, hvor man bare skal tænke sig om: Det er et øjeblik, hvor det er dig og mange andre individer, der kan gøre forskellen.

SCHLANGER: OK, med det, Helga, tak fordi du var med os, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, på gensyn i næste uge.

Ugentlig dialog-webcast med Helga Zepp-LaRouche: NATO's krigshøge går over til 'Plan B', lad os gøre en ende det vanvid!

Ikke korrekturlæst

28. september 2023 (EIRNS) – Ugentlig dialog-webcast med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 27. september 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 27. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og er jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, der har været en voksende international erkendelse af, at Ukraines NATO-støttede modoffensiv ikke er gået som planlagt. Og efterhånden som tabene stiger, har der været opfordringer til en fredelig løsning gennem diplomati – endnu flere opfordringer til det – som for eksempel opfordret af [fire fremtrædende tyskere] (https://zeitgeschehen-im-fokus.ch/en/newspaper-ausgabe-en/article-translated-in-english.html#article_1565) i en fredsplan, der blev offentliggjort den 28. august. Men der er også opfordringer i den anden retning, til en optrapning. Londons tidsskrift {The Economist} opfordrede til en “nytænkning” og sagde, at Vesten er nødt til at planlægge en ” langvarig kamp.” Og så sent som i går havde den britiske royale tænketank Chatham House en podcast, hvor de skældte Vesten ud for utilstrækkelig støtte og opfordrede til en “fordobling af indsatsen.”

Nogle, som Gilbert Doctorow, beskriver dette som NATO’s “Plan B”, dvs. en optrapning, som bl.a. omfatter den russiske Sortehavsflåde på Krim, som blev ramt to gange i weekenden af missiler fra vest. Hvad er dine tanker om den retning, dette bevæger sig i? Er Washington og NATO indstillet på at bevæge sig i retning af en plan B?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tja, det er meget svært at være 100% sikker på, men desværre peger alle tegn i retning af, at det kan blive tilfældet. For jeg kan kun fremhæve det forslag, du nævnte, fra disse fire tyskere – Horst Teltschik, tidligere leder af Sikkerhedskonferencen i München og topdiplomat på tidspunktet for den tyske genforening; general Harald Kujat (pensioneret), tidligere højeste militærperson i Tyskland og

formand for NATO's Militærkomité; Peter Brandt, søn af Willy Brandt; og professor Hajo Funke. Forslaget gjorde dette valg meget klart. Det blev offentliggjort allerede i slutningen af august, og det siger, at NATO meget snart vil stå over for en beslutning om enten at anerkende det faktum, at den militære operation i Ukraine er slået fejl og Ukraines modoffensiv ligeledes, og det efterlader kun to muligheder: Den ene er øjeblikkelige forhandlinger om en diplomatisk løsning, og den anden er en eskalering, som hurtigt kan bringe verden på randen af en atomkatastrofe. Og så er det et meget detaljeret, meget passende forslag til, hvordan sådanne fredsforhandlinger faktisk kunne finde sted.

Jeg tror faktisk, at det er valget, og den artikel, du nævnte af [Gilbert Doctorow] (<https://gilbertdoctorow.com/2023/09/23/latest-news-on-the-war-these-past-two-days-we-have-advanced-considerably-to-a-full-blown-russia-nato-war/>), som er overbevist om, at en sådan plan B allerede er i funktion, nemlig at den generelle sladder eller linje om, at "OK, Ukraine har tabt, lad os gå videre til den næste konfrontation med Kina om Taiwan," som tilsyneladende er diskussionen i Washington og andre steder, at det dog ikke er det, der sker, men at vi faktisk ser en optrapning, hvor NATO positionerer sig til i stigende grad at gøre Sortehavet til et område for direkte konfrontation med Rusland. Og den beslutning, der rapporteres om Biden-administrationen, at de vil aflevere det såkaldte ATACMS-missil, som har en rækkevidde på 300 km, og derefter vil den tyske regering træffe beslutning om at sende Taurus-krydsermissiler, som har en rækkevidde på 500 km, og som derfor begge kan nå meget langt ind på russisk territorium, Krim eller andre områder bag frontlinjerne.

Det er der, vi ser ud til at være. Der var disse angreb på Sevastopol. Og indtil nu ser det ud til, at Scholz stadig tøver med at give det absolutte tilsagn, men som tingene er gået i det sidste halvandet år, er jeg slet ikke sikker på, at

han holder sig tilbage og undlader at give tilladelse til udstationering af disse Taurus-krydsermissiler. Og det er en kendsgerning, at disse krydsermissiler ville blive opstillet, ikke et ad gangen, men det ville sandsynligvis være en hel gruppe af dem, hvilket ville betyde, at forsyningslinjen for den kontinuerlige levering af disse Taurus-missiler, som faktisk bliver produceret i Bayern, ville være nødvendig, og det ville helt klart gøre Tyskland til en krigspart i konflikten. Og hvis tingene optrappes til det punkt, kan vi meget hurtigt få en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland, der involverer Tyskland som afsenderland for disse missiler.

Så jeg tror, at folk hellere må vågne op! Det her går efter min mening helt galt. Jeg tror ikke, at befolkningen er tilstrækkeligt mobiliseret og bevidst om, hvor farligt tæt vi er på en katastrofe. Det skyldes naturligvis massive propagandakampagner og misinformation i mainstreammedierne. Men jeg tror, vi er på vej, og det er absolut nødvendigt, at folk virkelig gør opmærksom på deres ønske om at blive hørt, at vi absolut har brug for en øjeblikkelig våbenhvile – som Kujat-Teltschik-Funke-Brandts forslag foreslår – og at alle må samles om det forslag, som efter min mening er det mest præcise og mest gennemførlige forslag, der ligger på bordet.

SCHLANGER: Og folk kan finde det forslag på Schiller Instituttets hjemmeside, hvor vi har en [pressemeddelelse] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/26/schiller-institute-press-release-nato-escalates-for-world-war-military-and-foreign-affairs-experts-release-proposal-ending-the-war-with-a-negotiated-peace/>) om forslaget om "At afslutte krigen med en forhandlet fred."

I betragtning af den anspændte situation, der har udviklet sig, især efter angrebene sidste weekend på den russiske Sortehavsflåde, handler de fleste af de spørgsmål, vi har, naturligvis om krigen i Ukraine. Så lad mig starte med et fra en fast seer, Menashe, som skriver om Doctorow-artiklen om

Plan B. Han har flere spørgsmål, men det, jeg tror, afspejler en række andre spørgsmål, vi har fået, er: "Hvordan kan den brede offentlighed skelne mellem pålidelige og upålidelige informationskilder?" Dette blev også sendt til mig af en person, der spurgte: "Kan vi tro på det, Seymour Hersh skriver?" Og selvfølgelig ser Seymour Hersh ud til at afspejle det samme synspunkt, som vi har set hos Doctorow. Kan du besvare de to spørgsmål?

ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at i en førkrigs-situation, som til dels allerede er en egentlig krig, men som kan blive en førkrig til en større krigssituation, er desinformation, den sorte propaganda, den grå propaganda, naturligvis enorm, og derfor er det naturligvis meget vanskeligt. Jeg tror, at man først og fremmest skal gå efter kildens omdømme; man skal se, om man kan verificere det ved at tjekke det og se, om der er andre kilder, der bekræfter det samme, så det er en meget vanskelig ting. Men siden du nævner [Seymour Hershs nye artikel]

(<https://seymourhersh.substack.com/p/a-year-of-lying-about-nord-stream>), vil jeg sige, brug din egen dømmekraft. For det første, bare til publikum – Seymour Hersh skrev en artikel på etårsdagen for Nord Stream-bombningen. Og han havde skrevet en [artikel den 8. februar]

(<https://seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream>), som havde forårsaget en fuldstændig sensation, fordi han havde givet Biden personligt skylden for Nord Stream-sabotagen. Og den artikel var ekstremt præcis med hensyn til detaljer, sandsynlighed og også fakta. Så der var naturligvis en hel indsats for at imødegå det med det absurde om en ukrainsk yacht {Andromeda}, som var en sejlbåd, der ifølge alle militære eksperter var fuldstændig ude af stand til at iværksætte sådan en meget vanskelig sabotage på 80 meter dybt vand. En sejlbåd har simpelthen ikke den slags trykkammer, der gør det muligt for folk at dykke så dybt, og en hel masse andre usandsynlige omstændigheder.

Nu har Hersh skrevet en ny artikel, som indeholder nye elementer, og jeg må sige, at de er virkelig hårrejsende. For han fremfører to argumenter: Det ene er, at han har kilder i efterretningstjenesten i USA, som har fortalt ham, at det er så godt som sikkert, at kansler Scholz fik at vide af Biden på pressekonferencen i Washington den 7. februar 2022, eller før det, at de ville gå videre med afviklingen af Nord Stream 2. Det er en anklage, men jeg synes, den er så alvorlig, i forhold til hvad den indebærer; hvis det er sandt, så ville Scholz fuldstændig have brudt sin embedsed for at forhindre skade på det tyske folk. Jeg kan ikke sige – dette svarer til at samarbejde med et terrorangreb, som ruinerer den tyske økonomi i en grad, som kun udfolder sig i denne periode, hvor Tyskland bliver halveret med hensyn til industri. Som jeg sagde, er det bare en anklage, men den er så alvorlig, at jeg synes, den fortjener en uafhængig undersøgelse. Det er det, Kina kræver, og det er det, Rusland kræver. Mange lande i det Globale Syd insisterer på det – og det er endnu ikke sket.

Så det andet store nye punkt i Hershs udtalelse er beskyldningen om, at [truslen, som Biden leverede] (<https://youtu.be/0S408rGRLf8?t=82>) på pressekonferencen den 7. februar 2022, da han sagde, at hvis russerne blandede sig militært i Ukraine (det var to uger, før de faktisk gjorde det), så ville de ødelægge Nord Stream-rørledningen. Nu har Hersh igen kilder i efterretningstjenesten i USA, der siger, at beslutningen om faktisk at gennemføre sabotagen ikke havde noget at gøre med bestræbelserne på at forhindre krigen, fordi krigen startede omkring to uger senere, den 24. februar, og så blev beslutningen ikke taget, men mandskabet, der havde ansvaret for at levere denne sabotage, fik at vide, at de skulle vente og udføre denne sabotage på anmodning. Og det var styret af Biden-administrationens forsøg på at bedømme, hvad der ville være konsekvenserne af en sådan operation, og så besluttede de endelig at gøre det den 26. september, efter at alt allerede var på plads på forhånd, for at sikre, at Tyskland ikke havde nogen mulighed for, under pres fra den

økonomiske sanktion og de stigende energipriser, at Tyskland ikke ville have nogen mulighed for at gå tilbage til de billige gasleverancer fra Rusland, hvilket ville indebære faren for, at Tyskland ville falde under Ruslands kontrol, og at USA efterfølgende ville miste deres dominerende position i Europa.

Igen, det er en anklage. Men tænk over det: Hvis det var sandt, at det skulle være en krigsafskrækkelse, og han citerer også Victoria Nuland, der siger, at de havde gentagne strenge og håndfaste diskussioner med tyskerne for at fortælle dem, at de ikke skulle gå videre med Nord Stream – hvis det er sandt, at de afventede denne beslutning i flere måneder, og så besluttede, når det var klart, og jeg husker tydeligt, at det var på et tidspunkt, hvor demonstrationerne i Østtyskland og andre steder tog fat på kravet om at åbne Nord Stream 1 og 2, fordi gaspriserne var blevet så utroligt dyre. Og hvis det så var svaret på at sikre, at sådanne krav ville forsvinde fra disse demonstrationer, så finder jeg det helt utroligt. Og i betragtning af, at Hersh i sin artikel også går meget i detaljer med de nøjagtige afsløringer, han har gjort i sin karriere, og som er blevet offentliggjort i {New York Times}, {Washington Post} og andre såkaldte mainstream-medier, mener jeg, at det kræver en undersøgelse.

Det kinesiske argument synes jeg også er meget værdifuldt, for de siger, at hvis en så enorm hændelse som et terrorangreb på infrastruktur slipper af sted med det, så er ingen infrastruktur i verden sikker. Så der er en fælles, international interesse i at komme til bunds i det her (der er ingen vittighed involveret), men det er virkelig en meget alvorlig sag, og jeg finder det virkelig helt utroligt, at den tyske regering muligvis kunne have gjort det, og at det tyske parlament er for fejlt til selv at undersøge det; og at de tyske kriminelle myndigheder, statsadvokatens kontor, at de ville stille sig til rådighed for at komme med en dækhistorie.

Da dette svarer til 9/11 for Tyskland, og det er den slags

udviklinger, der afgør, hvilken vej et land går, er dette ikke en let sag. Det berører Tysklands grundlæggende interesse som nation i spørgsmålet om suverænitet, i spørgsmålet om eksistens som industristat, så jeg kan kun sige, at vi virkelig bør kræve en upartisk, objektiv undersøgelse af alle, der har nogen grund til det; og det er praktisk talt alle.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Dennis i Rusland, som jeg tror er delvist relateret til hele presset for forhandlinger. Han skriver, at ideen om et kompromis ville omfatte indrømmelser fra Rusland, men Rusland vil ikke give Krim eller Donbass tilbage, og de er bekymrede over, at der ikke har været nogen international anerkendelse af, hvorfor den særlige militære operation blev iværksat. Så han sagde: "I stedet for at lade Vesten redde ansigt, hvad får dig så til at tro, at et sådant kompromis kan ske?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, den eneste grund til, at jeg siger det, er, at der ikke er nogen tredje mulighed: Enten optrapper man krigen, og det er det, vi er midt i, eller også forhandler man. Det ligger i diplomatiets og forhandlingernes natur, at man er nødt til at finde et kompromis. Den såkaldte forhistorie til den særlige militære operation – ideen om, at historien startede den 24. februar, er det kun en komplet idiot, der holder fast i, og der er nogle i mainstream-medierne, der arbejder som journalister, det er helt sikkert.

Men det er en etableret kendsgerning, at hele historien efter Sovjetunionens sammenbrud skal tages i betragtning! Det faktum, at Rusland gav Ukraine suverænitet i 1991, var baseret på det faktum, at Ukraine ville forblive et neutralt land: Det er en kendsgerning, som er fuldstændig negligeret. Det er ikke kun løfterne til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville flytte sig "en tomme øst" for den tyske grænse. Det er blevet afvist. Men der er også samtidige vidner, som siger det modsatte. Men jeg tror, at Ruslands beslutning i 1991 om at tillade Ukraine at blive en suveræn stat var forbundet med ideen om neutralitet! Og det er også blandt de kontrollerbare kendsgerninger.

Så jeg mener, at der skal være en gennemgang af hele historien, og den skal være objektiv. Derefter mener jeg, at Minsk 2-formlen i det mindste er et referencepunkt, som man bør gå tilbage til, for i sidste ende skal løsningen være en, der tager sig af alles interesser, og det inkluderer eftertrykkeligt befolkningen i Rusland, befolkningen i Ukraine, befolkningen i Donbass, befolkningen på Krim; og jeg mener, at folkeafstemninger hen ad vejen helt sikkert skal være en del af det.

Men jeg tror, at det vigtigste er, at hvis man indser, at vi virkelig er på randen – at dette er ved at komme ud af kontrol, hvilket truer med at blive enden på menneskeheden: en våbenhvile, betingelsesløse forhandlinger, og så erkendelsen på begge sider af, at alternativet er, at der ikke vil være nogen tilbage til at dømme, hvem der var skyldige, og hvem der ikke var skyldige, burde være en motivation til at gå ind i diplomatiet.

Nogle mennesker mener måske, at en militær løsning er den eneste vej. Jeg tror, at sådanne mennesker findes på begge sider. Men det har den bagside, at det ikke virker! Denne gang ville resultatet ikke være noget for nogen, fordi ingen ville være i live.

Så den eneste måde, jeg tror, vi kan komme derhen, er, at der skal være et offentligt krav. Tyskland går desværre i søvne ind i deres egen ødelæggelse. Folk i USA er alt for ligeglade: De forstår ikke, hvad der foregår, ikke i tilstrækkelig grad, og derfor tror jeg, at den eneste mulige stemme, der kan blive hørt, er landene i det Globale Syd, for hvis det kommer til en atomkrig, vil de være lige så døde som alle andre. Og de er den store, nye faktor: De repræsenterer det absolut store flertal af den menneskelige art, og jeg tror, vi er nødt til at få en debat og et pres, der ikke kommer fra USA til det Globale Syd, men den anden vej rundt.

SCHLANGER: Apropos historiesyn, den anden store historie – jeg

har modtaget mange e-mails fra canadiske støtter om den begivenhed, der fandt sted i det canadiske parlament, hvor der foran præsident Zelenskyy og premierminister Trudeau blev givet en stående ovation, faktisk to stående ovationer, til en person, der beskrives som en canadisk og ukrainsk krigshelt; som viste sig at være en veteran fra Ukraines 14. division af det galiciske Waffen SS: Det vil sige en nazistisk enhed af ukrainske frivillige, der deltog i folkedrab mod især folk fra Polen.

Nogle skrev, at de var forlegne over, at dette kunne ske i Canada. Andre sagde, at det viste en grad af uvidenhed, at man ikke ved, at en person, der præsenteres som en "ukrainer, der kæmpede mod Rusland i Anden Verdenskrig" – ja, hvem kæmpede mod Rusland i Anden Verdenskrig? Det var nazisterne! Og så kom Trudeau i dag ud og gav en slags undskyldning, ikke rigtig, men han advarede canadierne om at være på udkig efter (citat) "russisk desinformation."

Helga, hvad er dine tanker om denne affære?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er meget afslørende, og på en måde er det godt, for det viser meget tydeligt, at dæmoniseringen af Rusland og russofobien, som er blevet til et utroligt had mod alt russisk, blander mange mennesker i en sådan grad, at bare fordi nogen er anti-russisk, bliver han betragtet som en helt! Nu viser det sig i dette tilfælde, at det var et verificerbart SS-medlem, som den polske regering beskylder for at have været involveret i massive drab på polakker. Det faktum, at disse ting kunne gå igennem – der var også spørgsmål til den tyske regering fra en parlamentariker fra Venstre om lignende ting i Ukraine, og den tyske regerings holdning var: "Vi har intet kendskab til ... vi tager ikke disse argumenter om, at der er antisemitisme eller racisme ..." så de benægter det fuldstændigt!

Hvis Canada ser igennem fingre med det, hvis den tyske regering ser igennem fingre med det, og hvis den amerikanske

regering ser igennem fingre med det, og hvis den britiske gør det, så opstår spørgsmålet: Hvad er det i disse vestlige regerings struktur og opbygning, der gør det så nemt og bekvemt for dem at ignorere disse fakta? Svaret er ikke så behageligt for disse vestlige regeringer, for måske er der en sammenhæng mellem deres mål og det, som disse nazistiske elementer repræsenterer.

Jeg tror, vi ser på faren for fascisme i Vesten, og jeg tror, at enhver, der ikke falder for propagandaen, vil se det meget tydeligt: At hvis vi ikke ændrer os hurtigt, er vi i absolut fare for ikke bare at gentage fejlen fra Første Verdenskrig ved at gå i søvne ind i en katastrofe, men også rædslerne fra Anden Verdenskrig og en ny fascisme. Det vil ikke være den fascisme, som var i Tyskland for 80 år siden, men hvis man ser på, hvad Vesten gør under påskud af "demokrati" og "menneskerettigheder", hvis man laver en ærlig redegørelse for, hvad det er for en politik, så vil spørgsmålet om den canadiske hændelse måske starte en revision af Vestens politik – og det ville være det bedst mulige resultat.

SCHLANGER: Helga, her er et spørgsmål fra en, der beskriver sig selv som en "bekymret patriot". Hun spørger: "Hvordan kan det at synge klassiske stykker i et kor forhindre vanvittige krigshøge i at føre krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg ikke, det vil, for disse krigshøge er krigshøge, og de har truffet deres beslutning om at være, hvad de er. Men formålet med klassisk musik er at opløfte den generelle befolkning. Når vi lige nu befinder os i en situation, hvor Vesten som en enhed, det vil sige USA og Europa i særdeleshed, har den største kulturelle krise, jeg kan komme i tanke om. Det er et dyk ned i dekadence, som får slutningen på Romerriget til at blegne ved sammenligning. Hvis man ser på, hvad der er tilladt under demokratiets og frihedens flag og hvad ved jeg, volden – jeg tror, der har været 500 masseskyderier i USA indtil videre i år, et utroligt højt antal dødsfald som følge af disse skyderier. Hvis man ser

på selvmordsraten, stofmisbruget, narkobandenens vold i byerne, infrastrukturens forfald, det barbari, der kommer til udtryk i den måde, migranter bliver behandlet på, både i USA og i Europa omkring Middelhavet: Dette er Vestens undergang! Lad være med at narre dig selv.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, plejede altid at sige, at et samfund, som ikke længere er i stand til at tænke klassisk, ikke vil overleve. For med klassisk musik appellerer man til det i menneskets indre sjæl, som er menneskeligt, som er smukt, som er kreativt, som er opløftende, som er ophøjet, som har alle menneskehedens ideer. Og derfor tror jeg, at den eneste måde, hvorpå vi kan gøre os håb om at komme tilbage på et spor af fred og anstændighed i verdensordenen, er, at vi genopliver de klassiske traditioner i den vestlige kultur: Klassisk musik er den absolutte nøgle, fordi det er det internationale sprog, som forstås af alle. Jeg mener, at denne opløftelse af den menneskelige ånd er den absolut uundgåelige forudsætning for, at vi kan komme ud af dette.

Så det er ikke krigshøgene, det er resten af befolkningen, der skal opløftes.

SCHLANGER: Med det har jeg et sidste spørgsmål til dig, som du kan bruge som en opsummering. Det er fra A.J.: "Kan du se enden på denne globale konflikt? Hvad kan almindelige mennesker gøre for at skabe fred? Jeg har delt sandheden, men det er svært at sige, om jeg får venner eller mister venner."

ZEPP-LAROUCHE: Dem, du mister under disse omstændigheder, er det bedre ikke at have. Og du vil få nye.

På trods af den ekstreme fare, som vi ikke et sekund må glemme eller bagatellisere, mener jeg, at der er håb! For eksempel har den kinesiske regering netop i går offentliggjort en hvidbog om deres opfattelse af et ["A Global Community of Shared Future: China's Proposals and Actions." (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202309/

t20230926_11150122.html) Dette er et begreb, som er blevet brugt af Xi Jinping, jeg tror tilbage til 2013, og det er blevet uddybet i forskellige taler og så videre, og nu har de produceret et næsten 40-siders papir, som jeg endnu ikke har læst helt, men fra det, jeg har læst, kan jeg sige, at det virkelig er meget, meget håbefuldt. For det fastslår med al tydelighed, at ideen om det nye system, der består af organisationer som Shanghai Cooperation Organization, Belt and Road Initiative, det nye økonomiske system, er åbent for alle – eftertrykkeligt. Det er ikke meningen, at det skal erstatte Vesten eller konkurrere med Vesten, men det er en invitation til alle lande om at arbejde sammen for en fælles fremtid for menneskeheden.

Jeg tror, at det er meget vigtigt, at det kommer så stærkt fra kineserne på dette tidspunkt med alvorlig fare, fordi det gør geopolitik til en åbenlys løgn. For geopolitik er baseret på idéen om, at man altid er nødt til at forsvare sine interesser mod andres interesser, og det er en bestialske tilstand! Allerede for flere år siden gjorde jeg det til mit nytårsforsæt at opfordre til den absolutte overvindelse af geopolitik som et stort onde.

Nej, det, vi er nødt til at gøre, er at gå over til et nyt paradigme, hvor internationale relationer vil være mellem ligeværdige, suveræne stater, hvor hver stat respekterer den andens suverænitet, ikke blander sig i det andet lands indre anliggender; respekterer deres forskellige veje – forskellige kulturer har forskellige ideer om, hvordan de vil organisere deres stat, og det skal de have lov til.

Ideen om at indføre demokrati med kanoner og hangarskibe har tydeligvis ikke virket! Se på Irak, Afghanistan, Syrien, Libyen. Tragedien i Libyen, som nu lider under denne såkaldte “naturkatastrofe”, som ikke var en naturkatastrofe, for hvis NATO ikke havde bombet de dæmninger, som blev bragt i god stand af Gaddafi, og som skulle genoprettes og reparereres, hvilket arbejde helt var stoppet siden drabet på Gaddafi i

2011, naturligvis. Jeg kunne blive ved i meget lang tid. Ideen om interventionskrige virkede ikke!

Vi er nødt til at gå over til et system, hvor vi respekterer alles suverænitet. Og ideen om ét lands dominans, den er forbi! Det har været det store emne på FN's generalforsamling, hvor mange ledere fra lande, der ikke er så stærke, alligevel sagde, at ideen om, at et land kan skubbe andre rundt, er forbi, og vi kræver et nyt system med ligeværdige relationer, med internationale relationer baseret på FN's charter, baseret på de fem principper for fredelig sameksistens. Og jeg har mine egne ideer: Jeg har skrevet [Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), som jeg virkelig opfordrer alle til at læse og distribuere og tale om, fordi vi befinder os ved et forgreningspunkt i menneskets historie, hvor vi enten kan tage springet, eller også vil vi ikke gøre det. Så jeg vil gøre det: Vær glade og arbejd sammen med os.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at jeg taler på vegne af mange af vores seere, når jeg takker dig for at være med os igen. Faktisk er der en e-mail fra en af dem, som siger til Helga: "Tak for din optimisme. At høre dig hver uge løfter mig op fra gulvet og inspirerer mig til igen at prøve at tale med mine tosse gode venner." Så med det, Helga, ses vi igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Indtil næste uge – og vær aktiv sammen med os i mellemtiden!

POLITISK ORIENTERING med formand Tom Gillesberg den 22. september 2023: FN's generalforsamling viser, at vestens neo- kolonialistiske verdensorden ikke længere accepteres

ÆNDRING: Vores kommende møde er *IKKE* i Grøndal Multicentret!

Vi må skabe fred mellem nationer og en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Lørdag den 7. oktober 2023, Kl. 13 – 17.30

Vi live-streamer mødet på Schiller Instituttets YouTube-kanal og <https://schillerinstitut.dk/si/?p=35110>

Tilmelding til de begrænsede pladser i mødeværelset et andet sted i København: Michelle: 53 57 00 51; Feride: 25 12 50 33

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling: <https://www.youtube.com/watch?v=hJPD7...>

**Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com**

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Deltag i vores kor på den internationale fredsdag!

Ikke korrekturlæst.

Onsdag den 20. september 2023

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 20. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem i chatrummet.

Helga, efter en række internationale konferencer i løbet af de sidste uger, begyndende med BRIKS-topmødet, G20, G77, Eastern Economic Forum blandt andre, er fokus nu flyttet til debatten i FN's Generalforsamling, der åbner i New York, og der er opstået skarpe forskelle mellem nationerne i det Globale Syd og dem i det såkaldte Globale Nord, hvor lederne i det Globale Syd insisterer på, at deres stemmer bliver hørt, især i spørgsmål, der vedrører afslutningen på den koloniale orden, og dem i det Globale Nord, der stadig er stædigt engageret i en såkaldt "regelbaseret orden". " Blandt talerne i går hørte vi præsidenterne Lula da Silva fra Brasilien, Cyril Ramaphosa fra Sydafrika og Alberto Fernández fra Argentina. Men i går var der også en tale fra præsident Joe Biden og præsident Volodymyr Zelenskyj, som begge insisterede på at opretholde strømmen af våben til Ukraine og krigen mod Rusland. Jeg vil gerne begynde med dine kommentarer til gårsdagens møder, og

hvor du ser tingene bevæge sig hen i løbet af de næste dage og uger, inklusive den internationale fredsdag i FN i morgen.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at den internationale fredsdag er meget presserende og kommer meget belejligt, fordi krigsfaren tydeligvis er stigende. Hele diskussionen om Taurus-krydsermissilerne, der skulle leveres af Tyskland, og så F-35, som er stealth-bombefly med atomvåbenkapacitet, der kommer fra USA, og piloter fra østeuropæiske lande, der skal trænes på disse fly, hvilket vil tage et stykke tid, men ikke desto mindre. Det argument er helt klart blevet fremført af flere militære eksperter, at det øger faren for en "europæisering" af krigen, at når man først er i gang med at udvide krigen, så er jeg ret sikker på, at der ikke er nogen grænse, i det mindste ikke for faren for en global atomkrig.

Så det er så at sige Damokles' sværd, der hænger over denne FN's Generalforsamling, og jeg mener, at FN's Generalforsamling er det eneste organ, der bør tage spørgsmålet om krig og fred op. Det er blevet gjort indirekte eller til en vis grad af nogle af talerne fra landene i det Globale Syd, men jeg synes, det skal gøres endnu mere dramatisk og mere presserende, for hvor ellers end i FN's Generalforsamlings debat bør dette spørgsmål rejses, som handler om hele menneskehedens eksistens?

Som du sagde, var kontrasten mellem talerne meget markant: Der er forsøget på at bevare den regelbaserede orden, som ikke er så "regelbaseret"; den er ikke så demokratisk, og den er heller ikke så gennemsigtig, fordi ingen ved, hvad disse regler er, fordi de har en tendens til at ændre sig alt efter omstændighederne, som det passer landene i det Globale Nord. Hvor skal disse ting behandles, hvis ikke i FN's Generalforsamling? Og landelederne fra Brasilien, Sydafrika, Argentina og også mange andre – jeg havde ikke tid til at lytte til dem alle – men der var flere andre talere fra Centralasien, Usbekistan, Iran, og de var mere eller mindre alle – ikke dem alle – men flere af dem var virkelig, ekstremt

åbenmundede om uretfærdighederne i det nuværende verdenssystem og behovet for at ændre det.

Og så har du ideen om at reformere FN, som kommer fra USA og nogle andre EU-lande, og det, de ønsker at gøre, er, at de ikke ønsker det retmæssige krav fra landene i det Globale Syd om at have en større stemme, fordi de er Afrika, Latinamerika og Asien, de er langt størstedelen af den menneskelige befolkning, og de er ikke repræsenteret på en proportional måde. Så det ønsker de at få ændret, men lederne af det Globale Nord ønsker grundlæggende at ændre FN's Sikkerhedsråd for at fjerne vetoretten for de nuværende fem permanente medlemmer, og det bør naturligvis være rettet mod Kinas og Ruslands ret til at nedlægge veto mod enhver beslutning.

Det er en omfattende kamp. Og hvis man nu går efter flertalsstyre i FN's Sikkerhedsråd, så er der så at sige ikke længere noget sted, hvor "aben stopper".

Så jeg tror, at den udvikling, vi har set, som du nævnte, BRIKS-topmødet i Johannesburg, Rusland-Afrika-mødet i Sankt Petersborg, ASEAN-møderne i Jakarta, G77 og endelig mødet i Vladivostok i Det Østlige Økonomiske Forum – det var en meget hurtig række af store konferencer, hvor den nye økonomiske verdensorden blev diskuteret. Og jeg kan kun sige, at når man ser på disse konferencer i detaljer, er det helt betagende! Og jeg vil bare fremhæve Vladivostok-konferencen, hvor præsident Putin talte, og mange andre også, men det er en enorm udvikling! Putin sagde, at udviklingen af det fjernøstlige Rusland vil være Ruslands prioritet i hele det 21. århundrede, at alle de råstoffer, verden har brug for i meget lang tid fremover, findes i Rusland; kun 35% af disse er blevet udforsket. Der sker enorme investeringer. Der er allerede 2.800 projekter, som er blevet navngivet, og næsten 700 af dem er allerede startet.

Så det er et enormt udviklingspotentiale, og Vesten er fuldstændig tåbelig, hvis de ikke indtager en positiv holdning

til samarbejde. Det er klart, at bag de mennesker, der førte krig mod Rusland, ligger ideen om at skære Rusland i 10 eller 12 forskellige stykker med den tanke, at disse råstoffer så ville være tilgængelige for kartellerne. Og hvis man ikke længere havde en patriotisk russisk regering, som ville forsvare Ruslands suveræne ret til at udforske alle disse råstoffer til egen fordel, så ville man naturligvis også underlægge sig den del af verden under det nuværende neoliberale systems styre, hvilket vi har set, hvad det gjorde.

Det faktum, at BRIKS-landene nu vokser så utroligt hurtigt, skyldes ikke de russiske troldes onde gerninger eller Kinas imperiale ønsker, uanset hvad de vestlige medier siger. Men det er det faktum, at den nuværende neoliberale verdensorden ikke fungerede og ikke fungerer, fordi den øgede kløften mellem rig og fattig i verden overalt, til skade for langt størstedelen af verdens befolkning. Så det er helt naturligt, at der udvikler sig en modbevægelse.

Så jeg er lidt blandet: På den ene side er det fremragende, at ideen om en ny økonomisk verdensorden kommer tættere og tættere på, og man kan se, at der kommer en utrolig optimisme fra lederne i det Globale Syd: For eksempel udtrykte præsident Lula i sin præsentation en uforanderlig tro på menneskehedens skønhed – han udtrykte det en smule anderledes, men den grundlæggende idé var en enorm optimisme, og han fordømte pessimisme og ligegyldighed. Han sagde, at folk skulle være indignerede over fattigdommen i verden og være motiverede til at bekæmpe den: Og det er præcis, hvad jeg også føler. At hvis folk ser på de enorme problemer i mange dele af verden, bør de have en lidenskab for at ville hjælpe med at overvinde det.

Men på den anden side er jeg selvfølgelig halvvejs ekstremt glad, men på den anden side er faren for en optrapning af krigen også meget nærværende. Så det er lidt som et varmt og koldt bad på samme tid. Og jeg tror kun, det kan løses, hvis vi organiserer nok mennesker til virkelig at sige, at vi har

brug for en reorganisering af dette totalt bankerotte transatlantiske system, og at vi bør samarbejde med landene i det Globale Syd: Først da vil denne konflikt blive løst.

SCHLANGER: Vi har flere spørgsmål i forbindelse med FN-mødet. Jeg vil prøve at komme hurtigt igennem dem, for vi har også et par filosofiske spørgsmål til dig.

Men fra Canada skrev nogen: "FN's generalsekretær Guterres sagde i sin tale, at den nuværende finansielle arkitektur er dysfunktionel, forældet og uretfærdig og har brug for reform." Så personen skrev: "Er dette et svar til BRIKS og det Globale Syd? Vil det føre nogen steder hen? Eller er det bare mere retorik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke så privilegeret at have talt med hr. Guterres, så jeg vil ikke udtale mig om det. Jeg tror, at det, han helt sikkert reagerer på, er det klare ønske fra alle disse lande, BRICS 11, der består af 11 lande; der er omkring 40 lande, der har ansøgt eller er i færd med at ansøge om medlemskab. G77, jeg tror, der nu er 130 medlemmer, de har lige mødtes. De har udtrykt et sådant ønske. Og jeg tror, at det ligger i luften.

Hvad er nu den korrekte form? Der er naturligvis Den Nye Udviklingsbank, som er blevet opgraderet af præsident Lula. Den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff er den nye præsident; hun er en erfaren og fremragende person, og Lula har sagt, at Den Nye Udviklingsbank har potentiale til at blive den vigtigste bank i det Globale Syd.

Vi cirkulerer lige nu min afdøde mands skrift "How the International Development Bank Will Work", fordi han foreslog det allerede i 1975. Og det var i høj grad genstand for diskussion på topmødet i den Alliancefrie Bevægelse, og de vedtog det endda grundlæggende i deres endelige resolution fra topmødet i Colombo i 1976, et år senere. Så det har været diskuteret, og hvis du sammenligner dette IDB-forslag med alle

de eksisterende skrifter, er det det bedste, klareste konceptuelle dokument om, hvordan man gør sådan noget, hvordan man skaber en ny kreditmekanisme for udvikling. Så jeg kan kun råde dig til at få en kopi, studere den og sende den rundt. Og så foreslog min afdøde mand også fire love for, hvordan man kan reorganisere det bankerotte finansielle system: Lyndon LaRouches fire love. Og jeg har indarbejdet disse fire love i de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi jeg mener, det er nødvendigt at tage hensyn til globale problemer, og det har jeg forsøgt at udtrykke i disse ti principper.

Så få alle disse papirer, læs dem og studer dem, for det er det, der vil definere fremtiden. Og i morgen har vi en demonstration foran FN, på FN-pladsen. Vi vil afholde en smuk koncert. Vi uddeler en masse litteratur. Vi forsøger at påvirke miljøet i FN, så man kan kun håbe, at disse ideer vil påvirke diskussionen. Jeg er sikker på, at der også er nogle forslag om at udvande det, ligesom Biden nu har foreslået nogle modtræk til Bælte & Vej Initiativet. Det er meget sent, ligesom EU's Global Gateway-forslag, som igen er et modtræk til Bælte & Vej Initiativet.

Jeg er ikke bekymret for disse ting, for enten bliver disse mennesker seriøse, og så studerer de principperne for fysisk økonomi, som Lyndon LaRouche har opstillet, eller som kineserne i meget høj grad er ved at realisere, så kan de udrette noget. Hvis de fortsætter med deres nuværende metoder, er der ikke noget at bekymre sig om. Se på, hvad der sker med infrastrukturen i USA? Ingenting! Se på, hvad der sker med infrastrukturen i Tyskland: De skal bruge 10 år på at reparere en tåbelig bro, du ved, mellem to byer over Rhinen – 10 år! Og den er stadig ikke færdig.

Så jeg er ikke bekymret over disse grandiose modkoncepter om at inddæmme Bælte & Vej Initiativet, for den neoliberale økonomiske teori, den har de bare mistet. De har mistet viden om, hvordan man gør tingene, så lad dem bare holde de her

taler. Jeg synes, de skal tage sig sammen og virkelig blive seriøse! Det har jeg endnu ikke set tegn på.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche: Hun nævnte sine ti principper for en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Du kan finde dem på Schiller Instituttets hjemmeside. Det er blevet cirkuleret vidt og bredt, og jeg tror, det er et vigtigt dokument for vores seere at studere.

Nu, Helga, har jeg et spørgsmål fra Maria fra Buffalo, New York, som tydeligvis er bekymret over FN's nuværende tilstand. Hun spørger: "Hvad synes du om verdensføderalisme som en mekanisme til at gennemføre din plan? Udskift FN's Sikkerhedsråd, så alle nationer får noget at skulle have sagt, udarbejd fælles love, opgiv retten til krig, skab en fælles global sikkerhed" – nogle af de ideer, du nævnte. Men har du nogen kommentarer til det?

ZEPP-LAROUCHE: Det er et vanskeligt spørgsmål, fordi der i historien er gjort adskillige forsøg på at skabe sådanne former for føderalisme. I stedet for at diskutere de specifikke forudsætninger for det, mener jeg, at det er vigtigere virkelig at tage de økonomiske principper alvorligt, en ny økonomisk verdensorden, det absolutte behov for at overvinde fattigdom og få et nyt sundhedssystem, et nyt uddannelsessystem, et nyt kreditsystem, infrastruktur for alle kontinenter; få en klar fornemmelse af de fysiske krav til en ny økonomisk verdensorden.

Og så, lige så vigtigt, skal man være klar over de filosofiske principper, for hvis det kun er det formelle arrangement, fungerer det ikke. Derfor er det nuværende FN, selvom det er vigtigt, og det er det eneste eksisterende organ, og FN-pagten er ekstremt værdifuld og skal forblive, ikke desto mindre mangler FN det, jeg vil kalde epistemologisk understøttelse, og det er det, jeg har forsøgt at udtrykke i de sidste tre principper i de ti principper: Hvordan man har en filosofisk

idé, hvor konflikter kan løses, og hvordan man har en korrespondance mellem det, folk gør, og den dybere lovmæssighed i det fysiske univers, og naturligvis en opfattelse af mennesket.

Så jeg mener, at det er nødvendigt at diskutere det, og jeg vil opfordre folk til at skrive tilbage til os, skrive til denne webcast, skrive til vores publikationer og engagere sig i en dialog. For jeg vil gerne opfordre til konferencer, Zoom-konferencer, fysiske konferencer. For eksempel kunne man afholde en Zoom-konference om hvert af de ti punkter og have en dybdegående diskussion. Man kunne have konferencer blandt tænketanke, blandt universiteter, blandt grupper af lande. Men vi er nødt til at have en meget mere seriøs diskussion, når menneskehedens eksistens tydeligvis er på spil, må vi sætte os ned og finde de kloge mennesker i alle lande og indlede en dialog: Hvordan skal vi skabe betingelser for, at vi selv kan styre tingene på planeten uden at risikere at sprænge os selv i luften i en atomkrig? Og den debat er efter min mening ekstremt presserende: Så lad os bare tænke på, hvordan vi kan opmuntre disse institutioner til at gøre det.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål til dig om netop den filosofiske natur. Bruno fra Rom skriver, at LaRouche i sin læsning siger, at det at opnå viden af en højere orden afhænger af adgangen til coincidentia oppositorum. Dette er uundværligt for at løse problemer, der ellers forbliver uløste ved at være i konflikt med hinanden. Han fortsætter med at sige, at LaRouche siger, at man skal have en procentdel af mennesker med denne evne for at skabe et vindende samfund eller nation. Han siger: "Tanken om, at sindet kan trænes til at åbne op for dette højere niveau, er helt revolutionerende for mig." Og så spørger han: "Hvis du har flere forslag til, hvordan man uddanner sindet i denne retning, og hvordan man inviterer samfundets ledere til at deltage i dette initiativ for at realisere deres personlige dømmekraft?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er et meget godt spørgsmål. For

problemet er, at det nuværende intellektuelle niveau, som det forsøges påvirket af massemedierne, underholdningsindustrien, den bevidste indsats for at ødelægge teater og opera med noget, der på tysk kaldes "Regietheater". Harley, hvis du kender den engelske oversættelse af det, må du meget gerne hjælpe mig: Det er ideen om, at man ødelægger alt med modernisme, med vilkårlige fremmedgørelseseffekter, bare for at bryde publikums koncentration, for ikke at være i stand til at absorbere budskaberne i stor kunst, hvad enten det er i musik, poesi eller drama.

Så du har en befolkning, der virkelig er fordummet. Hvis man sammenligner det intellektuelle niveau hos folk i dag, gennemsnitsmennesket, med det, der var for 30, 40 eller 50 år siden, er det helt klart på vej ned, ned, ned! Og det har alt at gøre med det faktum, at for eksempel i Europa med de uddannelsesreformer, der blev lavet af OECD i 1970, hvor de bevidst smed det, de kaldte "Bildungsverlast", den 2.500 år gamle uddannelsesbyrde, ud og sagde: "Platon, hvem har brug for det? Beethoven, hvem har brug for det? Lad os smide det hele ud." Så som en konsekvens heraf blev læseplanerne på de fleste universiteter og skoler reduceret: Det er meget mere sociologi, meget mere sammenlignelige studier, men man går ikke længere tilbage til kilderne, tilbage til de oprindelige opdagelser. Det var for eksempel det humanistiske princip i Humboldts system.

Så resultatet er, at folk generelt er dummere.

Hvis du ser på den gennemsnitlige politiker, hvad enten det er i USA eller i Europa, hvad ved de så om den store klassiske kultur i Europa? Har du nogensinde hørt dem tale om det? Jeg har virkelig ikke mødt nogen i det nuværende politiske lederskab i Europa, Tyskland eller USA, som kender til de græske klassikere, den italienske renæssance, den franske polyteknik, den tyske klassiske periode, den kinesiske Sung-periode, den indiske Gupta-periode, den abbasidiske renæssance i den arabiske verden: Det var ting, som tidligere var almen

viden for folk. Hvis man for eksempel ser på Friedrich Schillers digte, som er smukke, så skabte han noget meget specifikt, som kaldes "tankepoesi", en slags blanding mellem poesi og filosofi. Og der, i disse digte, som er vidunderlige, har han normalt referencer, metaforer, til specifikke kulturelle baggrunde, som folk i dag ikke længere har nogen anelse om, hvad betyder, så de forstår det ikke længere.

Efter min mening er det nødvendigt, at folk først og fremmest erkender det, og at de bedste politiske ledere ikke skammer sig over at sige: "Okay, vi er nødt til at genstudere, læse Platons dialoger, læse Nicolaus af Cusas skrifter, studere Leibniz, studere de store videnskabsfolk og filosoffer fra 2.500 års europæisk historie og så tage nogle af de andre fra andre kulturer, som Konfucius, eller Tagore fra Indien, eller andre store tænkere, tage dem ind i dit repertoire og studere det, så du har en universel dømmekraft.

Og naturligvis er klassisk musik uundværlig, for forskellen mellem klassisk musik og f.eks. popmusik er, at den henvender sig til de kreative evner, fordi den tvinger sindet og ørerne og sanseopfattelsen af musikken til at begrebsliggøre det, Furtwängler kaldte "mellem tonerne".

Eller i poesi eller drama, hvis det er skrevet, lyrisk poesi eller drama, som har en klassisk opfattelse, tvinger det sindet til at tænke over prosaen, til at konceptualisere budskabet, som er over de enkle ord. Og den slags træning af sindet er helt afgørende. Og det er tilfældigvis den samme slags tænkning som modsætningernes sammenfald, der gør, at sindet altid kan konceptualisere det højere. Og uden det bliver man fanget i kontroverser, "min mening er lige så god som din mening", og så skændes folk i det uendelige, og intet fungerer.

Så jeg synes, at denne klassiske træning er virkelig vigtig. Der er en mester i det: Det er min afdøde mand, Lyndon LaRouche. Han har heldigvis skrevet en enorm mængde værker. Så

du kan gå ind på LaRouche-biblioteket, som er online. Du kan også gå ind på Schiller Instituttets eller EIR's hjemmeside, hvor du kan finde mange af hans artikler arkiveret: Læs det her! Dette er, hvad du har mere brug for end din morgenmad, aftensmad og frokost.

SCHLANGER: Vi har også en appel, som musikere, kunstnere og andre kan underskrive som en del af bevægelsen for konferencen på den internationale fredsdag.

Helga, jeg vil gerne blive på dette filosofiske niveau. Der er mange andre spørgsmål, og for dem, der har sendt dem ind, er jeg ked af, at vi ikke kommer ind på mange af dem, og spørgsmål som "vil kongressen stemme flere penge til Kiev?" og ting af den slags.

Men jeg tror, at dette er et spørgsmål, der følger direkte af det, du lige talte om, fra Thomas. Han spørger: Vil det kræve mange års erfaring inden for klassisk komposition af musik, poesi og kunst for at forstå disse højere principper?" Og han siger: "Fordi det ikke er særlig almindeligt i vores samfund, bortset fra nogle få her og der, som er uddannet inden for dette felt." Og han siger videre: "Det gode er, at Kina er begyndt at gøre den klassiske tradition i kinesisk historie og kultur mere tilgængelig, og den russiske præsident talte en del om det i sin tale i Vladivostok."

Så hvad tror du? Kræver det mange år at transformere uddannelsessystemet for at opnå dette niveau af klassisk kultur?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, i en vis forstand gør det. For det er ideer, som har en vis dybde, og der er mange af dem, og der er en struktur i dem, og det er ikke noget, man kan forfalske.

Men på den anden side er den gode nyhed, at det menneskelige sind er i stand til at ordne principper. Så man ikke går til det som en aristoteliker, der ville sige: "Jeg er nødt til at have hele Encyclopedia Britannica, og jeg er nødt til at lære

det hele," som at forberede sig til et quizshow, hvor man skal være parat til at svare på det mest idiotiske spørgsmål for at blive millionær.

Faktisk har den kinesiske regering afskaffet quizshows, fordi det giver folk en forkert opfattelse af, hvad viden er, og det synes jeg er meget klogt. For sand viden kommer fra kærlighed. Noget, du ikke elsker, vil du ikke vide, for hvis du elsker noget, så vil du absolut lidenskabeligt forsøge at finde ud af, hvad det er, du ikke ved. Nogle mennesker elsker fysik, og så vil de studere en enorm mængde, indtil de virkelig har styr på det. Andre kan lide biologi; så laver de alle mulige eksperimenter med planter, de prøver at krydse frø; de har en lille have, hvor de prøver at eksperimentere. De lægger deres hjerte i det! Og når du først har lagt dit hjerte i det, vil du se, at der åbner sig vidundere, og det går meget hurtigt.

Og så er det ligesom Herbart og Riemann, de talte om Geistesmassen: Geistesmassen er dybest set tankeobjekter eller ideer. Så du erobrer en idé, lad os sige inden for matematik, fysik, filosofi eller poesi, og så tilføjer du disse Geistesmassen: Og de følger en bestemt rækkefølge i dit sind, og hver gang du tilføjer en ny sådan Geistesmasse tanke-objekt eller idé, resonerer de med alle de andre. Og jo mere du lægger ind i dit sind, jo mere vil du opdage, at sindet genkender ligheder i et felt fra et andet felt; og det hele bliver pludselig mere ordnet og mere tilgængeligt.

Så når du først kaster dig ud i det og siger: Se, menneskeheden er i en forfærdelig krise: Jeg er nødt til at vide alt om fysisk økonomi, for jeg er nødt til at være en af dem, der ved, hvordan man afhjælper økonomien. Og så begynder man at læse. Måske starter du med LaRouche, og så går du til Leibniz, fordi LaRouche var påvirket af Leibniz. Så går man til Friedrich List. Så ser man på Henry C. Carey, grev Witte – pludselig har man allerede hele området med fysisk økonomi som et grundlæggende fundament. Så går man videre til det næste emne.

Med andre ord er man nødt til at starte, og man er nødt til at gøre, som folk som Schiller gjorde. Du skal have en livsplan, hvad du vil erobre, tage et stykke papir, eller din laptop, eller hvad som helst; skriv ned, hvilke områder du absolut vil erobre, og start så med dem. Og så reviderer du planen efter en måned eller et halvt år, fordi du nu har en meget bedre idé om, hvad du skal lede efter, for som Nicholas af Cusa sagde, så har du brug for en forudviden om, hvad du skal lede efter.

Ellers er det problemet med mange mennesker, der bliver oversvømmet med information fra internettet og mange andre steder, men de ved ikke, hvad de skal gøre med den information, for information er ikke nøglen til viden. Det er forudseenheden, at man ved, hvad man leder efter, og det har meget med hjertet at gøre.

SCHLANGER: Tak for det, Helga. Jeg vil gerne slutte af med at spørge dig, hvad du mener, folk kan gøre for at deltage sammen med os i morgen på den internationale fredsdag?

ZEPP-LAROUICHE: Der er mange fredsdemonstrationer mange steder i verden, fordi det er FN's internationale fredsdag. Tjek aviserne eller på internettet: Hvis der er en demonstration i nærheden af, hvor du er, skal du absolut tage derhen. Gå hen og mød de mennesker, der demonstrerer for fred, for verdensfreden er lige nu det vigtigste. For hvis du ikke har fred, er der ingenting, og det er vi meget tæt på. Hvis du ikke kan finde nogen tæt på, hvor du er, til at demonstrere – og det bør du gøre under alle omstændigheder – så kontakt Schiller Instituttet, tag kontakt til os, og vi finder en måde: Du kan gøre mange ting. Du kan besøge din lokale politiker, du kan skrive breve til redaktører; der er mange, mange ting. Og jeg tror, det vigtigste er, at man tager det skridt og bliver indigneret, at man bliver oprørt over verdens tilstand, og at man ikke lader det ligge, for man kan være med til at gøre den bedre.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du var med os i dag, og

forhåbentlig vil mange af vores seere deltage i Fredsdagen sammen med os i morgen. Vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge!

Live webcast dialog med Helga Zepp-LaRouche den 14. september 2023: Fremad efter BRIKS- og G20-topmøderne!

Ikke korrekturlæst: HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche: Hun er grundlægger af og formand for Schiller Institutet. Det er torsdag den 14. september 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du vil stille spørgsmål eller komme med kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, da vi talte sammen i sidste uge, talte du om begivenhedernes hæsblæsende tempo. Jeg vil sige, at tempoet er blevet højere, siden vi talte sammen sidst: Der var G20-topmødet, som var et flop for dem i den unipolære orden, der forsøger at tvinge resten af verden til at underkaste sig deres "regelbaserede orden"; der er Eastern Economic Forum i Vladivostok, hvor Putin holdt en meget interessant tale. Og så Schiller Institutets konference den 9. september, som bød på præsentationer af folk fra mange lande, der står i spidsen for at forme begivenhederne. Lad os begynde med din vurdering af disse begivenheder: Hvad er din fornemmelse af, hvad der er

sket i løbet af den sidste uge?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi oplever lige nu den meget hurtige dannelse af en helt ny økonomisk verdensorden, hvor størstedelen af verdens nationer i det Globale Syd bevæger sig for at slippe af med resterne af kolonialismen og faktisk har meget spændende planer for fremtiden. Og lederne i det Globale Nord har på en eller anden måde bare ikke fattet det: De prøver på en måde at fortsætte med deres gamle planer. Se på Tysklands udenrigsminister Baerbock, hun farer rundt i verden, men hun har ingen anelse! Det er det, der er problemet.

Det, vi gjorde på vores konference, var et forsøg på at sætte perspektivet fra det Globale Syd på dagsordenen, så folk i Nord faktisk kan høre førstehånds fra meget vigtige talsmænd for det Globale Syd, hvad disse lande stræber efter, og hvorfor det ville være i Europas og USA's allerbedste interesse at samarbejde med denne nye, fremvoksende orden.

Jeg vil opfordre folk til at se det selv, (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/08/conference-let-us-join-hands-with-the-global-majority-to-create-a-new-chapter-in-world-history-2/>) men jeg synes, at det, der var meget vigtigt i det første panel (<https://youtu.be/A7sx7BUvdK4>), var, at vi ikke kun havde en meget højtstående diplomat fra BRIKS-landene selv, vi havde flere amerikanere; jeg synes, det er meget vigtigt, at der er amerikanere, som er fornuftige – naturligvis Diane Sare, som kører en meget succesfuld kampagne for det amerikanske senat i New York; vi havde Scott Ritter, Ray McGovern og flere meget vigtige repræsentanter for kirker i USA, både katolske og også nogle andre kirkesamfund. Så jeg synes, at det første panel var meget vigtigt af den grund.

Og naturligvis var det andet panel (https://youtu.be/V3N9_8B44Xc) meget, meget interessant, fordi der var talsmænd fra Latinamerika, Sydafrika, Indien, som helt klart udtrykte, hvordan størstedelen af verden ser på de

nuværende begivenheder. Så tag dig tid til at se det.

G20 har allerede slået fast, at det globale Nords forsøg på at bruge den sædvanlige taktik med at få landene i Afrika, Latinamerika og Asien til at fordømme den "russiske uprovokerede aggression" naturligvis absolut ikke fungerede. Og der kunne ikke være noget mere anderledes end det billede og den opfattelse, som de vestlige medier forsøger at skabe af, hvad der foregår med Rusland, Kina og selv Nordkorea, og hvordan det i virkeligheden er: Se på, hvad der skete på denne konference i Vladivostok, som er en enorm forretningsbegivenhed. Og ideen om, at Putin er isoleret, er fuldstændig latterlig. Der var mange delegationer, store forretningsdelegationer, og det perspektiv, som Putin præsenterede, hvis folk ikke var så ideologisk forudindtagede, ville de anerkende, hvilket enormt potentiale det er – jeg mener, nogle mennesker gør det, men af geopolitiske, ikke så pæne grunde. Men det, præsident Putin sagde, var, at han pegede på det enorme potentiale i det fjernøstlige Rusland. Han sagde dybest set, at kun ca. 30 % af det russiske territorium er udviklet i forhold til overhovedet at erkende, hvor ressourcerne er. Og i betragtning af, at Rusland inden for sit enorme territorium har alle de råstoffer, der findes eller hidtil er blevet opdaget på planeten, er Ruslands råstofrigdom gigantisk, især hvis man tænker på den næste periode med industriel og teknologisk-videnskabelig udvikling.

Så Putin sagde, at dette vil være Ruslands prioritet i det 21. århundrede. Han sagde, at denne plan ikke er en reaktion på det, der skete i 2014 i Ukraine, altså Maidan-kuppet. Han sagde, at dette var en plan, der startede for 10 år siden, hvor den russiske regering begyndte at se på perspektivet i at opbygge infrastruktur i Fjernøsten for at skabe adgang til de enorme råstoffer. Han sagde, at vi begik en lille fejl ved ikke rigtig at forudse potentialet, fordi vi ikke troede, at der ville blive handlet så utroligt meget gods i denne region, hvilket nu ser ud til at blive tilfældet. Så der vil ske en

enorm udvikling, han henviste til den transsibiriske jernbane, grev Wittes plan, som i sin tid blev afbrudt af den russisk-japanske krig i 1905; men det er en plan, som absolut er tilbage på dagsordenen, og mange lande planlægger at investere stort, herunder Kina, for hvem åbningen af så enorme ressourcer er af vital betydning.

Alt dette beviser, at hele forsøget på at splitte BRIKS, at sige, at der er alle disse spændinger, bare ikke er sandt i virkeligheden, for jeg tror, at disse lande er helt fast besluttede på at opbygge et nyt system baseret på lighed og baseret på fælles projekter med win-win-fordele for alle. Og jeg tror, at i stedet for at være fuldstændig fjendtligt indstillet over for denne udvikling, ville det være på høje tid, at de vestlige eliter simpelthen skulle sige, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning, og lad os tage det positive skridt at samarbejde.

Desværre ser vi intet af det lige nu. Det ses bestemt ikke fra Biden-administrationen, og det ses heller ikke fra Den Europæiske Union. Ursula von der Leyen har lige holdt en tale foran Europa-Parlamentet i Strasbourg, hvor hun lavede et af sine teaternumre, som hun må have studeret i meget lang tid, hvordan man ser godt ud. Men det, hun sagde, var ikke så godt, nemlig at hun nu foreslår at indføre straftold på kinesiske elbiler, der sælges i Europa. Kineserne har allerede svaret, at hvis det sker, vil det åbne op for modforanstaltninger. Så vi har udsigt til en handelskrig, hvilket virkelig er det værste at gøre under de nuværende omstændigheder.

Så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at uddanne befolkningen om potentialet i at opbygge en verden, hvor alle lande arbejder sammen. Europa er i en forfærdelig tilstand. Den tyske økonomi er i frit fald, og vi bør ikke tolerere disse politikker, som fremmedgør Rusland og Kina, og det Globale Syd og BRIKS-landene, men vi bør tage skridt til at samarbejde.

Så der er nogle fornuftige stemmer i Tyskland og i USA, men de

er i mindretal lige nu, og vi skal have dem til at blive hørt bedre.

SCHLANGER: I den sammenhæng har vi et spørgsmål fra C.S., som henviser til indernes Chandrayaan-3-landing på Månen; de lignende programmer fra Japan og andre steder, sammen med Putins diskussion om "nye fysiske principper", at dette er begivenheder og diskussioner, der ændrer den strategiske situation. Han spørger, idet han tænker tilbage på Lyndon LaRouches oprindelige SDI-politik: "Kan vi ikke finde folk med god vilje og fornuft i USA og Europa, som vil forpligte sig til at afslutte krigspolitikken og skabe et nyt paradigme baseret på denne slags udviklinger?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det vil gå ubemærket hen, at Indien var i stand til at få dette landingsfartøj til at lande blødt på Månens sydpol og nu er den fjerde nation, der har været i stand til at foretage en månelanding. Og det, Modi sagde om at opbygge et konsortium for rumforskning blandt BRIKS-landene, betyder, at ikke kun BRIKS-landene, men også mange andre lande er helt indstillet på at drage fordel af de videnskabelige gennembrud, der automatisk genereres, hvis man er seriøs med hensyn til forskning og rumfart.

Så når det er sagt, tror jeg, at det, præsident Putin sagde, at de er ved at opdage "nye fysiske principper" eller er i færd med at opdage dem, som grundlæggende vil skabe sikkerhed. [<http://kremlin.ru/events/president/news/72258>] Nu er det for tidligt for mig at kommentere på indholdet af det, for det er sandsynligvis laservåben, det er sandsynligvis våben med rettet energi, det kan være nogle andre nye fysiske principper, som vi så på sidste gang på en seriøs måde i tiden med SDI, men det var min afdøde mands vision, da han foreslog dette, og præsident Reagan tog det op, du ved, hvor Reagan gjorde det til officiel politik at tilbyde Sovjetunionen på det tidspunkt, at de to supermagter ville samarbejde om at udvikle sådanne nye teknologier baseret på nye fysiske principper for at gøre atomvåben forældede; og så gennemføre

dem sammen og til sidst overvinde den geopolitiske bloktænkning. Det var et utroligt stærkt og frugtbart øjeblik i verdenshistorien, og russerne har naturligvis arbejdet på det hele tiden. Biproduktet af det var, at Putin annoncerede de nye missiler, som ikke er ballistiske missiler, men dybest set er bevægelige med meget høj hastighed, hvilket fuldstændig forstyrrede den strategiske balance i forhold til USA's bestræbelser på at opbygge et globalt missilforsvarssystem.

Så det er meget tydeligt, at man ikke kan stoppe teknologiske fremskridt, men man kan bruge dem til at skabe en sikker verden. Så jeg er meget interesseret i at finde ud af mere om dette, for den svøbe, eller det Damoklessværd, som potentiel atomar udslettelse er, hvis det kan overvindes med videnskabelige og teknologiske midler, vil det sandsynligvis være et af de absolutte gennembrud for menneskeheden.

I perioden før præsident Reagan annoncerede SDI i marts 1983, havde vi haft konferencer i Paris, Rom, Bonn og Washington, og vi havde diskussioner med en masse militærfolk på topniveau, generaler og admiraler og andre på det tidspunkt. Og der var en meget seriøs diskussion om det. Så hvis vi kan genoplive det, tror jeg faktisk, at det kan åbne op for en vej ud af den nuværende fastlåste situation. Så jeg synes, det er en meget optimistisk ting, og jeg håber at kunne give dig flere detaljer i fremtiden.

SCHLANGER: Helga, jeg har tre spørgsmål mere, som er direkte relateret til eftervirkningerne af BRIKS-topmødet. Det første er, at der var flere, der skrev om Indien. En sagde, at der tydeligvis er en samordnet indsats for at trække Indien væk fra en alliance med Rusland og Kina, som en måde at underminere BRIKS på. De skriver: "Det ser ikke ud til at virke," men de spørger: "Tror du, at der vil komme mere pres på Indien, og kan det lykkes?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, der vil komme mere pres på Indien, men jeg tror ikke, det vil lykkes. Jeg tror, at folk undervurderer, at

den indiske regering under premierminister Narendra Modi – jeg vil ikke kommentere på kritikken af den interne indiske situation, som nogle mennesker er kritiske over for; jeg synes, at det er et spørgsmål, som inderne skal diskutere – men mit indtryk er, at Indiens politik faktisk er alliancefri. Jeg tror ikke, at Indien på nogen måde har planer om at opgive deres historiske positive relationer til Rusland. Jeg tror, at de vestlige politikere og medier overdriver spændingerne mellem Indien og Kina. Jeg tror, at forsøget på at skabe en slags IMEC, den økonomiske korridor mellem Indien og Mellemøsten og Europa, en korridor, der går fra Indien hele vejen gennem Mellemøsten og til sidst ind i Europa, blev udråbt til at være en modoffensiv mod Bælte & Vej Initiativet og mod alle de kinesisk-relaterede korridorer i regionen.

Jeg sagde med det samme, at det skulle du ikke bekymre dig om, for min idé om, hvordan menneskeheden skal udvikle sig, er langs de linjer, som vi præsenterede i 2014, efter at Xi Jinping havde annonceret, at Kina havde en Ny Silkevejspolitik. På det tidspunkt udgav vi den opdaterede version af alle vores studier i en stor rapport med titlen "Den Nye Silkevej bliver verdens landbro". Det var en omfattende plan for, hvordan alle kontinenter vil blive udviklet gennem infrastruktur, og hvordan alle kontinenter derefter vil blive forbundet gennem tunneler og broer, så man snart kan rejse med maglevtog fra sydspidsen af Argentina eller Chile, hele vejen op gennem Amerika, krydse Beringstrædet ind i den eurasiske landbro og derefter tage hele vejen til Gibraltar og derefter videre til Kap det Gode Håb på spidsen af Sydafrika. Så du kan så at sige rejse over land hele vejen (undtagen Australien, naturligvis) gennem fire kontinenter på denne måde. Og den integration af infrastruktur er det, der kommer til at ske – hvis verden ikke bliver sprængt i luften, og menneskeheden ender – det er den naturlige vej at gå.

Og jeg blev meget glad og tilfreds, da jeg læste, hvad

præsident Putin havde sagt, da han i Vladivostok blev spurgt, hvad han mente om denne IMEC-korridor. (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72259>) Han havde stort set det samme svar og sagde, lad dem bygge den. Det hjælper bare med at opbygge logistikken, og det hele vil fungere sammen, for hvis du har godstransport, har du brug for et meget tæt integreret infrastruktursystem, hvor du f.eks. flytter containere fra skib til tog til lastbil, og alle disse ting fungerer sammen. Så jeg tror, at det er sådan, man skal se på det: Enhver form for opbygning af infrastruktur har en positiv effekt på både de mennesker, der bygger den, og også på de mennesker, der har fordel af at have denne nye infrastruktur i deres omgivelser, fordi det udvider deres syn, det bringer dem op på et højere niveau, og jeg tror, at Verdenslandbroen i sidste ende vil vokse sammen – jeg tror, at der er en forgæves indsats for at forsøge at dele og erobre, men den nye ånd er stærkere, og jeg er ret sikker på, at den vil sejre.

SCHLANGER: Du kan se Helgas hovedtale til konferencen den 9. september på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/12/helga-zepp-larouche-a-transformation-bigger-than-the-end-of-the-cold-war/>), samt flere andre præsentationer på Schiller Instituttets YouTube-kanal (<https://www.youtube.com/@SchillerInstitute>), og vi håber at få dem alle lagt ud individuelt i løbet af de næste par dage. Så gå ind på <https://www.schillerinstitute.com> eller <https://www.youtube.com/@SchillerInstitute> for at downloade, læse, se og dele den diskussion, der fandt sted på Schiller Instituttets konference.

Her er et spørgsmål fra David fra Nigeria. Han spørger: "Vil BRIKS hjælpe lande, der er fanget i neokoloniale relationer, og vil de gribe ind i kampe, der opstår i Afrika?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Tendensen er, at de projekter, som har været kendt i lang tid, kan komme på dagsordenen nu, og det vil ændre miljøet. Selvfølgelig er der lige nu stadig fare

for, at der vil komme en militær intervention mod de lande, især i Vestafrika, som for nylig skiftede regering gennem kup. Der er tydelige tegn på, at nogle vestlige magter ikke ønsker at opgive deres tilbøjelighed, men jeg tror, at fremdriften på den anden side kommer fra Kinas, Ruslands, Indiens og endda Japans interesse i at bidrage – og forhåbentlig arbejder vi hårdt på at overbevise europæerne om, at de også bør have en holdning til at investere i Afrika. Der er visse projekter, som virkelig ville være en game-changer.

For eksempel – det er så tragisk – det, der sker nu på Afrikas nordkyst: Først var der jordskælvet i Marokko, som dræbte flere tusinde mennesker, og man har endnu ikke fundet alle de omkomne. Så var der denne forfærdelige oversvømmelse i Libyen, som måske allerede har dræbt mere end 20.000 mennesker i én by! Tyve procent af hele befolkningen blev bare oversvømmet i havet, og hvorfor skete det? OK, det var skænderiet mellem den østlige og den vestlige regering; eller den vestlige regering, som faktisk er den valgte regering; og så den østlige regering, som af en eller anden mærkelig grund er udråbt af EU som den officielle regering, på trods af at det var dem, der lavede kuppet, fordi de sidder på det mest interessante sted set fra EU's synspunkt, i forhold til at være i vejen for flygtningesituationen, og EU ønsker at lave aftaler med dem. Det er fuldstændig vanvittigt. Det har betydet, at lige siden NATO's absolut kriminelle opførsel i 2011, som førte til kuppet og derefter drabet på Gaddafi, havde Gaddafi faktisk arbejdet på at udvikle infrastrukturen, ikke kun i Libyen, men i hele Afrika. Han havde skabt adgang til to reservoirer med rent vand, som bl.a. gav vandforsyning til de byer, der nu er ramt. Efter at Gaddafi blev dræbt, var der tilsyneladende absolut ingen vedligeholdelse eller reparation, heller ikke af de dæmninger, der brød sammen, så man kan faktisk sige, at tragedien i det, der sker lige nu, er den sene frugt af folk som Obama, som Hillary Clinton.

Vi glemmer aldrig hendes modbydelige bemærkninger: "Vi kom, vi

så, at han døde," (<https://www.youtube.com/watch?v=6DXDU48RHLU>) da hun talte om Gaddafi. Du ved, det var billedet af et meget grimt sind, som viste sig der. Så man kan faktisk sige, at den forfærdelige forsømmelse af reparationen af infrastrukturen, som er en af de vigtigste årsager til, at denne tragedie, eller begge tragedier, faktisk blev så ødelæggende, skyldes de mennesker, der lavede denne militære operation i 2011, som blandt andet også begyndte at sætte FN's Sikkerhedsråd ud af spillet, fordi de løj over for det og sagde, at de bare ville lave en neutral intervention, som så viste sig at være en militær intervention. Det var i øvrigt det øjeblik, hvor min afdøde mand sagde, at dette drab på Gaddafi og omstændighederne beviser, at NATO ønsker at gå i Tredje Verdenskrig mod Kina og Rusland: Og se, hvad der er sket siden.

Så hvad er svaret på det? Svaret er at sætte nogle af de store infrastrukturprojekter i Afrika på dagsordenen og samles om dem. Et af dem er, hvad Sydafrikas præsident Ramaphosa sagde ved topmødet om den nye globale finansieringspagt i Paris i juni, [https://youtu.be/xhHBIPvyQ_A] hvor præsident Ramaphosa sagde, efter at Macron havde holdt en stor tale: Jeg ønsker ikke at høre dette, vi ønsker ikke at høre dette. Finansier Inga-dæmningen i Congo, som kun koster omkring 80 milliarder dollars, men som vil give elektricitet til omkring et dusin lande i Afrika, og medmindre du gør det, vil vi ikke høre mere. [https://youtu.be/xhHBIPvyQ_A?t=654] Og det er det sprog, der kræves.

Og gør det samme med Transaqua-projektet, som blev vedtaget af seks lande i Lake Chad Basin Commission allerede i 2018 på en stor konference i Abuja, Nigeria [https://larouchepub.com/eiw/public/2018/eirv45n10-20180309/06-13_4510.pdf]. Dette Transaqua-projekt, som kun vil tage omkring 3% af det overskydende vand i Congo-floden, som nu går ubrugt ud i havet, og vil gennem et system af floder og kanaler bringe vandet til Tchad-søen. Det ville give masser af

muligheder for kunstvanding i Sahel-zonen, det ville have gjort industriel udvikling mulig langs dette vandsystem, og det vil fylde Tchad-søen op igen.

Det er disse ting, afrikanerne skal samles om, og ikke tillade flere forstyrrelser mod dem. For fredens navn {er} udvikling, og det gælder også for stabiliseringen af hvert eneste land på det afrikanske kontinent.

Vi bør diskutere disse projekter mere. Vi har skrevet lange udviklingsprojekter for hele det afrikanske kontinent. Du kan gå ind på vores hjemmeside: Du kan se, at vi skrev – den første rapport skrev vi i 1976, og vi havde en stor konference i Paris om den. Vi udgav den i 1978. Min afdøde mand havde skrevet en {Kritiske kommentarer til Lagos-handlingsplanen: The Economics of Nation-Building} i 1981. Så vi har været involveret i udviklingen af infrastrukturen i Afrika i meget lang tid, og nu er tiden inde til at realisere disse planer. En af vores World Land-Bridge-rapporter handler om "Forlængelse af den nye silkevej til Vestasien og Afrika: En vision om en økonomisk renæssance." Du bør se på disse planer og sørge for, at vi får det på dagsordenen. Og jeg tror, at med BRIKS-udviklingen og med Den Afrikanske Union, der nu er udnævnt som en del af G20, går alt dette i den rigtige retning og skal fremskyndes.

SCHLANGER: Helga, jeg ved, at du har meget travlt og snart skal af sted, men jeg har to spørgsmål mere om BRIKS, som jeg vil samle sammen. Et, der kom ind på chatroom-siden: Det ene er fra Corey, som spørger: "Er løsningen for os i Vesten at blive venner med BRIKS?" Og så spørger Ken: "Kommer BRIKS' nye udviklingsbank til at erstatte eller arbejde sammen med revisionen af Verdensbanken?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, det første spørgsmål er indlysende. Se, geopolitik er en sygdom! Hvorfor skal verden opdeles i geopolitiske blokke, hvor en gruppe nationer siger, at denne anden gruppe nationer er min fjende, og derfor skal jeg have

en militær opbygning? Du ved, det er kun i det militærindustrielle kompleks' interesse og for de mennesker, der spekulerer i endeløse krige, for endeløse krige betyder endeløse våben, betyder endeløs profit. Det er nødt til at stoppe! Al den militære produktion er i bund og grund, set ud fra et fysisk økonomisk synspunkt, rent spild!

Vi er nået til et punkt, hvor hvis vi fortsætter med militære konflikter, med krige som konfliktløsning, vil vi sprænge os selv i luften, og det vil ikke være så smart. Hvis vi er den intelligente, kreative art på planeten, den eneste, der er kendt i universet indtil videre, burde vi så ikke være i stand til at styre os selv på en måde, så et broderligt eller søsterligt samarbejde mellem nationer er muligt? Jeg mener, at det er tilfældet, og det er den vision, der bør lede os.

Se på Beethovens {Niende Symfoni}, som er baseret på den smukke {Ode til glæden} af Friedrich Schiller, og lyt til denne musik, hvor der i korstemmen er et vers, "Alle mennesker bliver brødre": "{Alle menschen werden brüder}." Og det er det normale for menneskeheden at bevæge sig ind i fremtiden. [<https://www.youtube.com/watch?v=gm06Q4itv04>]

Og jeg tror, vi er nødt til at organisere os meget, meget hårdt og skarpt i de europæiske lande og i USA, så folk siger: "Vi bør ikke betragte Rusland og Kina som fjender, for det er de ikke!" Jeg mener, OK, du kan gøre hvem som helst til en fjende, hvis du bliver ved med at råbe ad dem og fortælle dem, hvor grimme de er, til sidst vil du få dem til at blive vrede, og du vil få Tredje Verdenskrig. Men jeg tror, vi er nødt til at tage dette skridt og virkelig arbejde sammen, bruge Europas og USA's industrielle kapacitet til at gå sammen med Rusland, Kina, Japan og Indien om at udvikle de dele af verden, der endnu ikke er udviklet. Så jeg tror, det er det perspektiv, vi skal gå ind i.

Og hvad angår det andet spørgsmål, så tror jeg, at det kan lade sig gøre, men det vil kræve, at Verdensbanken ændres. Du

ved, indtil videre har både IMF og Verdensbanken, som burde gøre noget andet, men ikke har gjort det – det burde de, fordi de er institutioner under FN, og derfor bør de repræsentere viljen hos flertallet af FN's medlemslande, og ikke kun hos den stærkeste af dem. Men indtil videre har IMF's betingelser og Verdensbankens lån dybest set ikke fremmet langsigtede investeringer. Verdensbankens lån var normalt altid for korte, de skulle betales tilbage for hurtigt, så det land, der havde modtaget lånet, sad på en stor gæld, men projektet havde endnu ikke resulteret i egentlig profit eller velstand. Så det var sådan, gældsfælden udviklede sig. Det var ikke Kina. Vi havde disse statistikker: Gælden er primært til bankerne i Paris-klubben.

Vi har brug for en reform: Jeg tror, at Verdensbanken kan spille en positiv rolle, men det kræver, at de ændrer deres politik. Hvis de ikke ønsker at gøre det, så tror jeg, at behovet vil være at opbygge den nye udviklingsbank, som alligevel allerede er på vej, fordi de nu vil begynde at udstede kredit baseret på lokale valutaer, på rupees, på rubler, på renminbi, andre valutaer. Og for eksempel har en af de russiske embedsmænd lige sagt, at de vil bruge de utrolige rupee-aktiver, som Rusland har fra handel med Indien, til at udstede kredit gennem den nye udviklingsbank til udviklingsprojekter. Så det er allerede ved at ske.

Man kan kun håbe, at der er folk i Vesten, i Norden, som er villige til at ændre sig, for det er, tror jeg, det store spørgsmål. Er vi i stand til at ændre os, når vi erkender, at vi var på det forkerte spor? Og det er det, vi er nødt til at organisere os hen imod.

SCHLANGER: For at følge med i disse hurtige udviklinger kan du altid gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com>), og også {EIR}'s hjemmeside på <https://www.larouchepub.com>, og det er her, du kan finde mange af de skrifter af Lyndon LaRouche, som Helga nævnte tidligere.

Helga, tak fordi du er med os igen i denne uge. Og jeg har en note fra en fast seer, som siger: "Tak Helga for at give mig min ugentlige dosis optimisme." Med det ser jeg dig i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og glem ikke at forberede dig på at deltage i den næste store demonstration foran FN den 21. september. Det er den internationale fredsdag. Og hvis du har andre demonstrationer og møder, så deltag i dem, for det er meget vigtigt, at vi øger bevægelsen for fred.

Live dialog med Helga Zepp-LaRouche: Gå sammen med det Globale Syd!

Ikke korrekturlæst.

6. september 2023 (EIRNS)-Onsdag den 6. september 2023
(<https://youtu.be/uEV0KcnRrSs>)

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Institutet. I dag er det onsdag den 6. september 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen med spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til os på questions@schillerinstitute.org.

Vi er på vej ind i en meget travl periode med konferencer, der har stor betydning for opbygningen af en ny udviklingsarkitektur: Der er et ASEAN-topmøde i gang i Indonesien; G20-topmødet finder sted i Indien på lørdag [9. september]. Eastern Economic Forum er på vej i Vladivostok.

Alt dette følger udvidelsen af BRIKS, som sætter overgangen ud af den unipolære orden på dagsordenen. Selvfølgelig afholder Schiller Instituttet en online-konference den 9. september, som vil behandle disse spørgsmål under temaet "Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!"

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

Helga, kan du opsummere for os, hvor tingene står efter BRIKS-topmødet og frem mod disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Ifølge en insider, som er meget involveret i opbygningen af dette nye økonomiske system, foregår opbygningen af et nyt økonomisk system med en utrolig hastighed, som selv han, som er en gammel kending i disse sammenhænge, finder fuldstændig overraskende. For tingene bevæger sig meget hurtigt. Jeg tror, at det mest indlysende er, at mens BRIKS 11-processen er i gang, vil yderligere seks lande slutte sig til BRIKS i begyndelsen af næste år. Et af dem, Argentina, er under voldsomt angreb fra de finansielle magthavere, og jeg er sikker på, at det vil komme op i diskussionsperioden. Ikke desto mindre inspirerer denne proces alle landene i det Globale Syd.

På den anden side er det også meget tydeligt, at det såkaldte Globale Nord, dvs. de nordatlantiske lande på begge sider af "dammen", på en eller anden måde ikke reflekterer over, hvad det betyder, at størstedelen af verden bevæger sig i en anden retning. Men det er meget tydeligt, at selvom krigen i Ukraine ikke fører nogen steder hen, i hvert fald ikke set fra dem, der gerne vil have Ukraine til at vinde, så eskalerer den, og det indebærer mange farer. Men der er også et klart tegn på, at man i stigende grad vil flytte konflikten til Indo-Stillehavsområdet, eller et andet aspekt af konflikten til Indo-Stillehavsområdet, til Taiwan, og at man bare vil fortsætte med at gøre, hvad man gjorde før: Forsøge at få et globalt NATO, et unipolært, som ikke længere eksisterer.

Samtidig er det på grund af massemediernes kontrol kun den lille del af befolkningen i alle lande, som er selvmotiverede, og som individuelt følger deres egne kilder, læser og ser tv og radio og medier fra Kina, Rusland og Afrika, som er helt klar over, at der med BRIKS-udviklingen er opstået en helt ny strategisk situation, som også skaber helt nye muligheder for lande som for eksempel Tyskland eller Italien og Frankrig. Men størstedelen af befolkningen er ikke klar over det, for hvis man læser om BRIKS-relaterede udviklinger, er det eneste, man læser, "spændinger mellem Indien og Kina"; det er grunden til, at Xi Jinping ikke tager til G20-topmødet i New Delhi. Putin tager ikke af sted, så det er klart, at Bloomberg siger, naturligvis med henvisning til unavngivne kilder, at dette vil blive brugt af europæerne til at lægge det største pres på afrikanerne for at få dem til at tage afstand fra Rusland og Kina.

Nu vil jeg sige, at det er for sent. For bevidstheden hos landene i det Globale Syd, i Latinamerika, i Afrika, i Asien, om denne nye strategiske, lad os sige "opdeling" – at størstedelen af det, der tidligere blev kaldt den alliancefri bevægelse, nu for alvor forsøger at etablere deres eget økonomiske system, som giver mulighed for udvikling for dem alle – det er ustopeligt. Jeg mener virkelig, at intet kup, intet forsøg på at destabilisere dem via farverevolutioner og de sædvanlige ting, vil være tilstrækkeligt, for lige nu befinder vi os i en historisk forandring, tror jeg, som kun sker én gang i tusind år, fordi dette afslutter kolonialismen, som startede omkring år 1500.

Så jeg tror også, at man kan fortolke det faktum, at Rusland og Kina ikke tager af sted – i hvert fald ikke statslederne – til G20-topmødet i Indien, og at de i stedet sender deres udenrigsministre, sådan, at tillidsbruddet mellem det Globale Syd og NATO er så dybt, at de måske betragter andre møder som vigtigere, som ASEAN og helt sikkert det kommende Vladivostok-møde [den 10.-13. september], for det er her, de udfærdiger

deres traktater, laver deres investeringsplaner og så videre.

Så alt, hvad jeg siger, er, at hastigheden af integrationen absolut eskalerer og fortsætter. De vestlige etableringer er absolut ikke villige til at erkende, at alt det, der sker, ikke er Ruslands eller Kinas eller nogen af disse landes onde gerninger, men at det er et tilbageslag for deres egen politik. Befolkningerne i Vesten er stadig, for det meste, relativt uvidende, men de, der forstår, at vejen ud af den økonomiske og finansielle krise i Europa, for eksempel i Tyskland og andre lande, ville være at samarbejde fuldt ud med landene i det Globale Syd. Det er det, Schiller Instituttets konference den 9. september handler om: Vi har fremragende talere, der i høj grad repræsenterer det Globale Syd, så du vil høre fra første parket, hvad der er den virkelige hensigt med lande som dem i Latinamerika, Afrika og Asien. De har tydeligvis et helt andet syn på verden: De er ekstremt optimistiske, de taler om rumsamarbejde, atomkraft, gennembrud inden for termionuklear fusionskraft. Så hvis du vil have en optimistisk idé om fremtiden, så bør du helt sikkert tune ind kl. 9 på lørdag til Schiller-konferencen og blive en del af denne bevægelse, for det er et af de mest spændende øjeblikke i historien at se fremkomsten af et system, der vil sætte retfærdighed på [dagsordenen] (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909).

SCHLANGER: Lad mig følge op på det, du sagde om, at Xi Jinping ikke tager til G20: En amerikansk blogger, der følger os tæt, skriver: "Tak, Helga, for det arbejde, du gør. De amerikanske medier skriver om, hvad de kalder en økonomisk nedsmeltning i Kinas ejendomssektor, og der er spekulationer om, at præsident Xi Jinping er i politiske problemer. Hvad er dine tanker om dette, eller er det bare mere psykologisk krigsførelse mod Kina?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er absolut tilfældet. Jeg mener, se på, hvad Kina gør: De har virkelig forvandlet ikke bare Kina, men

mange, mange lande i Afrika og andre dele af det Globale Syd. Og disse lande er blevet venner, ikke bare allierede eller partnere, men venner! Jeg mener, afrikanerne siger: "Kina er en ven af Afrika," og de har rigeligt med beviser på det.

Nu er det sandt, at det kinesiske byggeri nogle gange bevæger sig fremad, fordi de har en stor befolkning på 1,4 milliarder mennesker, og når man skal skaffe boliger til så mange mennesker, kan man ikke gøre det på samme måde som i USA i forstæderne, hvor man bygger det ene hus efter det andet med en baggård og en lille have foran. Man er nødt til at have en byggeplanlægning, hvor man skaffer boliger til alle. Og sommetider, og det skete tidligere, og det sker måske også til en vis grad nu, at nogle af disse bygningskomplekser står tomme i en kort periode. Men det har altid været en ekstremt kort periode, før disse byggerier er blevet fyldt med folk, der flytter ind. Så man kan lave en forkert historie ud af hvad som helst: Man kan tage statistikker og tage segmenter, og så kan man tage et andet segment fra den samme statistik og bevise det stik modsatte.

Så jeg ville ikke tro på det, for se, hvad der sker i Europa! Tyskland er ved at kollapse: Ikke Kina. USA's infrastruktur er i en afgrundsdyb tilstand. Se på infrastrukturen i Kina: Hvis man tager alle parametre i den fysiske økonomi, er Kina stadig motoren i verdensøkonomien, og alle dommedagsprofetierne vil ikke ændre på det.

SCHLANGER: Et opfølgende spørgsmål til dette kom fra Dr. Balkrishna K., som spørger: "Hvad er de kortsigtede og langsigtede effekter af Bælte & Vej Initiativet i det Globale Syd?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at der på kort sigt vil være flere af den slags projekter, vi har set med de forskellige korridorer, omkring seks store korridorer i forskellige dele af verden; flere af de hurtige tog, som vi ser mellem Kunming og Laos, eller mellem Bandung og Jakarta i Indonesien; flere projekter

af den slags, som er begyndt at transformere Afrika, især i de sidste 10 år. Så jeg er sikker på, at det vil fortsætte. Jeg tror, at der i det lange løb vil blive lagt meget mere vægt på at opgradere arbejdsstyrken: Kina er allerede begyndt at gøre det ved at invitere titusindvis af studerende til at komme til Kina for at blive uddannet, eller ved at flytte kinesiske teams til forskellige lande.

Men Kina forsøger ikke at blive den nye hegemon. Det er bestemt ikke min vurdering, og jeg vil tro, at hvis BRIKS-Plus fortsætter med at ekspandere, som det bør og skal, for at skabe en ny økonomisk verdensorden, så vil alle de andre lande, der har betydelige industrielle kapaciteter, som Indien, som Japan, som Tyskland (hvis det ikke er afviklet inden da), Schweiz, Italien, andre lande, der har betydelige, især maskinværktøjssektoren, de vil alle blive en del af en arbejdsdeling. Se på, hvad der sker i Sydvestasien, som var et område med fuldstændig kolonialistisk ødelæggelse i de sidste næsten hundrede år, men nu, på grund af tilnærmelsen mellem Iran og Saudi-Arabien, og fordi Tyrkiet spiller en særlig rolle i denne konstellation, er der faktisk en chance for, at alle de konflikter, der eksisterede mellem shia- og sunnimuslimerne, kan udelukkes og overvindes gennem fælles økonomisk udvikling.

Folk siger altid, hvem vil være det land, der har fordele? Hvis du ser på det som en længere bue, er det ligegyldigt, om du begynder at bygge en jernbane nord-syd i dette land eller øst-vest, for til sidst vil infrastrukturen blive integreret i hele verden, fordi det er sådan, det hænger sammen. Hvis man går hundrede eller to hundrede år tilbage, var infrastrukturen meget begrænset: Man havde kun nogle få jernbaner, nogle få veje, nogle få vandveje; men efterhånden som udviklingen af industrien, og især industrien, skred frem, blev infrastrukturen mere tæt. Se på Tyskland: Da Tyskland var på sit højeste, hvilket desværre er flere årtier siden nu, havde vi en fremragende infrastruktur, der integrerede motorveje,

jernbaner og vandveje, og man kunne sende fragtgods og andre varer fra den ene til den anden, fra vandveje, til jernbane til lastbil, indtil man nåede den endelige destination – og man forsøgte at minimere lastbilaspektet af transporten; Men det var et meget integreret, meget tæt infrastrukturnetværk, og det er netop det, at jo mere udviklet et land bliver, jo vigtigere er det at have en integreret infrastruktur, fordi det reducerer transporttiden, tabet af effektivitet og så videre.

Så da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, for ti år siden, i Kasakhstan, offentliggjorde vi hele vores studie. For vi havde foreslået det, vi kaldte Den Eurasiske Landbro i 1991, da Sovjetunionen kollapsede. Vi foreslog en eurasisk landbro, der forbinder Europa og Asien gennem infrastrukturkorridorer. Og det er, i en vis forstand, det, der blev til den Nye Silkevej – vi kaldte den allerede “Den Nye Silkevej” i 1991. Og da Xi Jinping annoncerede Den Nye Silkevej i 2013, udgav vi alle vores studier i en stor bog med titlen The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge. Faktisk har man infrastrukturplaner om at forbinde sydspidsen af Argentina og Chile, hele vejen op gennem Latinamerika, Mellemamerika, Nordamerika; og så forbinde gennem en tunnel eller en bro over Beringstrædet til den eurasiske forbindelse, dybest set den transsibiriske jernbane og andre linjer, der går hele vejen til spidsen af Spanien, og går fra Gibraltarstrædet ind i Afrika og hele vejen ned gennem et infrastrukturnetværk til Kap det Gode Håb.

Så teoretisk set, hvis dette program blev realiseret, kunne man rejse med maglev-hurtigtog fra spidsen af Argentina eller Chile, hele vejen gennem Beringstrædet, tværs over Eurasien, til Kap det Gode Håb i Sydafrika.

Se, det kommer til at ske! Det vil helt sikkert ske, for det er den måde, menneskeheden udvikler sig på. Så i det lange løb ser jeg Bæltet og Vejen blive en integreret del af et fælles infrastrukturnetværk, hvor alle de forskellige lande i BRIKS-

Plus og den nye økonomiske verdensorden samarbejder til gavn for alle de lande, der deltager i det.

Hvis vi ikke oplever Tredje Verdenskrig, vil jeg være helt sikker på, at det er det, der vil ske.

SCHLANGER: Helga, vi får masser af spørgsmål fra hele verden, så jeg vil kombinere flere af dem for dig. Dette kombinerer to spørgsmål om Tyskland: En tysker, der nu bor i Canada, skriver, at hun væmmes ved det, der foregår i Tyskland. Hun henviser til kansler Scholz' bekræftelse af, at Tyskland ikke skal have atomkraft, de kommende møder med den kemiske sektor, kollapset i bilsektoren, og hun spørger: "Hvad er der galt med det tyske folk? Hvor længe vil de tolerere denne koalition [regering]?" Og det andet spørgsmål fra en ph.d.-studerende i USA sagde, at han lige havde læst en bog, *When Kings Depart*, om hvad der blev gjort mod Tyskland under Versailles-traktaten. Og han sagde: "Kan du sammenligne det, der bliver gjort mod Tyskland i dag, med det, der blev gjort af briterne og franskmændene, især efter Første Verdenskrig i Versailles?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er to meget gode spørgsmål. Jeg mener, at den nuværende tyske regering ledes af en kombination af uvidende og svage personer. Derfor, når man ser på tysk politik lige nu, under kansler Olaf Scholz – nu bærer han klap for øjet – er den ensidig. Det er mildt sagt! Den kigger kun i retning af Atlanterhavet, og jeg tror, at han bærer klap for øjet, så han ikke behøver at se resten af verden: Han kan bare følge sit tunnelsyn om at være en god vasal.

Når man ser på retningen for tysk politik under denne ledelse, minder det mig om en skildpadde, der har trukket hovedet ind og så bevæger sig baglæns; den har sat bagtroppen i bevægelse. Så Tyskland bevæger sig tilbage til middelalderen. Det er forfærdeligt! Vi sidder på en krudttønde, for jeg og mange andre medlemmer af Schiller Instituttet har haft mange diskussioner i de seneste uger, og det, man finder ud af, er, at den tyske befolkning er i en tilstand af absolut

anspændthed: Hvis man spørger nogen, så siger de: "Alt det, vi har bygget op efter Anden Verdenskrig, er ved at falde sammen! De er ved at ødelægge det! Al den lovgivning, de laver, ruinerer Tyskland!" Og det er stemningen i Tyskland. De er vrede.

Problemet er, at de ikke rigtig kan se, hvad de skal gøre. Der er partiet Alternativ for Tyskland (AfD), som har haft en stor stigning i popularitet på grund af denne frustration. Men der er også grænser, for desværre er der bare nogle frustrerede mennesker i det, men de har også nogle ret uheldige karakterer, så det er ikke rigtig et alternativ for de fleste mennesker. Det efterlader den almindelige borger uden meget håb.

Jeg tror derfor, at det vigtigste er at sprede nyheden om, hvad BRIKS-landene gør, for når folk i Tyskland forstår, at BRIKS ikke er Tysklands fjende, men partneren og den potentielle fremtidige vej ud, så kan problemet løses. For Tyskland har været en eksportorienteret nation i hvert fald siden Bismarcks tid, og Tyskland har ikke mange råstoffer, og dets høje levestandard var resultatet af en høj grad af videnskabelig og teknologisk udvikling og eksport af disse varer, som derefter blev meget berømte med synonymet "Made in Germany". Det blev oprindeligt givet til Tyskland af besættelsesmagterne som et tegn på skam – "made in Germany", det "Germany", du ved – men på grund af det tyske folks arbejdsomhed blev det til et æresmærke. Og folk sagde: "Åh, 'made in Germany', det er høj kvalitet", og derfor ville folk købe disse produkter, selv om de var lidt dyrere end fra andre lande, fordi det stod for ekspertise.

Men det er nu ved at forsvinde. Tyskland sakker bagud med hensyn til patenter, med hensyn til biler – Tyskland plejede at være et førende bileksporterende land; det falder nu meget hurtigt tilbage. Og med det sank mange andre også.

Så Tyskland står over for et økonomisk kollaps, som jeg

forudser vil ramme i det kommende efterår og vinter, i stor stil. For så vil de høje energipriser betyde, at mange mennesker vil blive hårdt ramt; mange virksomheder vil gå konkurs, hvilket allerede er ved at ske – restauranter, kunsthåndværk, industri på mellemniveau vil alle kollapse. Og på det tidspunkt tror jeg faktisk, at det hele vil eksplodere. Og derfor er det ekstremt vigtigt, at nyheden om potentialet i at samarbejde med BRIKS-landene om udviklingen af det Globale Syd er det punkt, der virkelig kan ændre Tysklands retning.

Det er derfor, vi afholder disse konferencer; det er derfor, at hvis du er tysker og bor i Canada, så hjælp os med at sprede nyheden om det. Hvis du har slægtninge, så gør dem opmærksomme på vores kommende konference, og hvad vi gør, for vi har brug for en masse mennesker, der kæmper sammen med os, for det er en stor kamp, og besættelsesmagterne besidder stadig Tyskland i meget høj grad. Eftersom folk ikke er suveræne i deres hoveder, for slet ikke at tale om landets praktiske suverænitet, er vi stadig nødt til at kæmpe meget hårdt.

I forhold til det andet spørgsmål vil jeg sige, absolut, ja. For set fra imperiets synspunkt – og hvis man ikke forstår imperier som lande, men som et oligarkisk system, der bevægede sig fra det romerske imperium og endda før, fra det persiske imperium, det romerske imperium, det byzantinske imperium, det osmanniske imperium, det venetianske imperium, det anglo-hollandske imperium, det britiske imperium, og måske kan man sige det anglo-amerikanske imperium i dag, så har de grundlæggende set Tyskland som en potentiel trussel mod det oligarkiske system.

Hvorfor siger jeg det? Af forskellige årsager producerede Tyskland adskillige tænkere, som var virkelig fremragende: Nicolas af Kues i det 15. århundrede, Kepler, Leibniz; inden for klassisk musik, med få undtagelser som Verdi og nogle andre, kommer meget af det fra Tyskland – den store klassiske musik. I litteraturen havde man store digtere som Lessing,

Schiller, Heine, Goethe til en vis grad; og mange andre gennembrud inden for videnskab, opdagelser. I den klassiske periode i Tyskland havde man så kombinationen af Friedrich Schiller, som var en tårnhøj gigant, der udviklede den æstetiske uddannelse som en måde at gøre folk frie på, den indre frihed; og han havde en ven, Wilhelm von Humboldt, som gjorde Schillers teori om æstetisk uddannelse til et uddannelsessystem, det berømte Humboldt-uddannelsessystem. Og på trods af, at Wilhelm von Humboldt som en af de preussiske reformatorer kun var i embedet i meget kort tid, jeg tror mindre end et år, var han stadig i stand til at indføre sit system, det Humboldtske Gymnasium, studie- og undervisningsprincippet på universitetet, så Humboldts indflydelse var meget langt ud over hans faktiske tid i embedet. Og jeg tror, at hvis han var blevet i embedet – det var en proces, der blev afsluttet med Wienerkongressen og Metternichs reformer – hvis han kunne være blevet længere og have implementeret Humboldts uddannelsessystem fuldt ud, ville hvert barn have haft chancen for at blive et geni. Og der er ingen større trussel mod oligarkiets system end at have en masse genier, som er indre frie, indre styrede mennesker, der ikke vil acceptere at være underlegne i forhold til en eller anden adelig eller en eller anden konge eller en eller anden prinsesse eller en eller anden overflødig person. Jeg tror, at det er grunden til, at briterne senest fra begyndelsen af det 19. århundrede, og i stigende grad med Bismarck og industrialiseringen, udså sig Tyskland som et sted, der skulle undertrykkes. Og det var tilfældet med Versailles. Man kan endda sige, at det i meget høj grad var med til at motivere Første Verdenskrig. Versailles var den bevidste idé om at holde Tyskland nede. Med [Rapallo traktaten] (https://larouchepub.com/other/editorials/2022/4916-on_the_100th_anniversary_of_th.html) [i 1922 mellem Tyskland og Sovjetunionen] forsøgte man at omstøde det. Mordet på [den daværende tyske udenrigsminister] Walther Rathenau skulle virkelig sikre, at Tyskland ikke ville komme sig igen. Og selv sponsoratet af Hitler gennem internationale finansielle

kræfter havde den idé, at hvis man sætter Hitler til magten, vil en krig mellem Tyskland og Rusland være det logiske resultat. I efterkrigstiden handlede det igen om at holde Tyskland nede: Hvad er formålet med NATO? "Hold amerikanerne inde, hold russerne ude, og hold tyskerne nede," det var det britiske slogan, og det vidste alle.

Da den tyske genforening fandt sted i 1990, havde Tyskland fået sin ret til suverænitet på grund af den fredelige revolution i Østtyskland. Ikke desto mindre blev mekanismerne sat i fokus for at holde Tyskland nede igen ved at underlægge det euroen og Maastricht-aftalen.

Så det er en lang historie, at oligarkiets mål var at holde Tyskland nede. Eftersom de fleste mennesker ikke rigtig har studeret den historie, er de stort set på bar bund. Jeg har længe været af den opfattelse, at folk er nødt til at studere deres historie for at forstå, hvorfor vi er, hvor vi er. Men for at vende tilbage til svaret på det første spørgsmål, så tror jeg, at der er en meget hurtig vej ud, og det er: Gå sammen med BRIKS, og gå sammen med størstedelen af verdens befolkning, og Tyskland vil have en middelstor, middelmådig plads, men en smuk plads, hvis vi genopliver vores egne klassiske traditioner.

SCHLANGER: Jeg vil gerne se, om vi kan få to spørgsmål mere, som er vigtige. Det ene er fra Menashe, som spørger: "Hvordan kan den potentielle tilføjelse af Den Afrikanske Union til G20 påvirke BRIKS-Plus-nationerne?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det bør ske. Jeg ved ikke, om G20 vil være formen for evigt, for det er igen ikke helt repræsentativt – hvorfor disse 19 lande plus EU; hvis EU kan være med som medlem, så bør Den Afrikanske Union så meget desto mere også være medlem. Så jeg går ind for det, men jeg tror heller ikke, at kombinationen af G20 er det sidste ord. For hvorfor ikke have en repræsentation af alle: G1 eller G-All. Det er FN dybest set allerede, og man kunne overveje

reformer af den struktur, som ville sikre, at alle nationers stemmer på planeten bliver hørt og er effektive.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Pat, som sagde: "Tak til Schiller Instituttet for at adressere angrebene på Argentina," som selvfølgelig var et af de lande, der blev føjet til BRIKS på topmødet i sidste uge i Sydafrika. Hun spørger: "Kan du se, at det argentinske folk står stærkt og engageret i denne politik? Hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at kampen for Argentina er en kamp for hele menneskeheden: For Argentina er ikke et tilbagestående land. Argentina plejede at være nummer tre i verden i begyndelsen af det 19. århundrede, så det har en tradition for at være en stolt og udviklet nation. Og det har været under angreb fra IMF, fra briterne – tænk på Malvinas-krigen i 1982, som de kaldte "Falklandskrigen", men som i virkeligheden var Malvinas-krigen. Så Argentina er, igen, et af de lande, som oligarkiet har været meget efter.

Schiller Instituttet cirkulerer i øjeblikket et politisk dokument, som forsvarer [Argentina](<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>), og det har en række programmatisk forslag, som stammer fra min afdøde mand, Lyndon LaRouche, der i 1982 havde designet et lignende program til den daværende mexicanske præsident José López Portillo, da [López Portillo](<https://store.larouchepub.com/product-p/eirsp-1982-10-0-0-0.htm>) havde bedt ham om at hjælpe mod den kapitalflugt, som var organiseret mod den mexicanske peso.

Så vi cirkulerer dette dokument, " Et nødprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRICS," og det foreslår foranstaltninger, som, hvis de blev gennemført, ville løse problemet: først og fremmest at indføre kapitalkontrol for at forhindre kapitalflugt; nationalisere centralbanken; udstede kredit på grundlag af ethvert lands suveræne ret til at

udstede kredit til klart defineret udvikling; lavrentelån med lang løbetid. Samtidig skal man vælge visse projekter, som løfter landet ind i en ny retning: Et af dem er den bi-oceaniske jernbane, som vil hjælpe hele Latinamerika med at blive mere integreret og produktivt; og gør Argentina til medlem af de rumfarende nationer, for Argentina har en tradition for rumforskning, og andre latinamerikanske lande bør også være en del af det, i tråd med hvad den indiske premierminister Modi sagde på BRIKS-topmødet, nemlig at han ønsker at skabe et konsortium for rumforskning for BRIKS.

For hvis landene tager springet, så at sige, og bliver en del af den utroligt spændende oplevelse, det er at have månemissioner – Indien har nu en mission til Solen, hvor de observerer processerne i Solen. Tidligere var der missioner til Mars, ud over den nuværende mission til Månen. Det katapulterer et land ind i en helt anden retning, hvor man går efter maksimale videnskabelige gennembrud, og især ændrer det folks identitet fra bare at være jordboere, der tror, at vi har begrænsede ressourcer og al denne grønne propaganda, til at indse, at universet er så gigantisk stort, og at der ikke er nogen grænser for vækst. Og det er den vigtigste oplevelse, et land kan få.

Så gå ind på vores hjemmeside, download dette papir, og spred det vidt og bredt, for det er ikke kun for [Argentina] (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/09/05/an-emergency-program-to-save-argentinathe-newest-member-of-the-brics/>): Det er noget, som alle lande har brug for at vide, hvis de ønsker at forsvare deres eget folks fælles bedste.

Jeg tror, der er meget at gøre, men jeg vil virkelig appellere til jer, vi har brug for en masse mennesker, der arbejder sammen med os, kæmper sammen med os, for det er den mest spændende periode i historien lige nu, fordi det er muligt at skabe en forandring til det bedre!

SCHLANGER: Helga, endnu en gang tak, fordi du er med os i dag.

Jeg synes, folk skal tage til sig, hvad du siger. Opgive at være en tilskuer eller en klynker. [Tilmeld dig](https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909) på Schiller Instituttets hjemmeside til konferencen den 9. september på lørdag. Og tilmeld andre mennesker! Få en hel diskussionsgruppe i gang! Folk klager hele tiden over, at der er et "censurindustrielt kompleks", der forhindrer dig i at vide, hvad der foregår. Bryd det! Få folk involveret i diskussionen. Og Helga, jeg tror, vi ses i næste uge, men folk bør komme på lørdag til onlinekonferencen.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber at se jer der!

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg Samarbejde med BRIKS+ må erstatte Vestens forfejlede krigspolitik

Politisk orientering den 1. september 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Vores næste internationale Schiller Institut konference den 9. september: 'Lad os gå sammen med den Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!

Skriv under: Appel til det Globale Nord. Link: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/0...>

Skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!
Link: <https://schillerinstitut.dk/si/2023/0...>

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: BRIKS-udfordringen til det Globale Nord

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 30. august 2023, og jeg er jeres vært, Harley Schlanger. Hvis du vil deltage i diskussionen, kan du sende spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Siden vores sidste webcast er BRIKS-topmødet i Sydafrika afsluttet med resultater, der trodsede forudsigelserne fra mange i Vesten om, at der ikke kunne opnås enighed om en udvidelse. I stedet tilføjede BRIKS seks nye medlemmer og har nu et betydeligt større BNP end G7. Hvad mener du, at topmødet opnåede, Helga, og hvad er dine forventninger til BRIKS' fremtid?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Dette er et gennembrud for hele menneskeheden, fordi det er et ønske fra flertallet af landene i det Globale Syd om at afslutte et system, der begyndte omkring 1500 med kolonialismen, og som har fastholdt disse lande i det Globale Syd i relativ underudvikling – ikke "relativ" underudvikling, men betydelig underudvikling – og nægtet dem deres medfødte ret til at udvikle sig som alle andre mennesker og nationer på planeten. Så jeg synes, det er en fantastisk, glædelig begivenhed, og hvis Vesten bare ville

opgive deres geopolitiske synspunkt, ville de glæde sig, for faktisk sejler de vestlige lande på Titanic med en kollapsende økonomi – i hvert fald hvad angår Europa, det er helt sikkert tilfældet – med truslen om en opløsning af hele det transatlantiske finansielle system; og hvis de var kloge, ville de bare sige: “Det er fantastisk”, at disse lande, som allerede nu, BRIKS er udvidet til 11 lande, og de repræsenterer nu 47% af verdens befolkning, og jeg tror mere end en tredjedel af verdens købekraft. Så man kan sige, at disse lande er på vej mod vækst, udvikling og uddannelse af deres unge: Det er en enestående mulighed for os til at omorganisere vores måde at gøre tingene på.

Men det kommer nok til at kræve nogle flere chok, for lige nu er det tåbeligt. Jeg vil råde vores læsere, det vil sige jer, til ikke bare at læse, hvad Washington Post eller New York Times eller en anden liberal avis siger om BRIKS: Gå på internettet, download talerne fra præsident Ramaphosa [<https://brics2023.gov.za/2023/08/22/address-by-president-cyril-ramaphosa-at-the-brics-business-forum-leaders-dialogue-22-august-2023/>], præsident Lula [<https://www.gov.br/planalto/en/follow-the-government/speeches/speech-by-president-luiz-inacio-lula-da-silva-during-the-brics-summit-open-plenary-session#:~:text=>], premierminister Modi [https://www.mea.gov.in/Speeches-Statements.htm?dtl/37028/English_translation_of_Prime_Ministers_remarks_at_the_15th_BRICS_Summit],

Xi Jinping [https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202308/t20230823_11130928.html], udenrigsminister Lavrov, Putin [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/72085>], og læs disse i deres helhed, og du vil se, at der er en fælles hengivenhed for at overvinde menneskehedens virkelige fjender: fattigdom, underudvikling, sult. Og der er en utrolig optimisme, for kun to dage før topmødet lancerede Indien sin vellykkede månemission og blev det fjerde land på jorden, der landede blødt på månen, på Sydpolen, og der har de gjort store

opdagelser siden da. Og premierminister Modi udtrykte stor glæde over, at han vil opgradere det indiske rumprogram og gøre det til et BRIKS-rumforskningskonsortium, hvilket betyder, at alle BRIKS-landene nu vil deltage i en fælles mission for at udforske rummet.

Hvis du nu læser, hvad disse latterlige aviser skrev om det, så skrev de: "Den eneste grund til, at inderne er glade, er, at det russiske eksperiment slog fejl et par dage tidligere, og inderne er nu glade for, at de er overlegne ...". Det er ikke sandt! Det er ikke sket! Der var en utrolig følelse af glæde hos alle, og jeg tror, at Vesten simpelthen er fuldstændig hysterisk, fordi de ikke ønsker at reflektere over deres egne metoder.

Denne nye kombination er ekstremt stærk: den er optimistisk, og den giver muligheder for alle de lande, der er involveret. For eksempel er der nu tre store olieproducerende lande, der har tilsluttet sig. Der er selvfølgelig Rusland, som allerede er med i BRIKS, og så er der Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater, hvilket praktisk talt betyder, at USA's og Vestens tidligere kontrol over oliepriserne ikke længere eksisterer. Og det betyder meget, fordi det fjerner magten til at indføre ensidige sanktioner. Så der sker en fuldstændig ændring i magtstrukturen, og jeg tror, at det er dette virkelige hysteri, som jeg vil kalde det, der er grunden til, at de ikke er i stand til at præsentere det for, hvad det er, nemlig et enormt skridt fremad i menneskehedens historie ved for første gang at tilbyde en chance for at overvinde underudviklingen af milliarder af mennesker.

En person, der tænker normalt, og ikke geopolitisk eller oligarkisk eller noget i den stil, ville være glad for det! Det er fremskridt – det er fremskridt for hele menneskeheden. Men som jeg sagde, vil det nok tage et par chok mere, før folk indser det.

SCHLANGER: Helga, jeg har modtaget e-mails, der udtrykker

begejstring for BRIKS-topmødet og også for din rolle i opbygningen af støtte til forandring i det globale Nord, i USA og Europa. Et eksempel på dette er et spørgsmål fra Pat, som spurgte, om du deltog i topmødet, og så spurgte han: "Kan den nye BRIKS-arkitektur ændre en nation, der modstår eller modsætter sig den?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, desværre deltog jeg ikke i BRIKS-mødet, eftersom det var et møde for regeringschefer. Men jeg har læst talerne, og jeg har set på dækningen i forskellige lande, så jeg tror, jeg har en ret god idé om dynamikken. Jeg tror, at det er ved at tage fart nu, og jeg mener, at der er yderligere 12 lande, måske flere, som allerede har ansøgt formelt; derudover er der mere end 40, som allerede har udtrykt stor interesse for at blive medlem, og de forskellige talsmænd for BRIKS har sagt, at der vil komme en anden og tredje bølge af ansøgninger, registreringer eller kandidater til medlemskab.

Så jeg forventer, at om måske et år eller deromkring, højst to år, vil dette virkelig blive det førende – det er allerede ved at blive det førende, men det vil konsolidere sig som den vigtigste, den mest magtfulde økonomiske gruppe af nationer. De har klart tilkendegivet, at de er åbne over for alle. De har ikke sagt, at de er imod Vesten, det er simpelthen ikke sandt! Der har været latterlige overskrifter i nogle medier om, at "dette er den største trussel mod NATO", men det er ikke sandt! Lad være med at tro på det! Disse lande har aldrig sagt, at de ønsker at gå i krig med Norden. Og på en måde er du nødt til at tjekke dine antagelser, for alt, hvad disse lande ønsker, er at slippe af med et system, der ikke tillod dem at bruge deres egne ressourcer til deres videre udvikling. Og nu insisterer de på, at de skal have ret til at forarbejde deres egne materialer, til at øge produktiviteten af det de laver, og at de skal have kreditlinjer, der gør det muligt for dem at foretage den slags investeringer, der gør det muligt for dem at gennemføre det.

Så enhver, der tænker rigtigt, eller tænker som et menneske,

bør være glad! Det er ikke noget at bekymre sig om, medmindre det er ligesom de ting, hvor hvis du råber i skoven, får du et ekko tilbage; så hvis du råber: "Fjende! Fjende! Fjende!" har du en chance for faktisk at gøre folk og lande til fjender; men hvis du rækker hånden ud og siger, lad os samarbejde til gavn for os alle, så får du det resultat. Så alt, hvad jeg kan sige, er, at jeg tror, at de lande, der vil være negative, vil finde sig selv marginaliserede, og jeg tror, at størstedelen af verden vil bevæge sig i den retning: Det er min absolutte overbevisning.

SCHLANGER: Der var en rapport i dag om, at De forenede arabiske Emirater vil indskyde kapital i BRIKS' nye udviklingsbank. Og vi har et spørgsmål: "Hvor betydningsfuld er denne meddelelse," og vil det åbne døren for andre lande til at investere?

ZEPP-LAROUCHE: Absolut. Jeg tror, at de forskellige statslige investeringsfonde, især Golfstaterne, som har enorme reserver, helt sikkert vil styrke Den Nye Udviklingsbanks evne til at blive det, som præsident Lula sagde for et par måneder siden, da den blev opgraderet i Shanghai, at Den Nye Udviklingsbank vil blive den store bank for det Globale Syd.

Hvilket gør mig særligt glad, fordi jeg føler, at min afdøde mand, Lyndon LaRouche, virkelig spillede en ekstremt vigtig rolle i at skabe og derefter cirkulere de ideer, der i sidste ende ville føre til et sådant resultat. For tilbage i 1975 havde han foreslået, da han kom tilbage fra en rejse til Irak og Baath-partiets festligheder, hvor han havde mødt mange ledere fra Den tredje Verden og diskuteret problemerne der; han var kommet tilbage med et stort gennembrud, et revolutionerende forslag om at erstatte IMF med en International Udviklingsbank.

Det var en virkelig skelsættende idé, for at turde udfordre IMF's betingelser, som var den mekanisme, der forhindrede udviklingslandene i at få adgang til ubetinget kredit, tvang

dem til først at betale deres gæld, før de kunne investere i sociale systemer og generelt holde dem tilbage; så hvad dette IDB-forslag var, var idéen om, at der på det tidspunkt skulle skabes en kredit på 400 milliarder dollars om året til teknologioverførsel til udviklingslandene, der skulle gå til veldefinerede projekter. Denne idé cirkulerede i et helt år i den Alliancefri Bevægelse på det tidspunkt, og de vedtog i deres endelige resolution i 1976 i Colombo praktisk talt denne idé om IDB og opfordrede til en retfærdig ny økonomisk verdensorden.

Hvis man læser IDB's tekst nu, er det stadig den bedste og klareste økonomiske beskrivelse af, hvordan en sådan bank skal fungere. ["How the International Development Bank Will Work" https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html] Her kan man se, at ideerne faktisk er ved at blive til virkelighed. For eksempel: Kina og Iran har lige indgået en aftale, hvor Kina vil hjælpe Iran med at udvide Khomeini-lufthavnen i Teheran for 2,5 milliarder dollars, og Iran vil betale for det med olie til en værdi af 2,5 milliarder dollars. Så hvad der normalt ville fremgå af statistikkerne som en handelsvolumen på 5 milliarder dollars, viser sig nu som nul, fordi det er 2,5 mod 2,5, så det udligner hinanden. I et interview blev den tidligere undersekretær i det italienske økonomiministerium, Michele Geraci, spurgt: Betyder det, at Iran og Kina går tilbage til byttehandler, og han gav det meget indlysende svar, at det gør de ikke: Nej, men det giver dig en forsmag på, hvordan den nye valuta kommer til at fungere, nemlig at du kommer til at handle uden valutaer, men der vil blive etableret en ny regningsenhed, som vil lette en sådan handel gennem et såkaldt clearing house, og så vil det blive udvidet.

Så jeg tror, det er præcis, hvad Lyndon LaRouche havde foreslået med IDB og i et senere indlæg kaldet "On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency" [<https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/ei>

rv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf]

Jeg vil gerne sige, at alle, der ønsker at vide, hvordan denne nye mekanisme vil fungere, bør gå ind på vores hjemmesider og få en kopi af disse dokumenter og studere dem. For det er faktisk grundlaget for det, disse lande er i gang med at indføre lige nu.

SCHLANGER: Der kommer e-mails ind, og folk spørger, hvad de kan gøre for at støtte dette? En af de ting, de kan gøre, er at tilmelde sig vores konference den 9. september. Schiller Instituttet vil være vært for konferencen "Lad os gå sammen med det Globale Flertal om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien"!

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909] Der kommer mere.

Nu skriver Josh: "Hvordan får en fyr fra Minnesota en bankobligation til sanering uden at investere i Wall Street eller City of London?" Det må du holde øje med, for jeg er ikke sikker på, at de sælger obligationer til den gennemsnitlige investor endnu.

Men Helga, jeg vil gerne gå videre til et andet aspekt af den strategiske situation: Der er mange kilder, inklusive Wall Street Journal, der siger, at Biden og de NATO-allierede har til hensigt at fortsætte med at give penge og militær hjælp til Ukraine. David Ignatius, som ofte er en CIA-lækage for Washington Post, sagde, at "strategisk tålmodighed er det bedste våben mod Putin. Spørgsmålet er: "Hvad kan ændre denne holdning i Vesten? Er der udsigt til nye fredsinitiativer?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at ideen om at fortsætte denne krig er det mest kyniske perspektiv, man kan forestille sig, fordi det hele sker på ryggen af det ukrainske folk! Se, tabene er enorme på begge sider, men jeg tror, de er meget højere på den ukrainske side; det ukrainske folk bliver ødelagt; økonomien bliver ødelagt, så det er simpelthen en total katastrofe. Der har lige været en advarsel fra nogle meget fremtrædende,

højtstående personer i Tyskland, der advarede om, at Første Verdenskrig vil blive set som den store tragedie i det 20. århundrede. Og vi bør absolut sørge for, at krigen i Ukraine ikke bliver det 21. århundredes store tragedie, fordi den har potentiale til at føre til atomkrig.

Jeg tror, at dette er meget fremsynet i mange menneskers bevidsthed, så der er mange flere bestræbelser på at få en fredsforhandling i stand. Afrikanerne spillede en meget vigtig rolle; det blev diskuteret igen i forbindelse med BRIKS-topmødet, topmødet mellem præsident Xi Jinping og afrikanerne umiddelbart efter; så er pave Frans' initiativ stadig meget aktuelt; også den ungarske præsident har lige været i Rom og før det i Kiev. Der er stadig mange mennesker, der forsøger at finde en løsning på hele problemet, men det kræver, at flere mennesker i det såkaldte Globale Nord vågner op og indser farerne. Jeg tror, at stemningen i befolkningen – jeg kender den i USA fra de grunde, jeg har hørt, men i Tyskland, for eksempel, er folk virkelig, absolut desperate! Man ville ikke vide det, hvis man bare så tv eller læste aviserne: Men se, hvad der sker som følge af sanktionerne mod Rusland, som ikke har ødelagt den russiske økonomi, som vores ubeskrivelige udenrigsminister siger; det er ikke sandt om Rusland. Rusland klarer sig relativt godt!

Men det ødelægger Tyskland: Tyskland er i frit fald! Du har nu, sent, endelig, nogle af de store industrisammenslutninger, der beder regeringen om at gribe ind og gøre, hvad den amerikanske regering gjorde med Inflation Reduction Act, støtte investeringer, sænke energipriserne – fordi energipriserne dræber den tyske industri! Mange er ved at lukke ned. Du har ingen anelse om, hvad der foregår i Tyskland: Der er bagerier, der lukker, servicevirksomheder som frisører, andre serviceydelser; middelklassen, mellemniveauet i industrien lukker enten eller tager til udlandet, investerer i USA, lokket af fordelene ved loven om inflationsreduktion, eller tager til Kina. Mange af de såkaldte "skjulte

champions", som allerede har investeret i Kina, siger, når man spørger dem: "Har I tænkt jer at komme tilbage?": "Absolut ikke. Vi kan på ingen måde komme tilbage under disse forhold!"

Så det, du ser lige nu, er et kollaps af den tyske økonomi, hvilket er utroligt. Den vil nå et bristepunkt, fordi ideen om, at man kan holde krigsøkonomien i gang ved at producere mere og mere militært udstyr, våben, samtidig med at man forsømmer økonomiens reelle produktionsgrundlag, den vil nå et bristepunkt. Men jeg ved ikke, om det sker i dette efterår: Der er altid en krise i slutningen af finansåret. Det kan komme gennem en hidtil uset udvikling.

Men jeg tror, at Vesten lige nu, inklusive NATO, inklusive krigsmaskinen, er en kæmpe, der står på lerfodder. Jeg synes, at de regeringer, der fører disse politikker, spiller hasard med deres folks velfærd. Jeg synes ikke kun, at de er inkompetente, de er ikke ledere, de er mest af alt klamphuggere. Men de ødelægger det, som generationer og atter generationer har opbygget i efterkrigstiden, og jeg tror, at vi nu i nogle lande, herunder Tyskland, har den værste regering i efterkrigstidens historie, og befolkningen er ved at blive hysterisk. Det kan ikke fejles ind under gulvtæppet ret længe.

SCHLANGER: En af de ting, folk kan gøre, er at cirkulere din "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!" til at gå sammen med det Globale Syd, og den er tilgængelig på Schiller Instituttets hjemmeside. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] Vi har fået en enorm respons på det, mange underskrifter, men vi har brug for flere. Vi har brug for, at flere og flere engagerer sig for at skubbe disse stædige regeringer ud i virkeligheden.

Nu har vi et spørgsmål fra en af vores faste seere, Menashe,

som spørger: "Hvad er konsekvenserne af den nuværende runde af kup i Afrika for udviklingen af BRIKS-landene?" Der var endnu et kup i Gabon i dag. Hvad tænker du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er et udtryk for et lignende fænomen, som når BRIKS-landene udvider deres kamp mod kolonialismen. Men disse kup i Vestafrika er dybest set drevet af det samme motiv: Det såkaldte "France-Afrique", den tidligere franske koloniale del af Afrika, franskmændene er de mest forhadte mennesker i den del af Afrika lige nu, og europæerne reagerer på det på en fuldstændig latterlig måde. Der er et møde mellem EU's udenrigsministre i Spanien lige nu, og det eneste, de diskuterer – ifølge de første rapporter – er at forsøge at opmuntre ECOWAS til at iværksætte militære operationer mod disse regeringer. Det eneste, man kan opnå ved det, er at sætte hele det afrikanske kontinent i brand! Men størstedelen af befolkningerne i disse lande støtter disse kup, så jeg tror, at det eneste, europæerne kan opnå, er at bringe sig selv endnu mere i miskredit i hele verdens øjne. De forsøger at fortsætte den såkaldte "krig mod terrorisme", træner politi, træner militær, men vi har set i Afghanistan eller Irak, hvordan de sidder der i årtier og etablerer militære styrker, og på et tidspunkt forlader de landet, og så kan man se, hvad der sker i mellemtiden: Der er ingen udvikling overhovedet! Ikke i Afghanistan, ikke i Irak. Og så får man et tilbageslag, og det kommer i form af et nyt system, der danner sig selv.

Så det er virkelig på tide, at de såkaldte "strategiske eksperter" begynder at tænke: Hvis de er så kloge, hvorfor bliver alle deres mål så ved med at mislykkes?

SCHLANGER: Jeg har tre spørgsmål mere, og jeg vil holde dem korte, så vi kan få dem med. Det blev meddelt i dag, at en domstol i Pakistan har suspenderet den dom, der førte til fængslingen af premierminister Imran Khan. En fast bidragyder fra Storbritannien spørger: "Vil der komme en modreaktion mod USA på grund af lækagen om, at Blinken beordrede Khan fjernet

i marts 2022?”

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Det eneste, jeg kan sige, er, at Imran Khan har mange tilhængere. Jeg tror, at Pakistan har en enorm økonomisk krise. På grund af sin geografiske placering er det en naturlig del af Bælte- og Vej-Initiativet, den Nye Silkevej. Der sker en enorm udvikling i hele den syd- og centralasiatiske region. Jeg ved, at det stadig er et meget omstridt område, fordi det er den region, hvor briterne har fokuseret deres “Great Game”, i bund og grund planen om at ødelægge Rusland for nylig og også at destabilisere Kina. Så det er en meget anspændt situation, men jeg tror, at hvis retfærdigheden sker fyldest, vil Imran Khan blive genindsat, og hvis der er et nyt valg, mener jeg, at han har en meget god chance for at vinde.

SCHLANGER: Dette er et spørgsmål, som jeg tror, du vil blive glad for at høre fra Anthony, der spørger: “Kan du fortælle om Lyncs rolle i López Portillos forsøg på en olie-for-teknologi aftale, som blev aflivet af Brzezinski?” I betragtning af at vi nu har Kina-Iran-aftalen, som du nævnte, hvad var det så for et forslag, Lyn kom med til Mexicos præsident José López Portillo?

ZEPP-LAROUCHE: Åh, det var en meget god ting. I 1982, da Wall Street-bankerne havde organiseret en utrolig kapitalflugt ud af Mexico, ringede præsident López Portillo til Lyndon LaRouche for at hjælpe ham med at forsvare den mexicanske økonomi mod en sådan manipulation. Vi fløj til Mexico, og på mindre end tre uger skrev Lyn en boglang rapport, Operation Juárez, som var en plan ikke bare for forsvaret af Mexico, men også for hele den latinamerikanske infrastrukturelle integration.

Kort tid efter, den 1. september 1982, gennemførte López Portillo den: Han indførte kapitalkontrol, han oprettede en nationalbank, han begyndte at udstede kreditlinjer. På det tidspunkt opstod der et ramaskrig på Wall Street, i Frankfurt

og i City of London, fordi de mente, at de latinamerikanske banker havde dannet et skyldnerkartel – hvilket aldrig var tanken. Idéen var at få en velordnet reorganisering af banksystemet.

Desværre handlede Brasilien og Argentina ikke solidarisk med Mexico på det tidspunkt, så da López Portillo forlod embedet i slutningen af november 1982, sluttede hele indsatsen. Men nu har vi en genoplivning i form af Brasiliens præsident Lula, som er et meget aktivt medlem af BRIKS, og på BRIKS-topmødet argumenterede han meget stærkt for, at Argentina skulle integreres i BRIKS. Mexico anmoder på nuværende tidspunkt ikke om at blive en del af BRIKS, men det er, som alle mexicanere altid siger, "af historiske og geografiske årsager" på grund af Mexicos position.

Så jeg tror bestemt, det er en idé, der er meget levende i den nuværende konfiguration.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål fra Maryanne, som jeg synes udtrykker den naturlige reaktion i lyset af mediernes fortællelser og løgne. Hun spørger: "Hvis vi går sammen med BRIKS" – jeg går ud fra, at hun mener USA – "betyder det så, at vi som amerikanere mister forfatningen og vores Bill of Rights?"

ZEPP-LAROUCHE: [griner] Nej! Nej, nej, tværtimod, I kommer til at få dem tilbage! For lige nu tror jeg ikke, at forfatningen er særlig sikker, men det er BRIKS' princip at være et partnerskab mellem suveræne lande. Princippet om suverænitet er i høj grad udgangspunktet for hele dette nye system, og også ikke-indblanding i det andet lands, det respektive lands, indre anliggender. Det betyder, at alle de ting, der med rette og retfærdighed hører til den amerikanske historie, de historiske resultater, absolut vil forblive USA's suveræne ret. I en vis forstand er den eneste forskel, at det vil give de samme rettigheder til ethvert andet land.

Faktisk var den amerikanske præsident, der havde den samme slags idé, meget påvirket af Leibniz, John Quincy Adams, der, som du ved, også havde været ambassadør i Europa. Han talte flere sprog, og han havde en meget klar idé om, at samarbejde mellem suveræne nationer var den eneste måde at skabe fred på. Han er berømt for at sige, at det ikke var USA's rolle at gå ud og "jage fremmede monstre". Men rent faktisk at danne et sådant partnerskab af "fuldt suveræne republikker" eller nationalstater. Jeg tror, at det er den store udfordring, som vi skal løse.

Jeg vil virkelig gerne have, at I underskriver denne "Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden," for freden i hele verden, hele menneskehedsens fremtid afhænger virkelig ikke af, hvad BRIKS gør. De gør, hvad de har planlagt at gøre i lang tid. Nu tager de sig sammen og danner et system, som vil være til gavn for dem alle. Men hvis vi kan undgå den nuværende fare for, at hele situationen kommer ud af kontrol og fører til en atomkrig – og lad være med at narre dig selv, hvis det nogensinde kommer til brug af atomvåben, vil det være det: Der vil absolut ikke være nogen chance for, at menneskeheden overlever det. Det er atomkrigens natur, at når man først bruger ét atomvåben, vil alle blive brugt, og resultatet vil være en atomvinter i 10 eller flere år, og det vil udslette alt liv på planeten, fordi ingen vil have noget at spise, fordi intet vil vokse. Det vil være enden på det hele. Der vil ikke være nogen historiker tilbage til at registrere det.

Det er den fare, vi er i, og det er derfor, vi bør mobilisere kraftigt, og du bør træffe en beslutning om, at du vil blive aktiv – du ved, på et tidspunkt som dette, hvor det er meget tydeligt, at vi befinder os i en transformation, som jeg bliver ved med at sige, en gang i tusind år, for kolonialismens periode var 600 år, og den er helt sikkert ved at være slut, og den vil enten ende med, at hele civilisationen uddør, eller med en ny æra for menneskeheden,

hvor vi alle lever sammen og fokuserer på menneskehedens virkelige fjender, som er sult, fattigdom og underudvikling: Sult, fattigdom, underudvikling, faren for at blive tilintetgjort af en asteroide, uovervindelige sygdomme – og vi bør fokusere på disse, menneskehedens fælles mål, og arbejde sammen. Jeg tænker på det, premierminister Modi sagde om BRIKS' konsortium for rumsamarbejde: Vi burde have sådanne konsortier for alle de områder, der er menneskehedens fælles mål! Vi kunne gøre sådanne vidundere, og vi kunne bruge al vores tid på kreativitet, på at gøre ting, der gør livet bedre for alle mennesker. Og jeg tror, det er det øjeblik, vi befinder os i lige nu!

Så jeg vil virkelig appellere til dig om at tage affære. Lad være med at sidde på din sofa som en kartoffel, men tag skridtet til at blive aktivist, til at deltage i vores forskellige aktiviteter, til at cirkulere denne "Appel til borgerne i det Globale Nord" med din underskrift og til at indsamle andres underskrifter. Og kom i kontakt med os, for vi har virkelig brug for at få hele verden ind på et andet spor, og du er vigtig for det.

SCHLANGER: Tak, Helga, fordi du er med os igen i denne uge, og jeg vil gerne takke alle jer, der har sendt e-mails, hvor I udtrykker jeres støtte og interesse for dette. Men som Helga lige har sagt, er I nødt til at gøre mere end blot at udtrykke jeres støtte: Deltag i kampen. I vil kæmpe for "Appellen til borgerne i det Globale Nord: Vi må støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden" på Schiller Instituttets hjemmeside

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] og også tilmeldingen til konferencen den 9. september

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230909]. Og med det vil jeg sige farvel og på gensyn i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, på gensyn i næste uge!

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: I lyset af BRIKS-topmødet, lad os tale om at gøre en ende på det Globale Nords isolation!

Onsdag, August 23, 2023

HARLEY SCHLANGER: Hello and welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. I'm your host Harley Schlanger and today is Wednesday, Aug. 23, 2023. You can send your questions or comments to questions@schillerinstitute.org or post them to the chat room and they'll be forwarded to me.

Today is the second day of the historic BRICS summit taking place in Johannesburg, South Africa. It's been greeted with excitement by most of the world, and I should say, dismay from the City of London and its adherents. Helga, you drafted a statement, an "Appeal to the Citizens of the Global North: We Must Support the Construction of a New Just World Economic Order!" which viewers can read and sign and circulate, as we want to get this discussion going in the Global North. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order)

Many people complain that there's no one in the governments in

the Global North who will listen to this or pay attention. What affect did you intend in drafting your statement?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, what a day! Let me first express my absolute joy about what happened today: I watched the BRICS summit, the speeches, I heard the news and read the news about success of the Indian Chandrayaan-3 mission to the Moon, which was highly successful. And then Prime Minister Modi announced in his speech that India will not only propose cooperation in space exploration among the BRICS countries, and the BRICS-Plus countries, soon, but that he proposes to create a BRICS space cooperation consortium. This is, really, together with all the many constructive proposals that were coming from the different heads of state and government, this marks the beginning of a new age of mankind. Because, if the majority of the countries start to cooperation in the exploration of space, of science, space travel, this will completely change the identity of man. We will definitely make the jump which started with the lifting of the first man off from Earth; then the Apollo Moon landing, and now we have a definite idea for the major nations to cooperate in moving man not only to the Moon, creating Moon villages, but going further, with the exploration of the possibility of eventually building a city on Mars, and going beyond. I can only say, there is no better proof about the excellent intention of the BRICS countries to move humanity into a new paradigm, a completely new way of living together, than that decision.

So I think it's an excellent day for humanity, and I want to use this and many other occasions to express my full-hearted congratulations to India, for its successful Moon mission, to the BRICS countries, for their very successful BRICS summit, and there were many other excellent points made. But I think altogether, if one listened to President Ramaphosa, President Lula da Silva, Prime Minister Modi, President Putin (who was transmitting by live video), and President Xi Jinping, I can only say, this was a breath of fresh air. If you don't believe

me, please go to the YouTube or whatever other media and watch the speeches yourself. (<https://www.youtube.com/@-BRICSZA/videos>) And you will get a completely different sense about the attitude and the outlook of these leaders than you are used from our politicians who—I don't even want to quote any examples, not to bring the whole level down again to the daily level we are used to.

This is the future, and this makes, to answer your question, this is making our campaign which I initiated with the Appeal to the Citizens of the Global North, that we must convince the countries of the Global North to join with joyful transformation of the history of mankind. Because, if the North at this point is catching up with the cultural optimism which is expressed by the BRICS leaders, it can only be to the benefit of everybody. And I think it's the absolute important moment to stop this geopolitical arrogance, thinking that only the G7 are the good ones and all the other ones are barbarians living in a jungle, as Josep Borrell had said last October [https://www.eeas.europa.eu/eeas/european-diplomatic-academy-opening-remarks-high-representative-josep-borrell-inauguration_en]-he didn't say barbarians, but he said "jungle."

So I think this is an incredibly important moment, and I have written this Appeal to the Citizens of the Global North to absolutely demand that the governments of the Global North join this development and create a new world economic order for the benefit of all of mankind together: That is the demand of the hour, and we must absolutely not let this moment pass, because it is one of these absolute star moments of human history, when you can really change the whole directionality of where things go.

Now, there has been a lot of concern, will the Western leaders even listen to this? I think they will have to listen. I watched and tried to find out what the main media were saying

this morning, and there was hardly any coverage. And if there was, it was “yeah, there are tensions between India and China, and they will never get their act together.” Well, I think that this summit is proving the opposite, and this is so powerful that I think the Western leaders cannot ignore it. Because you have to always consider that the vast majority of the people in the developing South, which is now the Global Majority, are also watching this, and they’re perfectly capable of comparing what they’re getting from the so-called West and what they’re being offered by the BRICS. And I think the answer is very clear.

So the only reasonable answer is, don’t condemn it, don’t try to derail it: Join it, because that is the way of the future.

SCHLANGER: And you can get Helga’s appeal on the Schiller Institute website. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/appeal_to_the_citizens_of_the_global_north_we_must_support_the_construction_of_a_new_just_world_economic_order] Read it, circulate it. We’re getting signatures coming in and this is a very hopeful development.

I would just tell you, Helga, that before we started, I noticed on CNN and the {Washington Post}, their coverage of the Indian Moon landing was essentially to contrast the success of India’s mission with what they described as the “failure” of the Russian mission last week, and again, they’re trying to do this divide-and-conquer, as opposed to acknowledging the great accomplishment of Indian scientists and engineers.

Now, much of the opening day of the BRICS summit yesterday was taken up with discussion of the role of the New Development Bank, the establishment of a mechanism of credit for a variety of trade agreements and so on. And so we received several questions that are related to the New Development Bank: They requested your thoughts on whether there will be a new

financial system? Is this a step in the right direction? And also, a very interesting comment from someone who asked, "Would Lyndon LaRouche urge the BRICS countries to not be cautious and move more aggressively toward a new system?" So those are two questions for you.

ZEPP-LAROUCHE: The answer to the first question is, definitely, yes. I think there is nothing in the world which will stop this, except World War III, which would not be to the benefit of even those who start it. Because this is now gaining a momentum, as I wrote in my Appeal, the de-dollarization is not an aggressive act coming from the countries that are doing it; it's an act of self-defense. Because the sanctions, which were for the most part unilateral sanctions—not approved by the UN Security Council, and therefore, technically illegal—and on top of it, the weaponization of the dollar, whereby the U.S. confiscated \$300 billion or more from Russia, \$9 billion from Afghanistan, and also amounts from other countries, that has led to a situation where these countries have basically said it's no longer secure to have your assets in dollars, and therefore, let's have trade in national currencies. And eventually the New Development Bank was significantly upgraded to become—as President Lula said at one point, the "great bank of the South," a lending institution—and it will start lending already this year; I think they announced they will lend the first credit in October in rupees, and in other currencies: So it is a transformation, and it cannot be stopped.

Now, the second question: I don't know. I think Lyn was a very thorough methodological thinker, and he would not advise people to do things in a rush, which need to be done with care. And that's what I see what these leaders are essentially doing, because the difficulties to be surmounted are not small. You have to consider that they said they will definitely create an international currency for balancing accounts among them, but to have a real, international reserve

currency, with all that that requires is taking a lot of consideration. You have to make it in such a way, as a stable thing, so that it can last. Also, the other measures which are being mooted, are all necessary.

So I would say, Lyndon LaRouche would for sure encourage them to move ahead full steam, but he also would say that the importance is that the principles which he laid out in many writings, the first one in the proposal for a new International Development Bank, the IDB, which he wrote in 1975! [http://r.schillerinstitute.org/economy/phys_econ/2014/-larouche_40_year_record_files/IDB_1975_Campaigner_Publications_0.pdf] That is a document which is still absolutely actual, and has the most advanced conceptions for how such a new credit institution must be created. And then, in July 2000, he wrote another document which is also extremely relevant to what is going on right now, and that is "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30--20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf], in which he discusses the need to put such a new currency on stable mechanisms, such as—not monetarist values, like the IMF does with the Special Drawing Rights, but to put it on the value of currencies {and} commodities. So that basically, there is a parameter linked to the productivity of the respective economies and the labor force. And that is a completely different conception than you have it with the present monetarist considerations.

So I think, since I know that the ideas of Lyndon LaRouche are circulating widely, I would be very optimistic that that will be done right.

SCHLANGER: Helga, we have from the chatroom a question that was I think initiated by your opening on the Indian Moon mission. Someone asked the question: "How is the role of space going to shape geopolitics over the next 20 years?"

ZEPP-LAROCHE: It is very important, because it is the most important thing to shift the thinking of people about the nature of man. It's not just an exciting scientific and technological adventure, to move into a completely new economic platform, because, you know, Lyndon LaRouche developed the notion of economic platform, to mean that every time you develop a qualitatively new method of economics, which space science lends itself to, to basically be continuously such a motor. It redefines all previously existing economic functions, and therefore, it is really a jump every time you do that in terms of productivity.

So it has extremely important scientific and economic features, but I think the most important is what it does to the identity of man. I always think about the vision of the great rocket scientists and astronomer, and space scientist Krafft Ehricke, who had this vision about the {Extraterrestrial Imperative}: Meaning, that first of all, that once you enter space exploration, it is a driver, because it forces you to adjust all the previously assumed axioms to whatever is required in space, and that is a necessity. It does not allow for the ludicrous; space requires that you behave rationally, and therefore it will change the identity of man, from thinking of themselves just as "earthlings," who have their nose on the ground and don't look up the stars, but to a species living in space. And as we have seen with the incredible cooperation among astronauts on the ISS, or in any other field, when they look down on the small planet Earth, a tiny blue planet in a huge, huge galaxy; and we are now living in one of at least 2 trillion galaxies.

So the future of man in space will mean that we will think of ourselves as completely different. And it will change the identity of man: Imagine if you are having a village on the Moon, where all international countries are working together. Then you start from there to really seriously think about missions to Mars: With revolutions in fuel technology, such as

fusion power, you can reduce the travel time significantly so it will become safe for people to travel to Mars. Then, maybe years down the road, but nevertheless, a city on Mars will happen, and then beyond that, even if you think about several generations ahead, I'm sure that interstellar space travel is not impossible to think about.

So I think we are really on the beginning of a completely new era in mankind, because rationality and the idea of scientific cooperation, that will be what I have called the "age of adulthood of mankind" where we no longer squabble around any more and have little wars which are not to the benefit of anybody, except the speculators.

So I think this is a really an extremely important date today.

SCHLANGER: You're listening to a very happy Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the Schiller Institute.

Helga, I have a question on the BRICS, from someone who is retired from working with the UN food program, and this person wrote about Putin's promise yesterday, that Russia would provide 25-50,000 tons of grain to each of six African countries for free, to address the food crisis. "With Putin making that promise, with countries like Burkina Faso sending emergency food supplies to Niger, doesn't that expose the hypocrisy of the rest of the world, which seems to accept that hunger and starvation are inevitable, and that sanctions against hungry nations are acceptable?"

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, I guess the answer to this question is, yes it does expose it. Because the Western media, again, had nothing better to do than to say this shows the evil intentions of the Russians, trying to make the poorest countries dependent on their grain. I mean, if you are sitting somewhere and you are about to starve, you will be absolutely

happy about anybody who comes to your lifesaving. And of the whole Russia-Ukraine grain deal, it has been found out that a lot of the grain which Ukraine could export, did not go to the African countries or other countries in need, but it went basically went into Poland; it made the Polish farmers extremely upset, because it was in competition in prices to the grain they produce; it went to other European countries.

I think the genie is out of the bottle, because there was for a long time the effort to conceal all of these conditions, but the train has left the station: because, if you listen to the speeches from many, many leaders from the Global South, they are now saying, we have understood what the realities are. And they are not going to be discouraged, even though there is still tremendous pressure, like on ECOWAS situated in Nigeria to go for military action against Niger; or even on the African Union, putting an ultimatum to the new Niger government. All of this reflects Western influence, but I can only repeat myself: The more quickly the countries and forces in the countries, not just the governments, but also the farmers, the trade unionists, civil groups and others, the more quickly they express support for what is now evolving the better, and the better the chances that we can overcome the present strategic crisis in a very short time.

SCHLANGER: I have a couple of questions that go back to the matter of geopolitics and the war danger, from a U.S. blogger who wrote a question, identifying that there was resistance to the opening of a NATO headquarters in Japan from French President Macron, and so that was at least somewhat postponed. And yet, NATO seems to be going full steam ahead in Asia: You had the meeting last week of Japan's Prime Minister Fumio Kishida, and South Korea's President Yoon Yuk Seol, with Joe Biden in Camp David, promising to move toward a coordination of what they described as an "Asian NATO." And this blogger asks: "Why would Japan go along with this?"

ZEPP-LAROUCHE: That is a good question, which many people should ask the Japanese. Because, it's for sure connecting Japan not with its best tradition of the Meiji Restoration. The Meiji Restoration would be the outlook Japan should have in joining what is developing with the BRICS right now.

The Meiji Restoration, after Japan was self-isolated for several centuries, people went out to the United States, to Germany, to Holland, and other European countries, and studied what became physical economy, and they brought it back to Japan. And within a few years, Japan developed and exploded from being an extremely backward country into one of the major industrial powers in the world. That literally occurred in less than a few decades.

And that is the outlook which was still existing in the post-war period, with the Mitsubishi. I visited an interesting science city not very far from Tokyo, where all the major Japanese industrial firms worked together under one roof for the benefit of the whole country. And that Mitsubishi outlook is what would be required right now for Japan to join with the BRICS.

Unfortunately, as everybody knows, Japan has also another tradition, that of the military alliance with Germany in the Second World War, and naturally this brings forward the most horrible memories in China because especially the Japanese attacks on China and territorial conquering, including Hongkong, and many other battles, the Massacre of Nanjing, so this is really bad for Japan! And I don't know why Japan is doing that, because they have clearly to choose between two completely different traditions, and one can only hope that the general dynamic convinces people in Japan that they have a better future than to join something which can only lead to a catastrophe if it's pursued to the end. And given the fact that there are all these tensions already, there were several warnings, even I think from one of the American think tanks,

they said, a nuclear war in Northeast Asia in the next 10 years is likely to happen.

Now, if I had such a perspective in front of me, coming from a U.S. think tank, I would start to think, "Hey, wait a second, the Americans are letting the Ukrainians fight in Ukraine; they would like to have the Nigerians fight in Africa against Niger; so maybe, it's not such a good idea, maybe we should really help to establish a system of peaceful coexistence of sovereign republics working together, and the whole idea of an 'Asian NATO' as being part of a Global NATO is the worst idea and should be put into mothballs, or better, into the wastepaper basket, and the more quickly the better."

SCHLANGER: Someone who's been on some of the calls of the International Peace Coalition referred to your comments that the American Revolution was the first successful anti-colonialist war, and that the Founding Fathers were explicitly against imperial policies. And this person asks: "How can we get Americans to recognize that the development around the BRICS is in that tradition, and therefore should be supported by real patriotic Americans?"

ZEPP-LAROUCHE: I think that's one of the most important things to do right now, for people in the United States. Because, unfortunately, the real history of the United States has really been forgotten—or never learned by many, many people. But we, from the LaRouche movement, we did an enormous amount of historical studies. If you go on our websites, you find in our {EIR} Archive, where you can pull out an enormous amount of original historical research, because the role of Benjamin Franklin in bringing the influence of Gottfried Leibniz into what became the young American republic; the roots of the American System of economy, the ideas of a republic among republics, by John Quincy Adams, and especially naturally the War of Independence against the British Empire for the right for economic development: That's exactly what the BRICS

countries are trying to do now. And it was President Sukarno at the Bandung Conference in 1955, who, in his major speech, he reminded the American people that they set the example and the pathway by fighting the first war against colonialism.

And I think that that is exactly the viewpoint that Americans should take right now, if they judge what is happening in terms of the BRICS. Because the reason why the BRICS countries have such an enormous attraction right now, for, I would say, probably 130, 140, 150 countries—the only reason why countries say they are not supporting it, is because they are under too much pressure to dare to do so—but it is because they want to have the same rights for development as the young American republic was fighting for, and they want to have the right to have infrastructure as a precondition for industrial development; they want to have modern energy, clean water, industrial parks; they want to have a decent living standard for all of their people, a modern health care system. And that is really what the fight is all about and therefore, I think, to study the origins of America, to study the real history, the battle between the American System and the British System—Friedrich List wrote about that when he was in America for several years; and later, you had Henry C. Carey writing on the same topic.

So in a certain sense, the real history of America was to become independent, to shed the status of being a colony, and to have the right for development. And there were many phases, because the British Empire did not give up lightly. They did not accept the loss of what was in their view the most important colony, so they started to try to undo this militarily in the War of 1812. And then later in the Civil War, the British Empire allied with the Confederacy to defeat the Lincoln and the Union. They did not succeed. This was a major, major effort to undo the accomplishments of the American Revolution, and after that, they realized that practically, it could not be done militarily, so they started,

especially after the assassination of William McKinley, to try to influence the American establishment to adopt the model of the British Empire as the platform to rule the world on the basis of the Anglo-American unipolar world conception. And that's what we are still fighting with today.

And it's very important to study that, and I can only suggest that people should use our archives, because a lot of work went into that, including that of my late husband, Lyndon LaRouche, because nowadays, there are so many people in the world, and we meet them all the time, who are filled with a profound anti-American sentiment, because they dislike the idea of the unipolar world, they dislike interventionist wars, they think the U.S.-led wars in Afghanistan, Iraq, Libya. Libya, for example: The Libyan war is a big issue of discussion in Africa right now.

So they don't want this any more, and therefore, they throw the baby out with the bathwater by becoming anti-American. And that doesn't help you much, because if you don't talk to the United States, to convince them and bring out the better tradition, I don't think we can solve the strategic conflict, either.

So it's not very wise to just put a label on the United States and reject it altogether. I think it's important to cooperate with good forces in America. And I heard with great pleasure, that in the first day, more than 500 people from the United States were signing the Appeal to the Citizens of the Great North, we mentioned at the beginning of this show. And that is just in one day: We will definitely expand that.

So, for example, what Indian Prime Minister Modi announced, in terms of the BRICS space cooperation consortium, that is exactly what John F. Kennedy proposed in 1963 to the Soviet Union! So I think that that idea will catch on in the United States, and there will be people who are excited about space

cooperation, and that will be one of the areas where we can build bridges and see that cooperation is so much more reasonable, than to continue on the war and continue on the path of confrontation.

The history of the United States, what it really was and what it was not, should be an object of intellectual curiosity for everybody.

SCHLANGER: Helga, I'll conclude with an email I got from someone who just signed the appeal, and said that she would be circulating it. She said she was "inspired by it and by your optimism, so much so that she's willing to take on what seems to be the dead, former anti-war movement people in Europe, to try and get them into the proper frame of mind, to win this fight." She thanks you for issuing the Appeal, and said we've got to get more people behind this immediately in Europe.

Any final comments, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I want you to join my optimism. Because, people in Germany are generally so downtrodden and so pessimistic that nothing can be done, and indeed, if you only look at the internal German dynamics, with this horrible government we have right now—where the Chancellor just made a statement calling people who are fighting for peace, "foreign angels coming directly from Hell"! I mean, this is really bad: I think he has just earned himself a place in history as one of the most horrible Chancellors you could possibly think of. What a stupid statement to make! But so, if you only look at the German situation you could get really depressed—but don't look at it that way. Look at it from above. Look at it from the dynamic of history, and the majority of people right now, led by five, very excellent leaders of their countries, are moving in the formation of a new world economic order. And that is something that this movement, the LaRouche movement, has been fighting for, for I would say a half-century, and now

a lot of what my late husband, Lyndon LaRouche, wrote and discussed and accomplished a lot of incredible things over the decades, this is now becoming a reality! That is a reason to be happy, and to get onboard, and get active.

And I want to thank the questioner, I am perfectly happy to join your efforts, because the peace movement needs to be put on that perspective.

SCHLANGER: Well, with that, Helga, thank you very much for joining us today, and we look forward to our discussion next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes! And become active right now. Sign the petition, and call us, and let's do things together.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Lad os diskutere sejr over kolonialismen!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 16. august 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 16. august 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, der er en række begivenheder i gang, som peger på et stort skift i verden: Der er BRIKS-topmødet, som finder sted i næste uge i Sydafrika, hvor mange nationer uden for BRIKS-medlemmerne deltager; og der er den internationale sikkerhedskonference i Moskva, som fandt sted i går, med titlen "Global Security Realities in a Multipolar World", hvor mere end 70 nationer deltog, og den giver et glimt af, hvad vi kan forvente på BRIKS-topmødet i næste uge.

Så samtidig er der en igangværende indsats fra de såkaldte vestlige nationer for at sabotere kampen for at gøre en ende på kolonialismen. Hvad kan du fortælle os om, hvordan denne kamp udvikler sig?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: De etablerede i Vesten har indtil videre nægtet at erkende, at deres politik har forårsaget en boomerang, eller at denne politik har været en boomerang, og der har været et enormt tilbageslag: For sanktionspolitikken mod Rusland har ikke skadet Rusland, den har skadet Europa i almindelighed og Tyskland i særdeleshed. Konfiskeringen af aktiver har ført til de-dollarisering. Og generelt har den geopolitiske politik nu ført til en situation, hvor Kina og Rusland er i et cementeret strategisk partnerskab, som alle forsøg på at splitte vil mislykkes. Og man kan sige, at der er tale om et absolut, stort strategisk oprør fra udviklingslandenes side, som absolut ikke ønsker at være under kolonialismens åg længere.

Så jeg tror, at det bedste billede, jeg kunne komme på for at give en metafor for alt dette, er det faktum, at da den tyske udenrigsminister Baerbock forsøgte at flyve til Indo-Stillehavet, måtte hun komme tilbage to gange med sit fly på grund af tekniske fejl, angiveligt på flyet; og flyet måtte dumpe en masse brændstof i havet for at kunne lande igen, så kort tid efter start. Så måtte hun aflyse hele sit besøg, og muligheden for at sende fine billeder hjem til de godtroende var naturligvis helt forpasset. Der var mange kommentarer i de internationale medier, nogle af dem ret {schadenfroh}, der

dybest set sagde, at dette er typisk for tysk politik i disse dage, de kan ikke få noget gjort længere – og der er noget om det. For hvis man ser på alle de mange fejl, infrastrukturen, togenes punktlighed, og jeg kunne lave en meget lang liste, så er det de forkerte politikkers fiasko, især de grønnes, der nu fører til ødelæggelsen af Tyskland.

Så dette billede af Baerbock, der ikke kan flyve til Indo-Pacific, er lidt synonymt med, hvor tingene står. Og befolkningerne i Vesten – og jeg taler ikke om etableringerne, jeg taler om folket, befolkningen – de er nødt til at indse, at der er forandringer, som ikke kan afhjælpes ved at gå tilbage til de gamle måder. Det ene er, at resultatet af hele denne politik med NATO's udvidelse mod øst gennem 30 år og alle de efterfølgende udviklinger har ført til en situation, hvor det er meget tydeligt, at Rusland har truffet en beslutning om, at de ikke længere regner med politikere i Vesten, de forsøger ikke længere på en eller anden måde at finde folk i Europa, eller bestemt ikke i USA, til at føre en fredelig politik eller en nedrustningspolitik og på en eller anden måde forsøge at løse problemer gennem diplomati. Og de omstiller sig nu: Jeg tror, at forholdet mellem Rusland og Kina er én ting. Der er nogle mennesker i Europa, som stadig forsøger at appellere til enten Rusland eller Kina med det formål at få dem til at kappe båndene til hinanden; jeg tror, at det er dømt til at mislykkes og fuldstændig fejlberegner beslutsomheden i disse to lande, som har draget deres konklusioner af vestlige politikker. Og det har givet fuldstændig bagslag, også med hensyn til udviklingslandenes politikker, som på grund af den kinesiske mulighed for at samarbejde med Bælte-og- Vej-Initiativet i de sidste 10 år nu for første gang har set, at de har et alternativ til det neoliberale system, der har sat dem i en situation, hvor de ikke kan overvinde deres afhængighed af vestlige lån med betingelser, der forbyder enhver reel industriel udvikling i udviklingslandene.

Så de er dybest set nået til en konklusion. Og hvis man lytter til alle talerne fra Afrika, fra udviklingen i Sahel-zonen, Niger, Tchad, Burkina Faso, Algeriet, Sydafrika, Zimbabwe, så får man en helt ny stemning, hvor det er meget tydeligt, at de åbent siger: "Vi har fået nok af jeres kolonialistiske politik!"

Der var Rusland-Afrika Forum i Skt. Petersborg den 27.-28. juli, hvor vores Schiller Institut-repræsentant fra Frankrig, som er leder af Afrika-afdelingen, Sébastien Périmony, var den eneste vestlige gæst, der var inviteret til dette topmøde. Og han gav en fantastisk rapport om det, som er på vores hjemmeside (<https://www.youtube.com/watch?v=nBNkstGuulA>), og du kan tweete den og re-tweete den, som du vil, for folk skal vide, at dette er den nye ånd i det Globale Syd.

Jeg tror ikke, at disse ting kan gøres ugjort. Jeg tror ikke, man kan vende tilbage til det gamle geopolitiske spil. Den eneste vej ud ville være, at tilstrækkeligt mange mennesker i Vesteuropa og USA forstår, at de er nødt til at flytte sig og samarbejde med den globale majoritet: Det betyder et nyt paradigme, et nyt koncept for internationale relationer, som betragter alle lande som ligeværdige, som respekterer alles suverænitet, som forfølger en gensidig win-win-politik i alles interesse, og det vil være en ny oplevelse for nogle af de mennesker, som stadig er vant til at tænke på den gamle kolonialistiske måde.

Men det er en meget håbefulld udvikling for menneskeheden som helhed, og jo før vi kan få i det mindste en del af etableringen i Nordamerika og Europa til at indse det, jo bedre, for hvis vi bliver ved med at forsøge at holde fast i geopolitiske mål, kan det kun føre til Vestens undergang, og det er desværre også en mulighed. For hvis Europa ikke finder en måde at samarbejde med det Globale Syd på, er Tyskland på nippet til at gå nedenunder og hjem og blive fuldstændig afindustrialiseret, med utrolige sociale konsekvenser til følge.

Så vi befinder os virkelig i en epokegørende forandring, men af en helt anden slags, end kansler Scholz talte om for mere end et år siden, fordi det er overgangen fra den kolonialistiske tidsalder til den moderne tidsalder, hvor kolonialismen vil være et spørgsmål om fortid.

SCHLANGER: En af de førende fronter i denne kamp finder sted i Afrika, omkring kuppet i Niger. Vores samarbejdspartner Jacques Cheminade, en tidligere præsidentkandidat i Frankrig, udsendte en erklæring om Frankrigs og andre vestlige landes forsøg på at gribe ind i situationen der. [<https://www.institutschiller.org/spip.php?article1590>] Jacques opfordrede Frankrig til at stoppe sin neokoloniale indblanding i Niger og til at arbejde for opløsningen af NATO. I betragtning af de afrikanske nationers stærke negative reaktion på Frankrig, USA, ECOWAS og andre, der truer Niger, er det så muligt, i lyset af det, du lige har sagt, at Cheminades forslag vil få en vis støtte?

ZEPP-LAROUICHE: Det tror jeg. Det ser ikke sådan ud i øjeblikket, men der er helt klart en del af, jeg vil sige, selv det franske establishment – hvis man for eksempel tænker på, at militæret er en del af etablissementet – jeg tror, der er mange mennesker, der ligesom de Gaulle mener, at det at være med i NATO er helt uforeneligt med at bevare franske nationale interesser. Det er en væsentlig faktor. Jeg tror, den er stærkere i Frankrig end i noget andet europæisk land, fordi de har traditionen fra de Gaulle, som tog Frankrig ud af NATO.

For det andet tror jeg, at der er et fænomen i Frankrig, som også er stærkere end i noget andet europæisk land, og det er fænomenet suverænister: Det er folk af meget forskellig politisk observans og farve, men de er alle overbeviste om, at Frankrigs suverænitet er helt afgørende, og de ser den truet af NATO og af EU. Så i betragtning af, at den franske Macron-regerings nuværende politik er en militarisering af økonomien kombineret med en brutal nedskæringspolitik, der rammer den

fattigste del af befolkningen, tror jeg, at Frankrig, ligesom alle andre europæiske lande, bliver en mere og mere eksplosiv social enhed, og det er også en stor faktor.

Så i betragtning af, at Schiller Instituttet og Solidarité et Progrès-delen af Jacques Cheminade også er respekterede stemmer i Frankrig, tror jeg, der er håb om, at vi kan vise vejen i en anden retning. Det kommer til at kræve en masse arbejde og en masse mod, men jeg er virkelig optimistisk med hensyn til, at vi kan gøre det.

SCHLANGER: Vi havde en, der skrev ind om BRIKS-valutaen. Der er mange spekulationer om, hvorvidt de vil komme med en ny valuta. Og Gregg spørger: "Hvordan kan BRIKS regne værdiansættelser ud for råvarer fra forskellige lande? Vil de bruge værdiansættelser i guld, eller hvad tror du om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev et meget vigtigt konceptuelt papir om dette spørgsmål i 2000, "On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency" (https://larouchepub.com/lar/2000/lar_commodities_2730.html). Her foreslår han at skabe en ny valuta baseret på varer og værdier i den fysiske økonomi. Det betyder, at man skal have en afregningsinstitution mellem nationale valutaer, og så skal man blive enige om en bestemt standard for prisfastsættelse af guld og andre råvarer, faste valutakurser, og så værdsætter man arbejdsproduktivitet som en nøglefaktor i situationen.

Så der skal ske justeringer fra tid til anden, men så længe udviklingsvektoren går i retning af at øge produktiviteten gennem investeringer i de teknologier, der fører til en stigning i energistrømtætheden og den tilknyttede potentielle relative befolkningstæthed, kan du justere det. Det er et meget vigtigt mål, for det er ikke alle nye teknologier, der gør det. For eksempel kan grønne teknologier se attraktive ud for spekulanterne, fordi de kan skabe bobler i en kort periode, men de mindsker faktisk arbejdskraftens produktivitet og også produktionskapaciteten, og de går i retning af at

mindske den potentielle relative befolkningstæthed.

Så det er ting, der kan måles videnskabeligt, og jeg tror, at sammenhængen mellem energistrømtætheden og befolkningstætheden er noget, der skal findes ud af præcist, og det diskuteres tydeligvis meget intenst lige nu.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Agneta fra Global Network Against Weapons and Nuclear Power in Space. Hendes gruppe er meget optaget af at afslutte våbenkapløbet, og hun spørger: "Vil du deltage i krigsførelse i rummet? Hvad synes du om krigsførelse i rummet?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at krigsførelse i rummet er endnu mere pervers end krigsførelse på jorden. For rummet er virkelig det område, hvor den næste fase af menneskets udvikling bør finde sted, nemlig at vi overvinder den geopolitiske konfrontation og ideen om, at du skal sætte din pæl på månen, og denne del er min, og jeg vil forsvare den med våben. Selvfølgelig er rumkrig allerede en faktor: Man har allerede kontrol over næsten alle former for krigsførelse fra rummet på Jorden lige nu, og det forkorter varslings tiden til endnu mindre tid, end man har på Jorden.

Så det er meget vigtigt at inkludere rumvåben og brugen af rummet til militære formål i en ny nedrustningstraktat. Men jeg tror, at det, der er vigtigere rent filosofisk, er, at rummet skal blive et samarbejdsområde for den menneskelige art, og det er det, der gør os til mennesker! Hvis du tænker på, at siden, jeg tror, det var Apollo 8 – jeg er ikke sikker, men første gang mennesket var i stand til at forlade jordens kredsløb, var det et kæmpe gennembrud, og mange astronauter mener, at det endda var et større gennembrud end Apollo-landingen på månen, fordi det betød, at menneskeheden begyndte at holde op med bare at være jordboere, at vi faktisk kunne løfte os selv op i rummet. Og det var på en måde det første lille skridt i retning af, at menneskeheden blev en rumart.

Og nu, om et par dage, vil vi have flere månelandinger: Jeg tror en russisk og en indisk, lige før BRIKS-topmødet – bløde landinger på Månens sydpol. Der er meget konkrete planer fra flere rumagenturer om at bygge en landsby på Månen, og det bør være der, hvor nationer arbejder fredeligt sammen om at tage det næste skridt i forhold til at erobre og finde ud af universets love. Det er det, folk burde gøre. Så jeg synes, det står meget højt på dagsordenen.

SCHLANGER: Lad os et øjeblik skifte emne til amerikansk politik, for der er sket nogle udviklinger der, med den fjerde runde af anklager mod Donald Trump. Flere mennesker har spurgt til disse anklager, og det generelle tema er, om det ikke virker som en overdrivelse? Kommer det ikke til at give bagslag for de mennesker, der går efter Trump gennem domstolene?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er jeg ret sikker på, at det vil. For da valget fandt sted, var der mange mennesker, der var overbeviste om, at der var en eller anden form for manipulation med valget. På grund af udviklingen den 6. januar 2021 har folk været ret skræmte til at tage disse spørgsmål op, men Trump er langt, langt foran på den republikanske side, og med Robert Kennedy Jr. på den demokratiske side har du nu en ikke-etableret kandidat på den demokratiske side, så jeg tror, at det politiske landskab i USA er meget anderledes, end det var ved sidste valg. Og det bliver uforudsigeligt.

Jeg tror, at Biden-administrationen er ekstremt bekymret, og ikke kun Biden-administrationen, men også atlantisterne i Europa er ret skræmte over muligheden for, at enten Trump eller Kennedy kunne vinde valget, og det ville efter deres mening være enden på hele deres projekt.

Det er selvfølgelig langt væk, og de forandringer, jeg talte om tidligere, er allerede ved at skabe en meget anderledes situation. Så jeg tror, at det korte svar på dit spørgsmål er ja. Jeg tror, det har potentialet til at give fuldstændig

bagslag for den nuværende politik.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra AJ i chatrummet, som går tilbage til det, du talte om tidligere, men han spørger: "Hvad er der sket med diplomatiet i verden? Hvad er diplomaternes ansvar?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at diplomater er nødt til at genopfinde diplomatiet, fordi det dybest set er blevet ganske beskadiget af de nuværende vestlige diplomater. Du har Blinken som topdiplomat i USA; før det havde du andre statssekretærer, som også gjorde det svært for diplomatiet at trække vejret. Og så har du Baerbock, som heller ikke var så succesfuld.

Jeg mener, at diplomatiet bør tage hensyn til den anden parts interesser. Diplomati bør være at finde en måde, selv hvis du har en meget håbløs situation, eller en tilsyneladende håbløs situation, det er kunsten at finde et nyt niveau, hvor et problem kan løses: Og det betyder, at du skal kende din partner, du skal kende historien, kulturen; du skal have en vis sympati for den anden person, for hvis du ikke har sympati, kan du ikke håndtere det. Og problemet med de nuværende diplomater, eller de fleste af dem, er, at de er så optaget af deres egen personlighed – du ved, i Baerbocks tilfælde bruger hun sekscifrede beløb på fotografier og professionel makeup. Det er ikke diplomati, det er PR. Det er bedrag, det er alt andet end diplomati.

Jeg mener, at diplomatiets kunst har meget at gøre med statskunst. Det har ikke kun at gøre med evnen til at forme sin egen stat efter en vision, at gøre den bedre, mere kreativ, mere potentiale for sine borgere, men også at være generøs over for andre nationer. Og så at have relationer mellem nationer og civilisationer, hvor de hver især handler i den andens interesse: Eller i det mindste har man en måde at løse tingene på gennem kreative, ikke-militære måder at løse konflikter på.

Jeg tror, at det, der sker lige nu med BRIKS Plus, er, at der på BRIKS-topmødet, som starter i næste uge, vil være BRIKS-nationer; 23 nationer har allerede ansøgt om medlemskab; 22 mere har uformelt ansøgt om medlemskab. Der vil være 70 nationer i alt. Og jeg tror, at det, disse nationer forsøger at gøre, netop er at udvikle et nyt system af relationer med hinanden baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og baseret på FN's charter, men generelt at behandle hinanden med respekt som ligemænd. Og det er noget, som de fleste diplomater i Vesten bliver nødt til at lære igen.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Bal Krishna, som er deltager i International Peace Coalition, og det kommer også ind på spørgsmålet om diplomati i lyset af alle de trusler mod Kina, der kommer fra Vesten, om dets såkaldte "aggressive" politik i Indo-Pacific-regionen. Krishna spørger: "Hvad synes du om Kinas politik i Indo-Stillehavsområdet?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror bestemt, at Kina varetager sine interesser, for Kina er meget bevidst om, at alle disse spil i Det Sydkinesiske Hav er designet til at skabe konstante provokationer: Som de såkaldte "frihed til navigation-operationer" i Det Sydkinesiske Hav, eller selvfølgelig patruljerne omkring Taiwan, USA's våbensalg til Taiwan, besøgene af mange politikere, der behandler Taiwan, som om det var en separat nation – det er ingen overraskelse at læse, at målet er at inddæmme Kina.

Så Kina investerer en vis del af sit BNP i militær opbygning. Det er stadig langt, langt efter, lad os sige, USA. Så at tale om Kinas "militære aggressivitet" er latterligt, for det, Kina gør, er langt, langt mindre end det, NATO og USA gør. Og så det faktum, at NATO er ved at beslutte sig for at blive et globalt NATO, eller ønsker at blive et globalt NATO: Det har Kina reageret meget kraftigt imod, fordi de udmærket ved, at det eneste mål for det er Kina. Og hvad har Den Nordatlantiske Alliance med Stillehavet at gøre? Det er bare en provokation.

Jeg tror ikke, at bestræbelserne på at splitte Rusland og Indien, Kina og Indien, alt det der, og især Kina og Rusland, kommer til at fungere. Der har været en enorm indsats for at forudsige dommedag for den kommende BRIKS-konference, at alle disse spændinger vil betyde, at de ikke vil være i stand til at nå til enighed om, hvorvidt BRIKS skal udvides. Men alle lederne, jeg tror Modi selv, præsident Lula, russiske talsmænd, kinesiske talsmænd, alle har dybest set afvist det og sagt, at sådanne spekulationer kun er spekulationer og ikke virkelighed.

Så jeg tror, at Kina som helhed absolut ikke er aggressivt, det er ikke imperialistisk. Hvis man ser på Kinas historie, har de ikke missioneret for deres system, det er ikke en del af den kinesiske filosofi. Så jeg synes, at det gode er, at Kina er indstillet på at hjælpe med at løfte landene i det Globale Syd gennem økonomisk udvikling. Og hvis du taler med afrikanske ledere og mange mennesker i Asien eller Latinamerika, vil de fortælle dig, at de ser Kina som en ven. Det er deres erfaring, og det er en god ting.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål mere. Lad mig få det hurtigt ud, så du kan svare på det: Det er fra Menashe, som gerne vil vide, når du taler om geopolitik, spørger han: "Er dette det gamle, imperiale systems del og hersk-politik? Er det det, de bruger til at splitte de afrikanske lande mod Niger?"

ZEPP-LAROUCHE: Det forsøger de helt klart at gøre, men det ser ikke ud til, at det virker. Det kan man se af, at ECOWAS, den vestafrikanske økonomiske organisation, ville iværksætte en militær operation mod Niger, men de blev nødt til at udskyde den på ubestemt tid, fordi de først og fremmest indså, at der stod ekstremt meget på spil. Hvis de var gået videre med det, ville det have truet med at sprænge hele det afrikanske kontinent i luften, og det ville have haft uforudsigelige konsekvenser for alt, inklusive masseflugt og totalt kollaps. Så de blev nødt til at afblæse det, fordi flere ledere fra nabolandene gik meget stærkt ud og forsvarede Nigers nuværende

politik. Så jeg tror, det mislykkedes.

Faren er selvfølgelig, at andre konflikter kan blive antændt, men jeg tror, at den nye faktor i situationen er, at afrikanerne virkelig – og de siger det offentligt – hvis du læser de afrikanske aviser eller lytter til de afrikanske medier, så siger de det: Vi har fået nok, vi vil ikke have de her lege mere. Og det er en helt ny tone i situationen, og jeg synes, det er en meget håbefuldst udvikling, at dette kan fortsætte.

SCHLANGER: Forhåbentlig vil folk i Vesten indtage den samme holdning og slutte sig til det Globale Syd i afslutningen af kolonialismens æra.

Helga, tak for din tålmodighed med dagens internetproblemer. Vi er tilbage i næste uge, og jeg kan forsikre dig om, at min internetforbindelse vil være bedre til den tid. Så vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: OK! Bliv medlem af Schiller Instituttet!

Videnskabsfolk opfordrer til at stoppe en ny verdenskrig

Ikke korrekturlæst

EIR hilser følgende erklæring velkommen og opfordrer til, at den spredes så vidt muligt.

Den blev udgivet den 31. juli af Steve Starr med henblik på hurtig distribution til forskere og lignende. Starrs video om atomkrigens rædsler og endelighed indledes med spørgsmålet: "Hvad sker der med verden, hvis vi med Ukraine snubler os ind i en termionuklear krig?"

Skal vi gøre en ende på den menneskelige race, eller skal menneskeheden afstå fra atomkrig?

For næsten halvfjerds år siden udsendte Albert Einstein og 11 andre nobelprismodtagere denne advarsel:

Skal vi gøre en ende på den menneskelige race, eller skal menneskeheden afstå fra atomkrig?

I dag bevæger USA, NATO og Rusland sig mod en direkte militær konflikt i Ukraine – og en amerikansk/nato-russisk krig vil næsten uundgåeligt resultere i anvendelse af atomvåben, fordi ingen af parterne vil være villige til at trække sig tilbage, hvis en konflikt begynder.

USA, Storbritannien, Frankrig og Rusland har 2.000 strategiske atomspræghoveder i affyringsklar tilstand. Hvert strategisk spræghoved er 7 til 53 gange kraftigere end den atombombe, der ødelagde Hiroshima. Når ordren til affyring er givet, vil disse spræghoveder ramme deres mål inden for 35 minutter eller mindre. Ubådsaffyrede ballistiske missiler kan ramme deres mål inden for 15 minutter efter præsidentens bemyndigelse.

Rusland har tre hundrede og fyrrer 800 kiloton atomvåben i affyringsklar tilstand (svarende til 800.000 tons TNT sprængstof). Detonationen af et sådant spræghoved skaber temperaturer på omkring 200 millioner grader Fahrenheit (ca. 100 millioner grader Celsius), eller omkring fire til fem gange temperaturen i solens centrum.

At detonere et atomvåben over en by er som at antænde et stykke af solen, hvilket vil skabe soltemperaturer, der fordamper alt under det og antænder mange miles/kilometer i alle retninger. Det skaber en massiv atomar ildstorm.

Detonationen af et enkelt 800-kiloton spræghoved over en storby på en dag med gennemsnitligt vejr vil antænde en atomar ildstorm, der vil dække 389 kvadratkilometer. I løbet af nogle få minutter vil lufttemperaturen inden for brandzonen være

over kogepunktet for vand.

Alle, der befinder sig inden for brandzonen, vil blive udsat for en "orkan af ild". Intet levende væsen inden for brandzonen vil overleve.

I en fuldskala atomkrig er det sandsynligt, at der på mindre end en time vil blive skabt betydeligt mere end 1.000 atomare ildstorme ved at brænde byer i Nordamerika, Europa og Rusland (og muligvis Kina). Disse ildstorme ville dække titusindvis af kvadratkilometer. Undersøgelser, der er blevet vurderet af fagfæller, anslår, at op til 180 millioner tons sort røg og sod fra disse ildstorme vil stige op over skyernes niveau og op i stratosfæren, hvor det vil danne et globalt stratosfærisk støvlag

Det stratosfæriske røglag ville ikke kunne fjernes af regn, og det ville blive liggende i ti år eller længere. Røglaget ville blokere nok sollys på den nordlige halvkugle til hurtigt at skabe gennemsnitlige overfladetemperaturer, der var koldere end dem, man oplevede på højdepunktet af den sidste istid. I et til to år ville temperaturen falde til under frysepunktet hver dag i det centrale Nordamerika og det centrale Eurasien. Det ville være for koldt til at dyrke afgrøder i mange år. De fleste mennesker og store landdyr ville dø af sult.

Vi må ikke tillade, at det sker. Det er på tide at handle, før det er for sent.

Vi må tale imod en ny verdenskrig, som vil ødelægge menneskeheden.

Hvis du er videnskabsmand, kunstner, religiøs, politisk eller militær leder, så vær sammen med os om at opfordre USA, NATO og Rusland til at stoppe enhver yderligere optrapning af konflikten i Ukraine. NATO-medlemmer må ikke sende militære styrker ind i det vestlige Ukraine, som kan komme i direkte konflikt med russiske styrker. Det er en direkte vej til 3. Verdenskrig og atomar glemsel.

Husk på Einsteins og hans kollegers ord: Vi taler ved denne lejlighed, ikke som medlemmer af denne eller hin nation, kontinent eller tro, men som menneskelige væsener, medlemmer af arten menneske, hvis fortsatte eksistens er i tvivl....

Foran os ligger, hvis vi vælger det, en kontinuerlig fremgang i lykke, viden og visdom. Skal vi i stedet vælge døden, fordi vi ikke kan glemme vores skænderier? Vi appellerer som mennesker til mennesker: Husk jeres menneskelighed, og glem resten. Hvis I kan det, ligger vejen åben til et nyt Paradis; hvis I ikke kan, ligger risikoen for den universelle død foran jer.

I betragtning af, at atomvåben med sikkerhed vil blive anvendt i enhver fremtidig verdenskrig, og at sådanne våben truer menneskehedens fortsatte eksistens, opfordrer vi indtrængende verdens regeringer til at indse og offentligt erkende, at deres formål ikke kan fremmes af en verdenskrig, og vi opfordrer dem derfor indtrængende til at finde fredelige midler til løsning af alle stridsspørgsmål mellem dem.

Derfor støtter vi undertegnede den presserende mobilisering af Humanity for Peace (<https://humanityforpeace.net>) og opfordrer alle til at deltage i den internationale aktionsdag den 6. august med et flagskibsrally ved FN i New York City og søsterrallyer over hele verden.

#NoMoreHiroshimas #NoMoreNagasaki

Initiativtagende underskriver:

Steven Starr, assisterende klinisk professor og tidligere leder af programmet for klinisk laboratorievidenskab ved University of Missouri.

Schiller Instituttets Strasbourg konference: Videoer og et engelsk afskrift af alle fem paneler

Panel 1 findes ovenover.

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Panel 5:

Koncerten kommer forhåbentligt senere.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Schiller Instituttet afholder
international videokonference
den 9. september kl:
'Lad os gå sammen med den**

Globale Majoritet om at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!

Her er panel 2:

Program:

Panel 1: Den strategiske situation efter det historiske BRIKS-topmøde

Lørdag den 9. september, kl. 15.00 – 18.00 eller senere

Ordstyrer: Dennis Speed, Schiller Instituttet (USA)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), grundlægger af Schiller Instituttet: "BRIKS: En transformation mere omfattende end afslutningen på den kolde krig"
- H.E. Donald Ramotar (Guyana), tidligere præsident i Guyana: "Det Globale Syd er nu den Globale Majoritet"
- Prof. Georgy Toloraya (Rusland), pensioneret seniordiplomat; næstformand for den Russiske Nationale Komité for BRIKS-forskning: "BRIKS: En medicin til forebyggelse af krig"
- Robert Cushing (USA), sammenslutning af amerikanske katolske præster, m.fl: "En politik for fred"
- Raymond McGovern (USA), tidligere senioranalytiker, U.S. Central Intelligence Agency (CIA); stiftende medlem, Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS): "JFK og Rusland, et skift i retning af fornuft på randen af udslettelse"
- Diane Sare (USA), uafhængig kandidat for U.S. senate i New York
- Scott Ritter (USA), tidligere FN-våbeninspektør i Irak: "NATO's verdensbillede kolliderer med virkeligheden"

- Diskussionsrunde

Panel 2: Et nyt paradigme i menneskehedens historie er ved at tage form

Lørdag den 9. september, kl. 19.00 – 22.00 eller senere

Ordstyrer: Stephan Ossenkopp, Schiller Institut (Tyskland)

- Lyndon LaRouche (USA), videnskabsmand og økonom (1922-2019), videopræsentation: TBA
- Dennis Small (USA), Schiller Institut, USA: "Et hasteprogram til at redde Argentina, det nyeste medlem af BRIKS"
- Kiran Karnik (Indien), tidligere præsident for National Association of Software and Service Companies (NASSCOM); 20 år hos den indiske rumforskningsorganisation (ISRO): "Indien og Chandrayaan-3: Det Globale Syd som drivkraft"
- Jacques Cheminade (Frankrig), formand for partiet Solidaritet og Fremskridt; tidligere fransk præsidentkandidat: "BRIKS' win-win-politik og Argentinas rolle"
- Prof. David Monyae (Sydafrika), direktør for Center of Africa-China Studies (CACS), University of Johannesburg, Sydafrika: "Fremtiden for Afrika, Kina og BRIKS"
- Rubén Guzzetti (Argentina), udenrigspolitisk analytiker, Argentine Institute of Geopolitical Studies (IADEG): "Argentina i BRIKS, en historisk mulighed"
- Franco Battaglia (Italien), professor i kemisk fysik, University of Modena, Italien: "Den kolde sandhed om global opvarmning"
- Diskussionsrunde

Deltagere i diskussionen:

- Dr. Akiko Mikamo (Japan), forfatter, "8:15 – En historie om overlevelse og tilgivelse fra Hiroshima"
- Alejandro Yaya (Argentina), vicepræsident, Civil

Institute of Space Technology; leder af Technology and
Innovation Relations Unit, National Defense University

Du kan tilmelde dig for at modtage et link til konferencen direkte til din e-mail og opdateringer her:

Let us Join Hands with the Global Majority To Create a New Chapter in World History! (nationbuilder.com)

Du kan også se den på denne side, når det bliver tilgængeligt.

11. august 2023 (EIRNS)-{Schiller Instituttet afholder en international (online) konference lørdag den 9. september. Titlen på konferencen er "Lad os gå sammen med det Globale Majoritet for at skabe et nyt kapitel i verdenshistorien!" Følgende er teksten i invitationen til arrangementet, som blev offentliggjort i dag, og som vil blive fulgt op af flere detaljer om panelerne og talerne i de kommende dage. Se her.

Verden gennemgår forandringer, som kun sker én gang hvert tusinde år: Kolonialismens tidsalder, som begyndte i det 16. århundrede og varede i næsten 600 år, er ved at være slut. Landene i det Globale Syd, som repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, er ved at gøre op med levnene af den koloniale undertrykkelse, som stadig eksisterer i form af international kontrol over deres ressourcer, uretfærdige handelsvilkår og City of Londons og Wall Streets finansielle undertrykkelse og udplyndring. Landene i det Globale Syd hævder deres ret til at forarbejde disse ressourcer og producere varer med merværdi som et middel til at blive mellemindkomstsamfund inden for en overskuelig fremtid gennem højteknologisk industrialisering. Lyndon LaRouche har i årtier specificeret de nødvendige koncepter og politikker i den fysiske økonomi for at fremskynde denne overgang.

BRIKS-landenes topmøde den 22.-24. august kan forventes at afspejle det tektoniske skift, der er undervejs: Treogtyve lande har formelt ansøgt om medlemskab af denne organisation, og mere end tyve har ansøgt uformelt. I stedet for at se denne proces som en trussel mod Vesten, bør Europas nationer og

endda USA tage imod tilbuddet om samarbejde. Hvis landene i det Globale Nord går videre med deres erklærede hensigt om at "afkoble" eller "fjerne risikoen" fra Kina, som er den største handelspartner for mange lande i det Globale Syd, vil det være særligt ødelæggende for økonomierne i Europa, som allerede er i gang med en afindustrialiseringsproces. Mere fundamentalt er det, at hvis Vesten fortsætter sin geopolitiske konfrontationspolitik med Rusland og Kina og forsøger at opretholde en unipolær verden ved at skabe et globalt NATO, kan de nuværende konflikter om Ukraine og snart Taiwan eskalere til en tredje verdenskrig, denne gang en atomkrig.

At den gamle orden ikke har formået at løse problemerne med fattigdom, sult og underudvikling for milliarder af mennesker i udviklingslandene, demonstreres af den forfærdelige migrantkrise, hvor tusinder og atter tusinder af desperate mennesker samles, og nationale grænser, hvad enten det er mellem USA og Mexico eller langs Middelhavet, som allerede er blevet en massegrav. I stedet for at ty til grusomme og umenneskelige metoder for at holde folk ude, bør vi gå sammen med Kina og andre vækstlande om at hjælpe landene i det Globale Syd med at blive industrialiserede. Der er ingen grund til rivalisering; der er så meget, alle kan gøre for at opfylde de eksistentielle behov hos de mennesker, der nu lider.

Hvilken vej vi vælger, vil efter al sandsynlighed afgøre, om vi ender i en verdenskrig, der fører til udryddelse af den menneskelige art, eller om vi bevarer vores menneskelighed og åbner et nyt, lysere kapitel i menneskets historie.

Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. De stridende parter i Trediveårskrigen var i stand til at nå frem til Den Westfalske Fred i 1648, fordi de indså, at hvis de var blevet ved med at kæmpe, ville der ikke have været nogen tilbage til at nyde sejren. Vi bør i det mindste være lige så kloge.

Vi må genoplive de smukkeste traditioner i vores kulturer, især i den klassiske kunst, og fejre billedet af mennesket som en kreativ art, og derfra udvikle en vision om, hvordan vi skaber en varig fred for hele menneskeheden.

Du kan tilmelde dig for at modtage et link til konferencen direkte til din e-mail og opdateringer her:

Let us Join Hands with the Global Majority To Create a New Chapter in World History! (nationbuilder.com)

Du kan også se den på denne side, når det bliver tilgængeligt.

Politisk orientering med formand Tom Gillesberg: Vil BRIKS-mødet i Sydafrika indlede en ny æra for Afrika og hele menneskeheden?

Politisk orientering den 11. august 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling: • Schiller Institut trailer: Fred genne...

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

Live webcast med Helga Zepp-LaRouche: Den koloniale æra nærmer sig sin afslutning

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 9. august 2023

ANASTASIA BATTLE: ...Vi skal diskutere en begivenhed, der aldrig skulle have fundet sted: I dag er det den 9. august 2023, og det er også 78-årsdagen for atombombningen af Nagasaki. Så i dag skal vi have en meget spændende diskussion med Helga Zepp-LaRouche, og jeg vil gerne overlade det til Helga at starte.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Ja, vi befinder os i en virkelig historisk verden i forandring: Jeg har sagt, at vi oplever en forandring, der kun kommer én gang hvert tusinde år. Og det, jeg mener med det, er, at den epoke, der begyndte med kolonialismen omkring 1500, og som nu har varet i 600 år, definitivt er ved at være slut, og vi står nu på randen af en ny æra for menneskeheden, som enten vil føre til atomar udslettelse i en tredje verdenskrig, hvis den nuværende fare for krig eskalerer. Eller, hvis det kan undgås, tror jeg, vi vil se en periode med samarbejde mellem nationer på lige fod, hvor ingen nation vil være dominerende, men man vil have et partnerskab af suveræne nationer, der arbejder for alles fælles bedste.

Nogle vil måske mene, at det er utopi, men det er det, der sker, og jeg tror, at BRICS-topmødet, som finder sted i Johannesburg i Sydafrika den 22.-24. august, vil være en begivenhed, der vil føre til "tektoniske ændringer" i verdenssituationen. Det er ordene fra den sydafrikanske

ambassadør til BRIKS, Anil Sooklal, som annoncerede en sådan kommende forandring. Og det er indlysende for enhver, der har fulgt denne udvikling på det seneste. Sydafrikas udenrigsminister, Naledi Pandor, sagde, at 23 nationer fra det Globale Syd formelt har ansøgt om at blive en del af BRIKS, omkring 20 eller flere har uformelt meddelt deres interesse for at blive det i fremtiden; 67 ledere fra det Globale Syd, herunder de øvrige 53 nationer i Afrika, er blevet inviteret til at deltage i BRIKS-topmødet.

Så det bliver en utrolig vigtig begivenhed. Kinas præsident Xi Jinping vil ikke kun deltage personligt, men han vil også aflægge et statsbesøg i Sydafrika før topmødet den 22. august.

Jeg tror, at der vil komme dramatiske ændringer ud af dette topmøde.

Det er mit absolutte håb, og det er, hvad hele vores indsats med at organisere det har været, at de vestlige lande ikke vil se det som en trussel, hvilket de fleste af dem desværre har gjort indtil videre. Det er ikke en trussel: Det er en mulighed! Det er en mulighed for at arbejde sammen og endelig gøre en ende på kolonialismen, for at etablere et forhold mellem nationer, hvor folk begynder at behandle hinanden som ligemænd. Jeg tror, at det er en ånd, der ikke kan puttes tilbage i flasken, fordi landene i det Globale Syd, i traditionen fra Nehrus, Sukarnos, Titos og Nassers alliancefri bevægelse, alle disse mennesker, der var grundlæggerne af den alliancefri bevægelse, nu er blevet voksne i en vis forstand, fordi de har været igennem utrolige kampe. For da de forsøgte at skabe en ny økonomisk verdensorden i 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne, blev de altid mødt med kup, med destabilisering. Men nu er verden ved at ændre sig: For den økonomiske vækst sker ikke længere i G7 – de sakker klart bagud. Den økonomiske vækst finder sted i de mest udviklede lande i det Globale Syd: Kina er selvfølgelig i spidsen.

Meget spændende er det, at nyhederne nu kommer fra Greater Bay

Area i Kina, som er regionen Shenzhen, Guangzhou, Zhuhai, Hong Kong, Macau og andre megabyer, denne region med omkring 80 millioner mennesker, og det er verdensøkonomiens lokomotiv. Hvis man bare tager den region med 80 millioner mennesker, ville de være nummer 12, når det gælder nationaløkonomi, bare i den region. De har annonceret, at de nu vil have et maglev-system med et maglev-tog, der kan køre 650 kilometer i timen! Det er virkelig fantastisk, og det vil køre hver halve time, så disse byer vil være forbundet med et maglevtog hver halve time. Det er så betagende, og hvis du tænker på den utrolige bro-tunnel i den region, fra Hong Kong og Shenzhen til Zhuhai og Macau; jeg var på den bro for flere år siden, før den var helt færdig, og det er et helt fantastisk stykke ingeniørarbejde, som jeg tror, deres ingeniører har introduceret 120 nye patenter på.

Så i stedet for at Vesten sætter sig op på en høj hest og siger: Se, det her er en systemisk trussel, I burde være glade for at samarbejde! Jeg mener, det er så utroligt – den økonomiske motor er helt klart Kina. Det er helt klart de asiatiske lande, og Tyskland er lige nu desværre på vej mod muren på grund af en ond regering – jeg kan kun sige, at det, den nuværende økonomiminister gør, ikke bare er topmålet af inkompetence, det er direkte ondt, fordi han ødelægger levebrødet for generationers arbejde, for genopbygningen af Tyskland efter Anden Verdenskrig, og denne fyr ødelægger bare det hele! Og han burde blive drevet ud af embedet så hurtigt som muligt.

Men i stedet for at se udviklingen i Asien som en trussel, bør Vesten samarbejde. Med den nuværende udvikling vil Tyskland, som stadig er nummer 6 med hensyn til BNP-produktion, snart falde bagud. Tyskland plejede at være nummer 4, nu er det nummer 6. Og lige nu udvikler Brasilien og Indonesien sig hurtigt, og de vil overhale Tyskland inden for en meget kort tidsperiode. Og i stedet for at se alt dette som en trussel, har Kina mange, mange gange tilbudt, at Bælte & Vej

Initiativet er åbent for alle. De har endda skabt en særlig samarbejdsmodel for stormagtsrelationer, især for samarbejdet mellem Kina og USA. Og Kina håber meget, at Europa vil være interesseret i at samarbejde med Kina. Og så vil joint ventures i Afrika, i andre asiatiske lande og i Latinamerika selvfølgelig være vejen at gå.

Så jeg tror, at vi i den forstand står ved en total skillevej. Selvfølgelig er faren for krig overhængende, for jo mere det bliver klart, at krigen i Ukraine ikke kan vindes konventionelt, i det mindste vil NATO-siden helt sikkert ikke vinde, fordi alle disse våben og flere våben og flere våben fører til nedslagting af det ukrainske folk. De bliver ødelagt, og antallet af ofre, der kommer ud, er helt forfærdeligt.

Derfor var vores fredsdemonstration sidste søndag foran FN i New York City så absolut afgørende: Jeg er meget glad for den, og Anastasia, du gjorde et fantastisk stykke arbejde sammen med Irene Mavrakakis med at organisere den og moderere den. [<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] Men det var en meget bred alliance, og det er alternativet. Vi bør ikke kun mobilisere for at stoppe krigen, men for at få hele verden til at samarbejde med den nye økonomiske orden, der er ved at opstå, og så kan vi løse alle problemerne. Så jeg vil stoppe her, for jeg er sikker på, at der er spørgsmål.

BATTLE: Tak, Helga. Jeg er sikker på, at Irene Mavrakakis vil blive meget glad for at høre, at du synes, vi gjorde et fremragende stykke arbejde. Jeg vil også gerne påpege, at vi havde en smuk koncert, også lige efter FN-rallyet, som var et meget sublimt udtryk for menneskelighed. Og jeg tror, at alle de mennesker, der deltog i den, sangerne, orkestret, mange af dem var mennesker, der blev bragt ind gennem lidenskab og netværk og bare ønskede at udtrykke deres kærlighed til menneskeheden og forsøge at hæve alles sjæl til det højeste niveau for at stoppe atomkrig. Så det er ret fantastisk. [<https://www.youtube.com/watch?v=pjYZqqkPyJg>]

Vi har fået et spørgsmål fra Thomas. Han siger: "Tak for den smukke koncert i søndags. Det var virkelig godt og vigtigt at bringe denne form for skønhed til folk på dette tidspunkt. På dette kritiske tidspunkt i historien, med stor fare og store muligheder på samme tid, hvad er så de bedste måder at få succes med at skabe den nødvendige forandring i transatlantisk politik? Tror du, at den tilbagevendende regering vil stå imod presset fra folket, når lederskabet i Vesten har været så arrogant og moralsk fallit over for sit eget folk og resten af verden? Hvad tror du, Helga?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en pointe i det, du siger, at de stort set er uvidende om næsten alt. Men der er noget, der hedder valg, som heldigvis ikke er blevet opgivet endnu. Så de er nødt til at se på resultaterne af deres politik.

Jeg tror, at det amerikanske valg er næsten et år og et kvarter væk, så det er lang, lang tid. I Tyskland har vi også valg til Europa-Parlamentet næste år, og derefter har vi forbundsdagsvalg. Så alle disse ting ligger langt ude i fremtiden, og krisen er meget akut. Så jeg tror, det er vigtigt at fortsætte denne form for mobilisering. Vi vil helt sikkert have en ny Schiller Institut-konference snart, sandsynligvis hybrid eller virtuel. Men så skal vi også opbygge disse demonstrationer, for jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ser, at der er et alternativ, og det faktum, at vi har internettet, og vi har alternative medier, vi har sociale medier, kan vi begynde at opbygge. Jeg tror ikke, at det alene vil gøre det, for den militære krigsmaskine er meget fast besluttet på at fortsætte med at tjene penge på disse krige. Men jeg tror, det er en kombination af ting: Heldigvis har vi en række topledere, som jeg synes er meget fornuftige. Jeg vil sige, at der i det globale syd er adskillige fremragende mennesker, som har mod, som har moralsk integritet, og jeg vil ikke undervurdere, at de kommer til at spille en rolle i den strategiske udvikling.

Det virkelig afgørende spørgsmål er selvfølgelig, hvad der vil

ske i USA? Hvad vil der ske i Tyskland? Det er to helt afgørende lande, og så er Frankrig, Italien og andre lande i Europa selvfølgelig også afgørende. Så jeg kan kun sige, hjælp os med at mobilisere løbende, det første skridt er at tage videoen af demonstrationen den 6. august, som er på internettet

[<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] og på vores hjemmeside. Sørg for, at folk også ser koncerten, for både de spirituals, der blev sunget, og nogle andre kunstsange, men især Mozarts {Requiem}, det er vigtigt, fordi vi er så meget på randen af at miste menneskelighed, når det kommer til krig, at vi har brug for, som du lige sagde, Anastasia, vi har brug for at mobilisere de højeste og ædleste følelser i folk, og vi har brug for at få den bedste menneskelighed frem i dem. Og det er derfor, vi er nødt til at sprede koncerten, sprede rallyvideoen: Kom til vores fremtidige mobiliseringer og bare kontakt os og bliv sammen med os i denne mobilisering. For på en eller anden måde har jeg en stærk fornemmelse af – og det er ikke bare en fornemmelse, det er baseret på en masse fakta og ikke bare fakta – at vi befinder os i en periode, det er meget svært at sige, måske de næste seks måneder, måske det næste år, måske det næste halvandet år, to år; men i denne periode tror jeg, at beslutningen vil blive taget om, i hvilken retning menneskeheden vil gå. Og jeg tror, at i perioder som denne er det den enkeltes bidrag, der vil gøre en forskel. Så kontakt os og mobiliser sammen med os. [<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/membership>]

BATTLE: Ja, absolut. Vi havde søstermøder over hele verden, ikke kun i Europa og USA, men også i asiatiske lande, vi havde afrikansk støtte, vi havde folk fra hele verden, der kom ud som et udtryk for kærlighed til menneskeheden og råbte, at vi er nødt til at stoppe atomkrig. Så uanset hvor du kommer fra, så kontakt os, kontakt Schiller Instituttet, kontakt Humanity for Peace. Vi har en fantastisk hjemmeside: <https://humanityforpeace.net/>. Og vi vil udgive flere af disse

ting, så du kan dele dem ud og hjælpe dig med at organisere.
[<https://twitter.com/4peacehumanity?s=20>]

Jeg synes, at en af de virkelig gode ting, der er kommet ud af arbejdet med International Peace Coalition, som vi har lavet, Helga, er, at den idé, du havde om at forene den antiimperialistiske bevægelse i det Globale Syd, det, du ser med BRICS, BRICS-processen, topmødet i Sydafrika, med fredsbevægelsen, virker! At dette er et meget inspirerende øjeblik for folk.

Så jeg vil gerne stille dette spørgsmål, som kommer fra Alam. Han siger: "Hvorfor er Vesten, især Europa, tavs, når den står over for ukontrolleret migration, fordi nogle lande, som Frankrig, skamløst udplyndrer afrikanske ressourcer? Et rigt land, der opkræver skatter fra sine tidligere kolonier, er ikke bare skammeligt, men ondt. Hvornår får europæerne en menneskelig bevidsthed, som normalt fjerner det dyriske i os, så de kan handle menneskeligt og blive retfærdige? Hvis det ikke ligger i franskmændenes psyke, bør de i det mindste stoppe den skammelige gangsteragtige udplyndring af fattige lande ved at modsætte sig en skat og udnytte deres mineraler uden at betale en fair pris. Hvad synes du, Helga?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville ønske, at det kun var Frankrig, der førte en kolonialistisk politik. Desværre er det indtil videre G7, det såkaldte Vesten, NATO-landene, de er alle med i det. Jeg tror ikke, at de alle er med, for der er folk som for eksempel den tidligere viceminister for økonomi i Italien, Michele Geraci: Han kom for nylig med et meget fremragende indlæg, hvor han sagde, at måden at løse flygtningekrisen på er at skabe udvikling, og at Europa bør gå sammen med Kina og hjælpe med at udvikle infrastrukturen og alle de andre behov – industri, landbrug. Og jeg tror, det er den rigtige vej.

Vi presser meget hårdt på i den retning. Og Afrika, tror jeg, er fremtidens kontinent. Vi ved nu, at Afrika om bare 25 år vil have mindst 2,5 milliarder mennesker. Geraci sagde, at

Afrika snart vil have 4 milliarder mennesker, og så vil det være det kontinent med den yngste gennemsnitsalder; de fleste mennesker vil være yngre end 20 år. Og hvis vi så sørger for midlerne, dvs. millioner og hundreder af millioner af produktive jobs, er der selvfølgelig ingen grund til, at Afrika ikke kan blive fremtidens absolutte økonomiske mirakel. Og jeg synes, det er det, vi skal arbejde hen imod.

Så du har ret i din kritik, for indtil nu har de internationale selskaber været i landene i det globale syd for at "hjælpe" dem, i anførselstegn, ved at udvinde råmaterialerne og derefter sælge dem, men tjene langt størstedelen af overskuddet; og de lande, der faktisk ville eje disse ressourcer, ville have en lille, lille dråbe. Og det er i virkeligheden det, der foregår bag denne udvikling i Niger, som bliver fuldstændig misrepræsenteret af de vestlige medier. Og det virkelige problem er – tag for eksempel Niger – at de har store uranressourcer. De producerer og eksporterer omkring en tredjedel af al den uran, som Frankrig har brug for til sin atomkraft. Og den nye regering har nu suspenderet eksporten af uran til Frankrig, fordi de føler, at de nuværende prisforhold er helt urimelige. Så du har en utrolig eksplosiv situation. Nigers nabolande – Mali, Burkina Faso, Tchad, Algeriet – alle disse regeringer har dybest set sagt, at de støtter regeringsskiftet i Niger. Den nye præsident i Nigeria, som også er leder af ECOWAS [Economic Community of West African States], ønskede en militær intervention, som tydeligvis blev støttet af EU og, tror jeg, USA. Men heldigvis stemte det nigerianske senat imod det, og ifølge den nigerianske forfatning er det bindende, så den militære intervention er blevet stoppet indtil videre.

Folk i regionen har ikke glemt, hvad resultatet af NATO's intervention i Libyen var! Se på, hvad der skete: De dræbte Gaddafi og kastede Libyen ud i totalt kaos, og landet er ikke kommet sig endnu. Se på Irak: De dræbte Saddam Hussein, og Irak, som var på en meget lovende vej mod modernisering;

kvinder havde alle muligheder for at gå på universitetet, infrastrukturen udviklede sig utroligt godt; og nu er landet stadig i en forfærdelig krise. Alt dette er kendt! Folk glemmer ikke disse ting, og det er derfor, de alle var imod en militær intervention i Niger. Og jo mere Vesten skubber på, jo mere vil Vesten miskreditere sig selv.

Så jeg tror, at det virkelig er enden på kolonialismen, hvor landene i Afrika og andre regioner i verden kræver at kontrollere deres egne ressourcer, og hvad ville være mere retfærdigt end det? De kræver, at de udvikler deres egen produktion, deres egen industri, for at generere indkomst, så de kan blive mellemindkomstlande så hurtigt som muligt, og det bør støttes! Det er den legitime ret for enhver nation på denne planet.

Så man kan se folks intentioner ved at se på, hvad de siger om denne konflikt. Hvis de siger "demokrati" og "pressefrihed", så bør de holde sig for næsen, før de begynder at kritisere andre lande, de bør feje for egen dør.

Men jeg synes, det er et meget spændende øjeblik, og vi bør støtte denne udvikling, for det er ethvert lands ret at tage sig af sin befolkning og udvikle sig.

BATTLE: Fremragende! Med hensyn til situationen i Niger har vi faktisk fået et spørgsmål fra John om det. Han siger: "Afrika tager et reelt standpunkt mod vestlig imperialisme, især Niger. Tror du, at Niger, med støtte fra sine naboer, i sidste ende vil få succes mod Vesten og ECOWAS-imperialismen? Mali har allerede meddelt, at de vil hjælpe med at forsvare Niger mod militære angreb, og jeg har hørt rapporter om, at Rusland også sender Wagner-gruppen for at forsvare Niger. Hvad synes du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en meget god chance for, at det vil lykkes, for det er holdningen i langt de fleste afrikanske lande, som har det på samme måde. Den [amerikanske

viceudenrigsminister] Victoria Nuland, som er blevet berygtet for sin optræden på Maidan i 2014, hvor hun endte med at dele småkager ud til folk, der var i oprør. Og hun pralede med, at udenrigsministeriet havde brugt 5 milliarder dollars på NGO'er alene i Ukraine. Så hun havde tydeligvis en rolle i alt, hvad der skete under kuppet. Hun pralede i et telefonopkald til den amerikanske ambassadør i Kiev, Geoffrey Pyatt, og det blev på en eller anden måde optaget, og det blev offentliggjort. Og på båndet siger hun: "F-k the EU," dybest set vil vi bestemme, hvem der skal være den næste leder, "our guy, Yats," med henvisning til Arseniy Yatsenyuk.

Så selvfølgelig, når hun tager til et land, der er i en ustabil situation, eller et krisepunkt, som Niger er lige nu, og hun insisterede på at tale med den tidligere præsident, hvilket blev nægtet hende; hun kunne kun tale med ham i telefonen. Og hun sagde, at hun havde haft nogle "meget vanskelige" og til dels "ubehagelige" samtaler med den nuværende regering, og så bad hun dem åbenbart om ikke at ringe til Wagner-gruppen. Og Prigozhin sagde, åh, du har godt nok hørt, at fru Nuland er så opmærksom på dem. Jeg tror ikke, at Wagner-gruppen vil gå ind, eller jeg har ikke detaljeret viden om det. Men jeg tror, bortset fra disse detaljer, at den generelle tendens er, at Afrika ønsker at hævde sig, og det har Frankrig lært.

Jeg tror bestemt, at Kina er en ven af Afrika. Der er nogle, der siger, at venskab mellem nationer ikke er muligt, men Xi Jinping har gentagne gange sagt, at Kina er Afrikas ven, og mange afrikanske ledere har sagt, at de mener, at Kinas opførsel beviser, at det er en sand ven af afrikanske nationer. Og Rusland huskes også meget godt, fordi det under Sovjetunionen hjalp afrikanske nationer med at få deres uafhængighed, og det er heller ikke blevet glemt. Og nu tilbyder Rusland atomenergi og atomteknologi til afrikanske lande. Så de er ikke alene.

Så jeg kan kun sige, at jo før de europæiske nationer og selv

USA siger: "Okay, lad os stoppe vores konfrontation og lade os samarbejde," det er, hvad Geraci anbefalede. Der er så meget at gøre i Afrika, der er plads til alle. Så hvorfor ikke tage hinanden i hånden og arbejde sammen i stedet for at forsøge at forblive den dominerende magt og dræbe alle andre?

BATTLE: Vi har en række mennesker her i dag, som har været arrangører for Humanity for Peace, ikke kun i USA, men i hele verden. Og mange mennesker tænker: "Hvad skal vi nu gøre? Hvordan skal vi fortsætte med at organisere det her?" Et spørgsmål kommer ind fra D., som spørger: "Hvordan udvikler vi de nye ledere med de rette færdigheder, holdninger og mod til at møde de kommende udfordringer? Hvad synes du, vi skal gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, først og fremmest er der LaRouche Legacy Foundations bibliotek.

[<https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/llf-launches-the-larouche-library>] Vi er i gang med at udgive hele min afdøde mands livsværk. Og han har skrevet så mange ting, at selv om de blev skrevet for 10, 20, 30, 40 år siden, så er de som en rettesnor for, hvad man skal gøre. For eksempel skrev han en meget vigtig artikel for nok 20 år siden med titlen "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf], som var et forslag om en reservevaluta baseret på råvarer i stedet for pengeværdier. Og det er det, der bliver diskuteret lige nu, og landene forsøger at finde ud af, præcis hvordan det skal gøres. Det vil være et emne på det kommende BRICS-topmøde i Sydafrika. Jeg tror ikke, at det vil føre til en fælles valuta lige med det samme, for det er en meget vanskelig proces, som vi har set med euroen, som ikke blev gjort godt, og den fungerer ikke godt. Så det kræver en masse arbejde.

Der er mange, mange flere artikler: Jeg vil foreslå, at det første skridt er virkelig at begynde at blive ekspert i

økonomi. Studer det amerikanske økonomiske system, som det blev udviklet af Leibniz, af Friedrich List, af Alexander Hamilton, af Mathew og Henry C. Carey, og som det blev udvidet af Lyndon LaRouche: Denne idé om, hvordan man får en økonomi til at fungere, er noget, der er absolut forståeligt, og du kan studere det. Så er vi selvfølgelig nødt til at have en metodologisk, filosofisk uddannelse, hvor vi tager de bedste hjerner, som menneskeheden har produceret indtil nu: Konfucius, Platon, de vediske skrifter i Indien, Leibniz, Cusanus, Ibn Sina og mange andre. Så kontakt Schiller Instituttet, og vi vil give dig en læseliste, så du kan udvikle den nødvendige intellektuelle ammunition til at vinde dette slag så hurtigt som muligt. Og vi kan altid diskutere disse ting mere indgående, hvis du ønsker det.

BATTLE: Jeg tænkte lige, mens du talte, Helga, for jeg har lyttet til gamle optagelser af Lyndon LaRouche, din mand, og læst hans papirer for at minde mig selv om og få inspiration til at organisere det, der lige er blevet samlet sammen. Og det blev aldrig mere klart, end at Lyn altid talte om ideen om, at det er "mellem tonerne", det er ikke, hvad du siger, men det er "mellem tonerne", det er noget, der faktisk kommer fra dig, som bliver udtrykt til andre mennesker, som aktiverer dem. Og jeg tænkte på alle de nye organisatorer, unge, gamle, uanset hvor i verden I kommer fra, og jeg ville spørge jer om noget, der ligner det, D. spurgte om, men jeg tror, det er mere specifikt: Det forekommer mig, at folk også har brug for kulturel træning, så de har den følelsesmæssige styrke til at håndtere denne slags spørgsmål. Jeg har lyttet til en masse spirituals, og jeg kan godt lide Schuberts 9. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler. Og den idé, Furtwängler havde om at blive i Tyskland under nazismen for at redde sit folk, for at løfte folk op til det højeste koncept af menneskelighed.

Og jeg ville gerne spørge dig om din anbefaling til, hvordan jeg skal henvende mig til folk for at uddanne dem på denne

måde? Hvad tror du, er den bedste måde at gøre det på?

ZEPP-LAROUCHE: Åh! Jeg tror, det kræver en læseplan, og jeg tror, vi har brug for hold af mennesker til at – måske skulle vi tænke på et Schiller-akademi. I begyndelsen af 1980'erne havde vi et netværk af hundredvis af professorer, videnskabsfolk og forskere, og vi overvejede faktisk at oprette universiteter. Og det var på et meget avanceret stadie, fordi vi havde nogle af de bedste videnskabsfolk, som professor Robert Moon, og mange andre i Fusionsenergifonden på det tidspunkt; og ideen om at oprette akademier eller private universiteter og endda statslige universiteter. Det er helt sikkert et mål, der vil komme i horisonten før eller senere. I mellemtiden tror jeg, at jeg vil anbefale grundlæggende studiegrupper om de vigtigste emner. For det er et enormt felt: Der er universel historie, musik, videnskab, poesi, maleri, rumvidenskab, biovidenskab. Så det er et enormt felt! Men jeg tror, man skal starte med et solidt fundament af klassiske kilder. Man skal være fortrolig med menneskehedens vigtigste skrifter op til i dag, og man behøver ikke alle fodnoterne og alle professorerne og deres kommentarer.

Men man er nødt til at kende de vigtigste og de vigtigste gennembrud, for hvis man studerer, hvilke kvalitative gennembrud der er sket inden for videnskab, musik og andre kunstarter, bliver det en vane at tænke. Man lærer at tænke i termer af at lede efter den kreative løsning, som man ikke har tænkt på før, og det er en måde at tænke på: Det er ikke et spørgsmål om, at man skal have en masse grundlæggende viden, men der er folk, der lærer resten af deres liv, og de får bare aldrig en kreativ tanke, fordi de har den forkerte metode – hvis du er deduktiv eller induktiv eller positivistisk eller alle disse ting, vil du aldrig komme på en kreativ idé!

Så det er i høj grad en måde at tænke på, og det kommer f.eks. til udtryk, når man studerer stor musik som Schuberts sange: Du er nødt til at studere poesien, du er nødt til at studere kompositionen, og så vil du se, hvorfor for eksempel {Lied},

især den tyske {Lied}, Lyndon LaRouche kaldte den "Rosetta Stone", fordi den åbner op for poesi, den åbner op for musik, den åbner op for det niveau af kunst, der er over alt i prosa. Der er mange ting, men det kræver noget arbejde. Men vi bør nok tænke lidt mere over, hvordan vi kan tilbyde disse ting.

BATTLE: Tak, det er meget nyttigt. Tak for dit svar. Og med det vil jeg gerne takke alle for alle deres spørgsmål og for at deltage i denne dialog over hele verden. Og lad mig se, Helga, om du har nogen afsluttende bemærkninger til i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, man skal ikke være pessimistisk. Mange mennesker siger: "De mennesker, der ikke er fuldstændig hjernevaskede af mainstream-NATO og den måde, de ser på Rusland og Kina, og den måde, de ser på udviklingslandene som fjender, der er mange mennesker, der kommer på andre tanker og siger: "Vi bør have en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle nationer på planeten at overleve". Men de har en tendens til at være pessimistiske. De siger: "Åh, disse kræfter er så stærke, at jeg ikke kan gøre noget". Og den pessimisme får dem til at være passive. Og jeg synes, det er noget, man bør anerkende som et problem, der skal udryddes: For når du først begynder at organisere dine medborgere, din familie – de er nogle gange et problem – vil du indse: "Nej, der er så meget at gøre!" Begynd at læse den relevante litteratur, som jeg talte om før, og bliv aktiv, og det er ikke tid til at sidde på hegnet, for selve menneskehedens skæbne er ved at blive afgjort. Enten vil vi ophøre med at eksistere, hvis det hele fører til en stor krig, inklusive udveksling af atomvåben, så er det slut, det er slut for hele menneskeheden.

Eller også vil vi virkelig nå frem til et nyt system, hvor forholdet mellem nationer vil være ordnet på en bestemt måde, ligesom i en familie, hvor man ønsker det bedste for hinanden! Og det er præcis ideen med Schiller Instituttet, som snart fylder 40 år. Men det var ideen helt fra begyndelsen, at relationer mellem nationer skulle organiseres på en sådan

måde, at man koncentrerer sig om at få det bedste frem i den anden, og omvendt, ved at koncentrere sig om den bedste historiske og kulturelle tradition, og dele det, man har produceret bedst som nation eller som kultur. Og så ville samarbejde i relationer mellem nationer og civilisationer være meget, meget let: Så det er noget, vi skal forpligte os til, hjælpe os med at opbygge.

BATTLE: Tak skal du have! Jeg synes, det har været en virkelig fantastisk organiserende diskussion, og hvor vi skal hen herfra. Og folk, hold venligst øje: Vi kommer til at have en masse events. Tak, Helga, for dit svar. Og tak til jer alle for jeres spørgsmål. Og vær med i næste uge til endnu en webcast med Helga Zepp-LaRouche. Tak, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, på gensyn. Vi ses i næste uge.

Her er videoen:

Humanity for Peace Concert: Mozart Requiem, African American Spirituals and Other Selections

Humanity for Peace-koncert:

Video og åbningsbemærkninger

7. august 2023 (EIRNS) – Indledende bemærkninger til Humanity for Peace-koncerten: Mozart Requiem, African American Spirituals and andre udvalgte værker:

Anastasia Battle: Velkommen. Velkommen til den smukke koncert, der følger efter en meget vidunderlig og vigtig international fredsdemonstration, som fandt sted ved FN for blot et par timer siden. Vi havde dusinvis af lignende demonstrationer rundt om i verden. Vi får kommentarer og hilsner fra folk over hele verden, inklusive repræsentanter, valgte embedsmænd, tidligere statsoverhoveder. Og jeg vil bare gerne takke hver og en af jer for at deltage i denne meget vigtige begivenhed, og hvad der bør være en vigtig, smuk indgriben i verdenshistorien.

Jeg vil især gerne takke medlemmerne af Den Internationale Fredskoalition, som har brugt mange, mange, mange timer som et udtryk for menneskehedens kærlighed til at stoppe atomkrig. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan udtrykke evnen til at stoppe atomkrig på dette tidspunkt, er ved at trække på den sublime kraft, som hver og en af jer har.

Og det er det, vi ser på lige nu: Det, vi gør her i dag, i denne kirke, det frivillige kor, mennesker fra alle samfundslag, som er sammen med os i dag for at udtrykke et smukt – bare et smukt krav om, at vi ikke kan miste menneskeheden til noget så forfærdeligt og ondt!

Så jeg vil gerne takke jer alle igen for at være med os. Vær med til fremtidige arrangementer: Lad os vokse. Lad os gøre denne stemme højere. Lad os udtrykke mere skønhed, i større omfang. Og som I kan se, har vi en hjemmeside, der hedder Humanity for Peace [<https://humanityforpeace.net/>], hvor dette vil blive sendt i dag, over hele verden.

Med det vil jeg gerne introducere Dennis Speed. [Applaus]

Dennis Speed: Så vi vil selvfølgelig gerne byde jer alle sammen velkommen her. Men vi vil også gerne gøre jer alle opmærksomme på, hvad det er for en forsamling, I er blevet en del af.

I dag har Humanity for Peace taget initiativ til en slags international udendørs dialog. Folk taler om demonstrationer, de taler om møder og protester, men det er ikke, hvad dette er: Det er en masseintervention fra en gruppe mennesker, der har besluttet, at der er et værdigt eksperiment, der skal udføres. Når Mahatma Gandhi talte om demonstrationer, mente han, at de var "eksperimenter med sandheden". Hvis du læser hans selvbiografi, vil du opdage, at han siger, at han ikke rigtig forstår, hvorfor folk gør så stort et nummer ud af antallet af mennesker, der deltog i Saltmarchen, eller den måde, millioner af mennesker gik på gaden på. Han taler om, at det for ham handlede om hans personlige kampe med forskellige udfordringer, som han stod over for i sit personlige liv. Og han sagde, at det var der, kraften i demonstrationerne og hans egen rolle i disse demonstrationer virkelig kom fra.

Nu er vi i gang med et sandhedseksperiment. Folk siger ofte ting som: "Jeg elsker menneskeheden, men det er menneskerne, jeg ikke kan udstå". Det virker ikke rigtigt.

Og der er et spørgsmål: Er det muligt for menneskeheden at tale med én stemme? Jeg tror, at vi alle ved, at der var en berømt person, som helt sikkert troede på det, og det var Ludwig van Beethoven. Hans Ode til glæden, som selvfølgelig faktisk er digteren Friedrich Schillers ord. En af de vigtigste sponsororganisationer, en organisation, som jeg er glad og stolt over at være medlem af, blev grundlagt af Helga Zepp-LaRouche.

Og vigtigst af alt vil jeg bare fortælle en lille historie om mit eget forhold til dette spørgsmål om kor, for det, vi prøver at danne, er en slags kor: Det var i 1987, og jeg var involveret i en præsidentkampagne. Kandidaten var Lyndon

LaRouche, og han sagde til mig: "Vi er nødt til at få mange flere frivillige, mange flere mennesker til at arbejde på denne kampagne." Så jeg sagde til ham: "Okay, jeg tager telefonen og skaffer en masse folk." Han sagde: "Hvorfor vil du gøre det?" Jeg sagde: "Tror du ikke, vi har brug for at få en masse mennesker fra hele landet til at melde sig frivilligt? Det er en præsidentkampagne. Vi kommer til New Hampshire, og vi vil..." Han sagde: "Nej! Det behøver vi ikke at gøre!" Jeg sagde: "Jamen, hvor skal de folk så komme fra?" Han sagde: "Lige her! Få folk i New Hampshire til at gøre det." Og jeg sagde: "Åh, Lyn! Jeg har været her i månedsvis. Disse mennesker vil ikke..." Han sagde: "Nej. Her er, hvad du gør: Danne kor." Jeg sagde: "Mener du synge?" Han sagde: "Ja!" Jeg sagde: "Øh, er der noget, jeg ikke forstår?" Han sagde: "Problemet med mennesker er, at de er bange for lyden af deres egen stemme." Han sagde: "Du vil aldrig finde eller skabe et frit folk, medmindre du kan inspirere folk til at synge." Han sagde: "Hvis du kan gøre det, kan folk gøre hvad som helst."

Når vi ser os omkring i verden nu, eller når du ser dig omkring i Amerika nu, eller når du ser dig omkring i New York City nu, kan du se, at den form for splittelse, vi føler mellem os, er en splittelse, der er i hvert af vores sind. Den er i os. Spørgsmålet er, hvad det er for en stemme, vi skal tale med? I dag, ved denne demonstration, og i dag som helhed, som er en mindededag for en forbrydelse, hvor tusinder, titusinder af mennesker døde: nedkastningen af en og derefter to atombomber, hovedsageligt på civile, i slutningen af en krig, der kunne have endt på en anden måde. Spørgsmålet er, om vi på en eller anden måde kan tale til dette problem, ikke på en skinger måde, ikke på en såkaldt "politisk måde" i sig selv, men på en måde, der bevæger folk, og bevæger de mennesker, der begik denne forbrydelse i første omgang, og bevæger de mennesker, der blev dræbt af denne forbrydelse. Er der noget, vi kan gøre? Hvis vi forsøger at tale som individer, ville det ikke virke. Men hvis vi forsøger at tale som menneskehed, at tilbyde vores stemme til menneskeheden –

måske – måske kan noget ændres.

Nogle mennesker kender replikken fra Købmanden i Venedig:

“Den mand, der ikke har nogen musik i sig,

og heller ikke bevæges af harmonien af søde lyde,

Er egnet til forræderi, list og plyndring;

Hans ånds bevægelser er kedelige som natten,

og hans følelser mørke som Erebus.

Lad os ikke stole på en sådan mand. Læg mærke til musikken.”

Vi vil gerne have jer til at mærke den musik, vi vil tilbyde jer her i dag. Vi vil gerne takke alle musikerne, instrumentalisterne, solisterne, sangerne og koret. Vi inviterer jer alle til at slutte jer til os i vores forsøg på at skabe, på dette tidspunkt, i denne verden, et enkelt kor for fred.